

تقریح نامه

طرح‌های مشترک

بیژن اسدی‌پور و پرویز شاپور

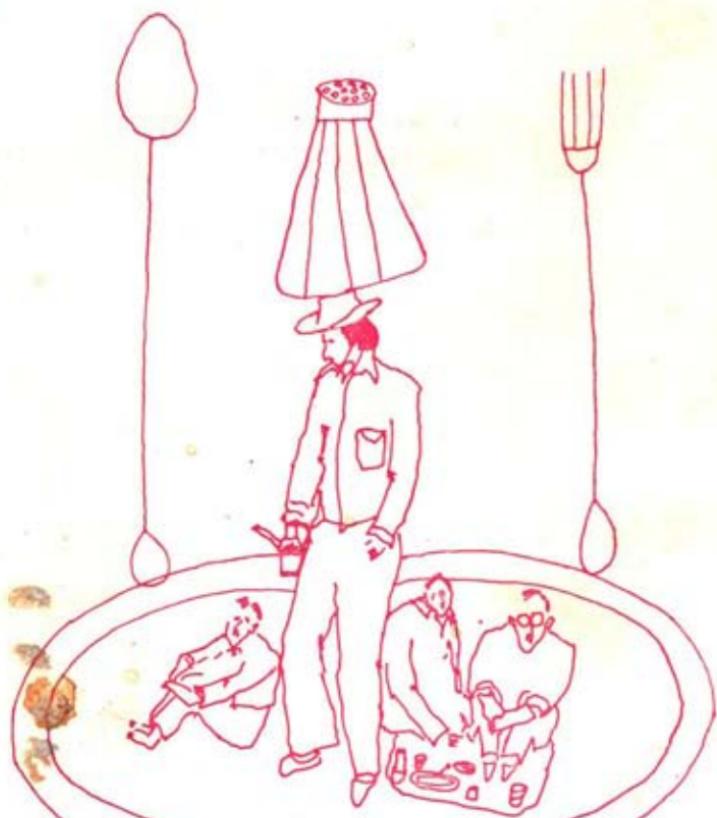

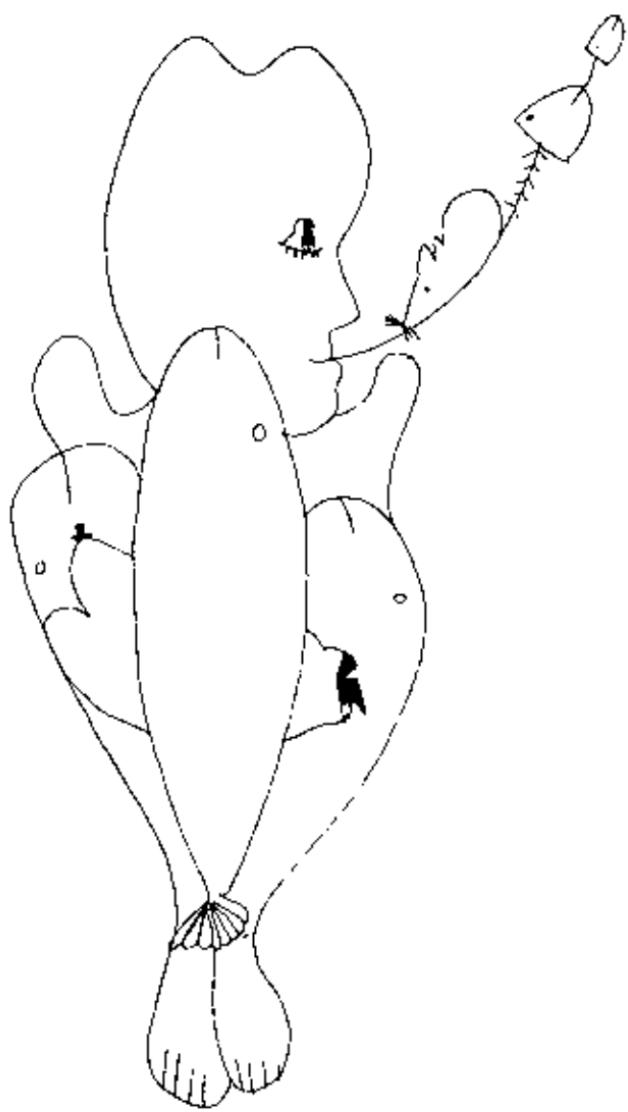
اسناد مفرواده

Entertainment Book

A Joint Sketch By
Bidjan Assadipour & Parviz Shapour

۱۲۵ ریال

تغريصحنامه

اسرار مروارید

عکس از رسول محبوب نژاد

مسارات مروارید

تفصیل نامه
بیژن اسدی پور و پرویز شاپور

چاپ اول فروردین ۲۵۳۵ در چاپخانه کتبیه
ناشر انتشارات مروارید
خیابان شاهرمد ، رویبروی دانشگاه تهران.

تفریح‌نامه

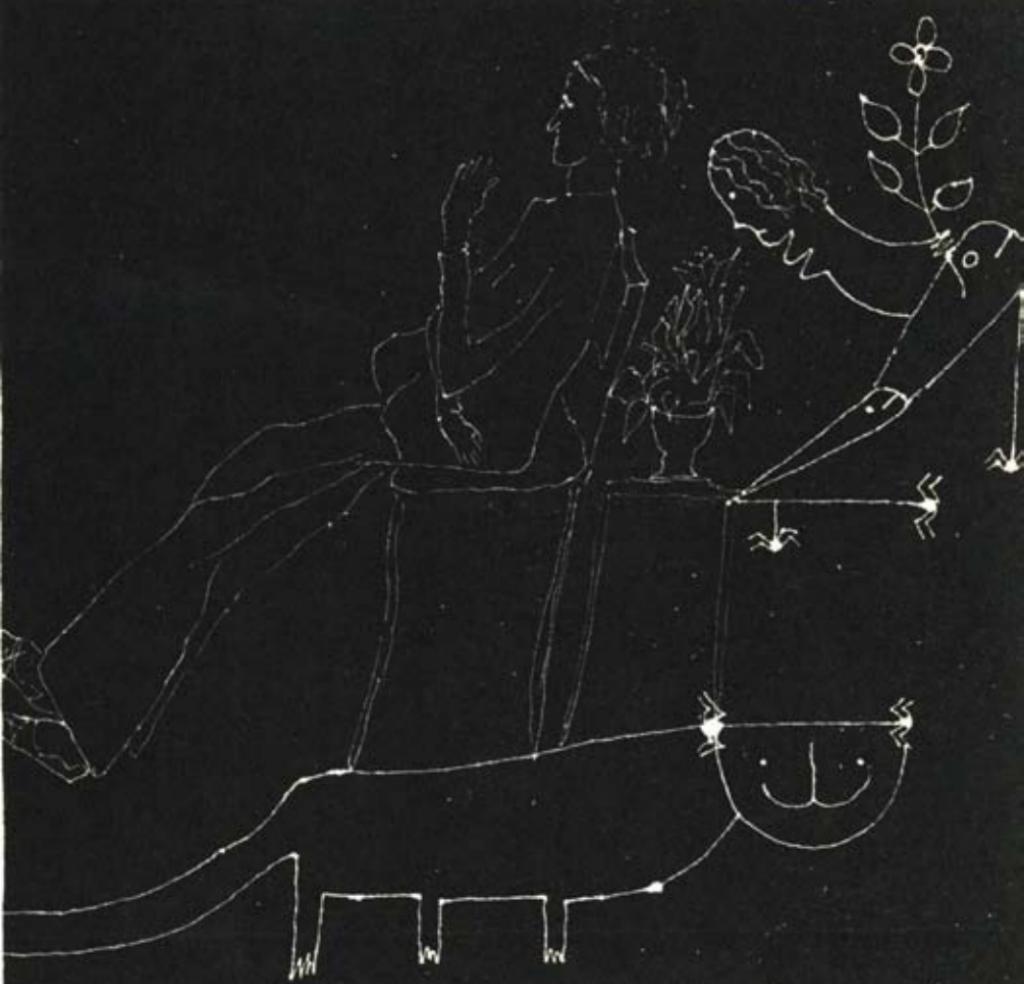
طرح‌های مشترک بیژن‌آسدی‌پور و پرویز شاپور

برای
وندی و اردشیر محصص

امیدوارم

«زن‌های چادری» من

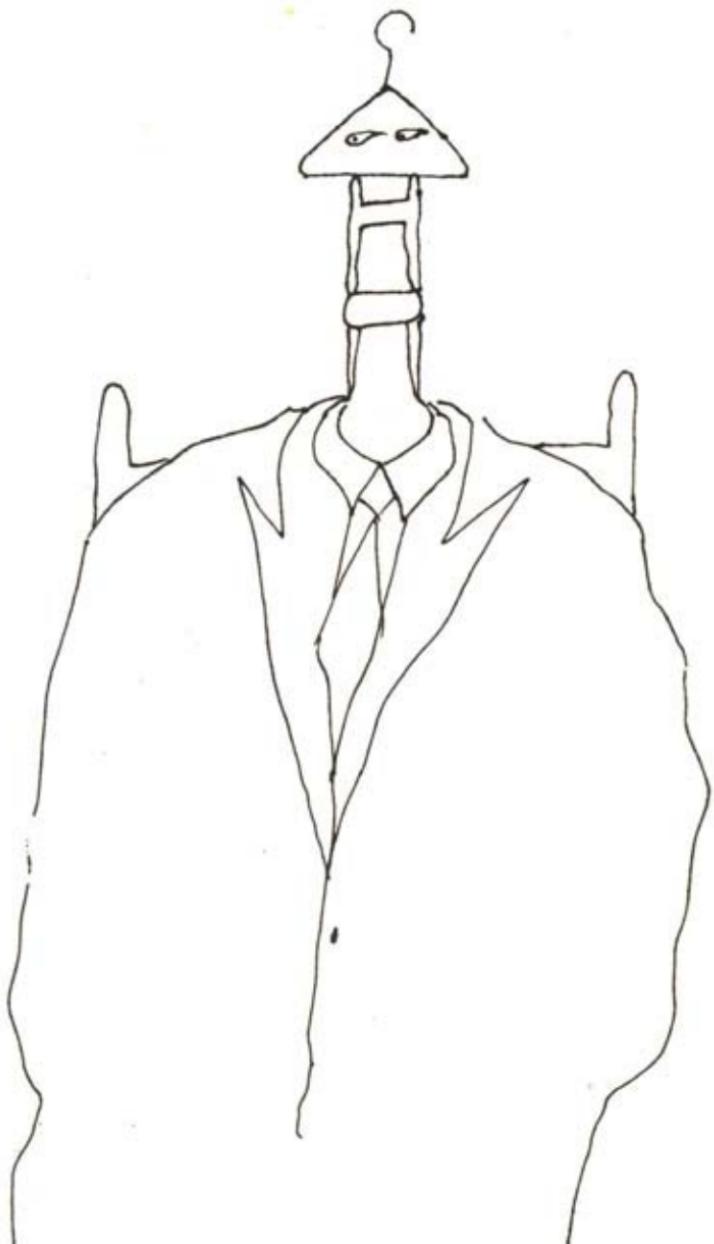
جهان را فتح کنند

بیژن اسدی پور در ۱۳۲۵ در
بندر پهلوی (آبکنار) بدنبال
آمده و دانشکده اقتصاد دانشگاه
تهران را به پایان برده است
و فعلًا مدیریت مجله تحقیقات
اقتصادی دانشگاه را بعهده
دارد. از سال ۴۸ کاریکاتور
را بطور جدی شروع کرده و
در سال ۱۳۴۵ در توفیق
بکار مشغول شده و با کیهان،
کیهان سال، اطلاعات، نگین و
فردوسي همکاری داشته است.

انسان اسدی پور الگوی
انسان متوسط عصر ماست که
در محاصره «چیزها» رفته -
رفته تحلیل میرود و خود به
شکل «چیز» نازه‌ای در کنار
این انبوه درهم و بی شکل
«چیزها» در می‌اید.
با او گفتگویی داریم :

اصولا طنز کاری خود را
در چه نوع برداشت‌هایی
بکار می‌گیرید ؟
من صندلی، زن‌های چادری،

آدمهای اداری . . . را خیلی
دوست دارم . بواسطه موقعیت
کاریم تعامل زیادی به کشیدن
(آدمهای اداره) دارم . از این
که دنبال نامدها میروند و
موقع گرفتن اضافه کار
فعالیت میکنند خیلی خوش
می آید . . . بهر صورت ؛ چون
بیشتر در میان اینها زندگی
میکنم ، ذهنم را اشغال
میکنند .

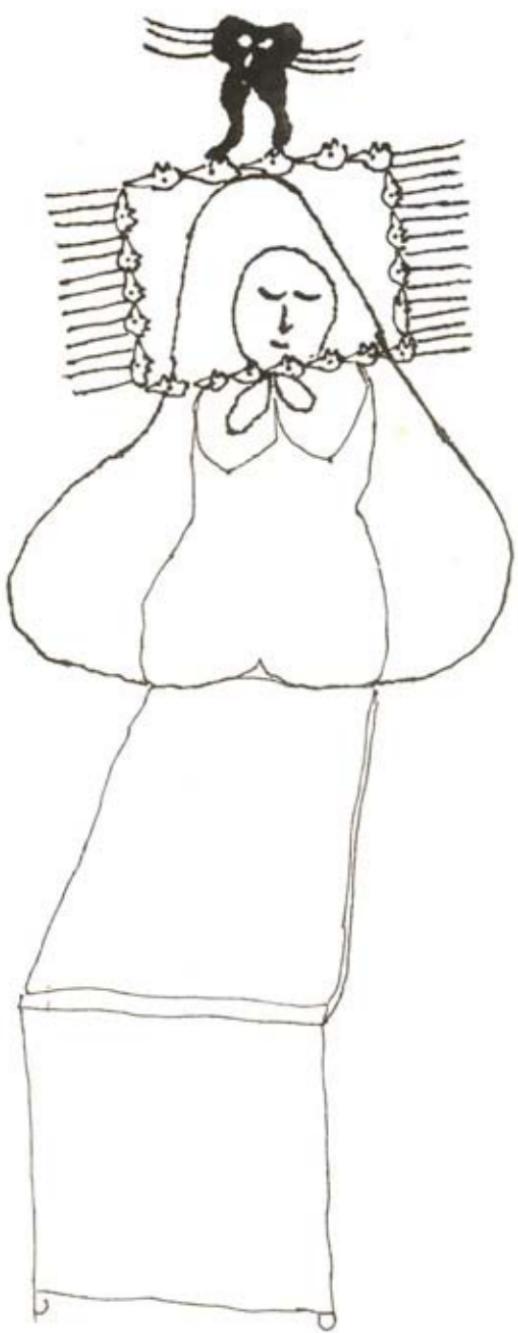

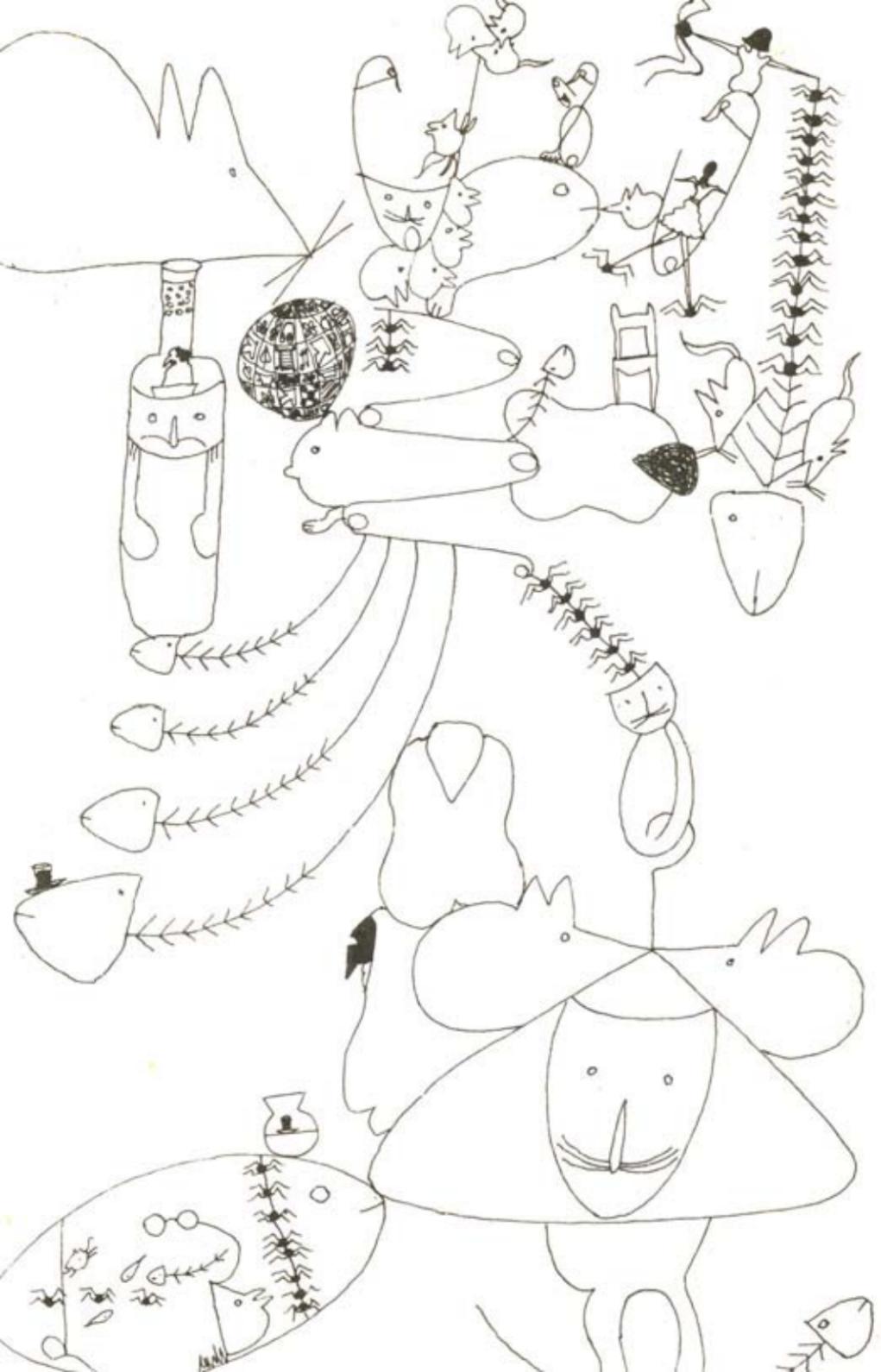
در کاریکاتورهای شما
اغلب تلفیق دو انسان ،
یا چند انسان دیده میشود .
این بیانگر چه چیز میتواند
باشد ؟

این آدمهایی را که عرض
کردم ، فقط پهلوی هم قرار
میدهم ، درحال حرکت یا
سکون . باز یکی از مسائلی
که خیلی مورد علاقه منست ،
این حالتهاست . وقتی می بینم
میتوانم طرحهای ابدوانم خیلی
از خودم متشرک میشوم .

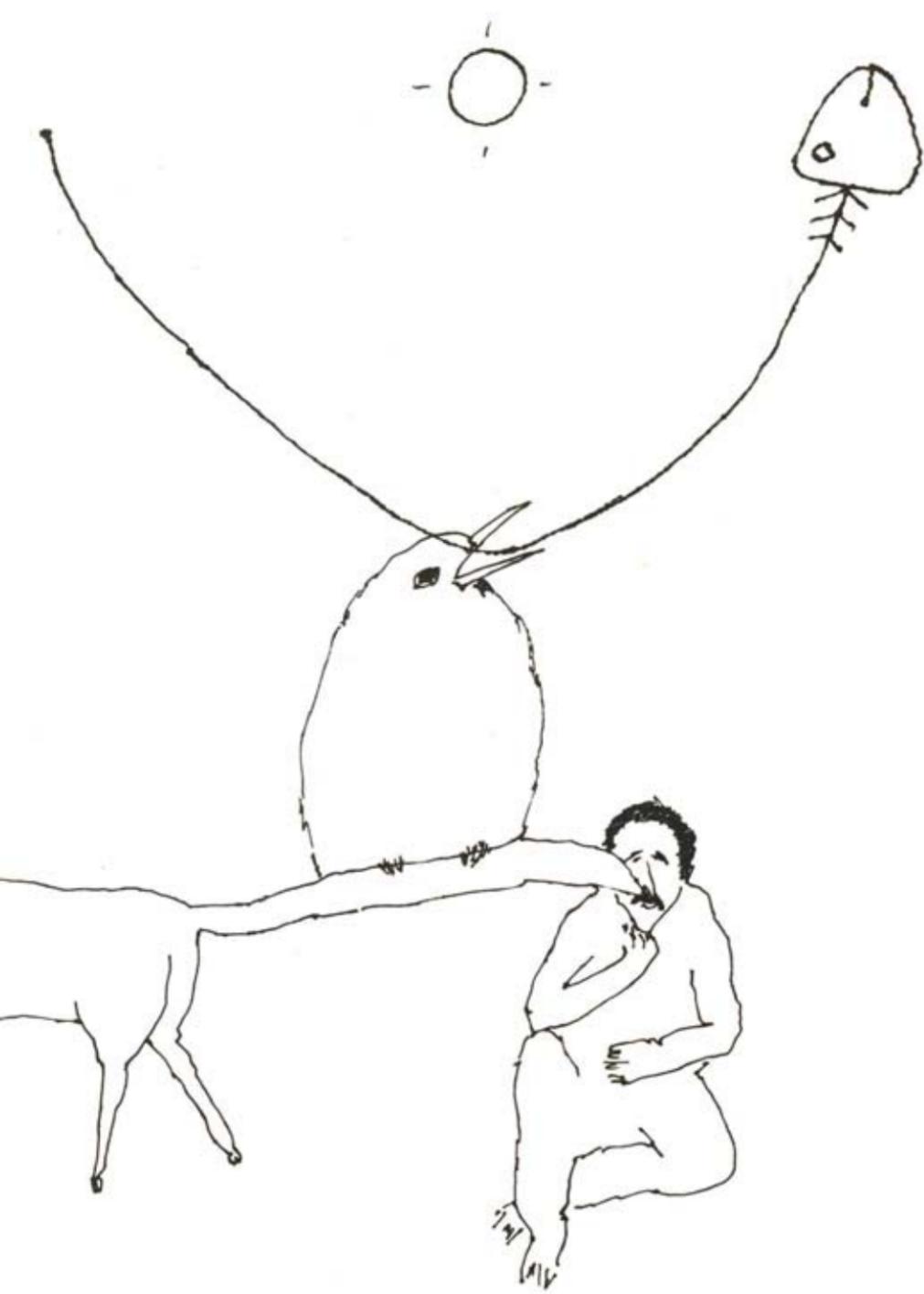
همین طور یکسی شدن
انسان با « اشیاء » مثل
صندلی ...
تلفیق انسان و شیئی ،
فعالیت روی زمینه ناممکن
است. مثلا طرحی هست که
شخصی پالتو به دست گرفته
و بجای اینکه خودش پاداشته
باشد؛ پالتویش پادارد. این
همانطور که گفتم به واسطه
وضعیت اداری منست و
چیزهایی که بیشتر با آنها
دمخور هستم.

تساکید شما روی این
زمینه نبوده که انسان
تدریجاً، تبدیل به شینی
میشود؟
بله، حالاکه شمامیگوئید،
قضیه دستخود هم می‌آید.

در نهایت موضوع‌های
انتخابی شما، بازگوینده
چه چیزهایی است؟
مثلاماشین را ساخته‌اند که

در خدمت انسان باشد ولی
در حال حاضر این انسانست که
در خدمت ماشین درآمده است؛
من فقط بکچنین زمینه هایی را
تعمیم می‌دهم.

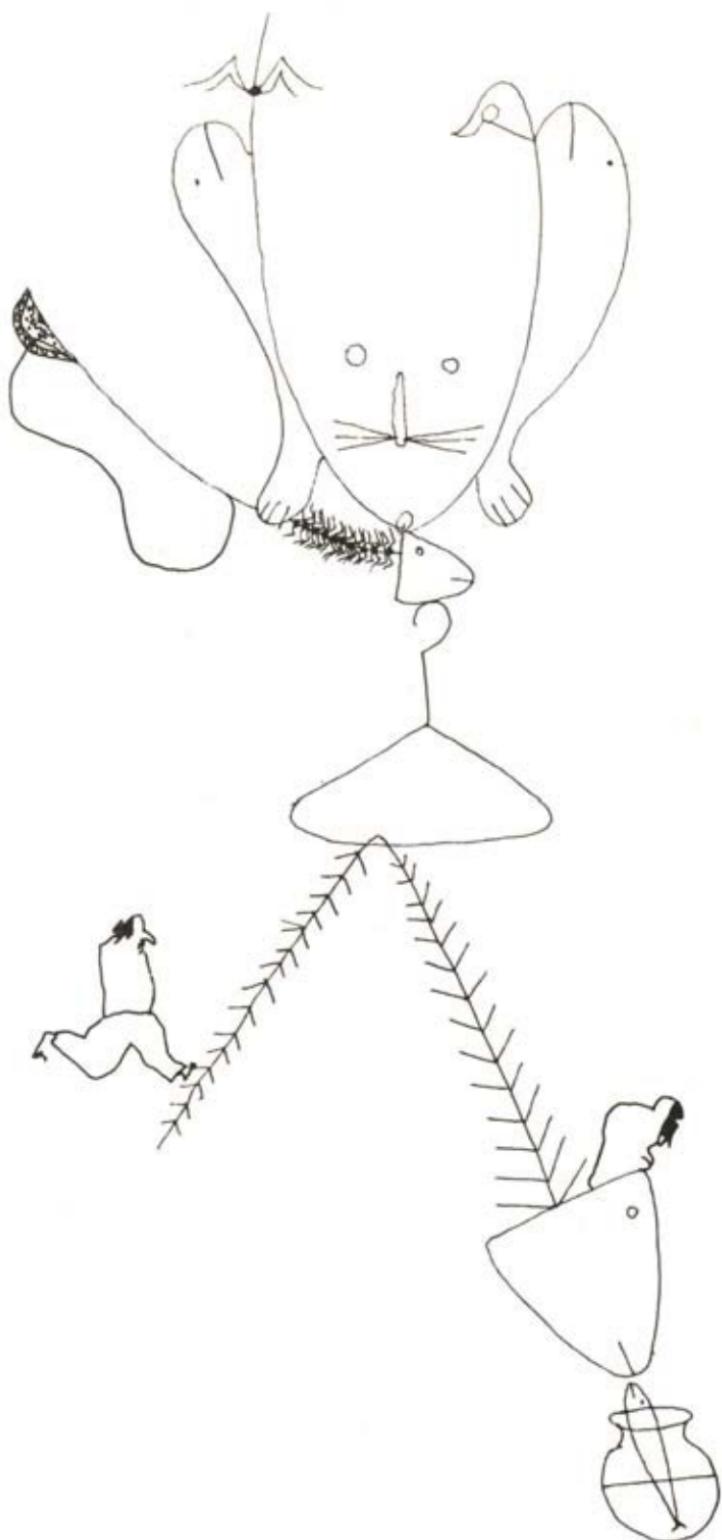
کارهای بعدی دارد؟
بله کتاب (ملانصرالدین)
را مصور کرده ام که تا هفته
آینده از زیر چاپ بیرون
می‌آید. حالا مشغول تصویر
کردن کتاب کلثوم ننه هستم.
اصلًا به تصویر کشاندن
کتابهای قدیمی را دوست
دارم.

چه کارهایی کرده‌اید؟..
از چهره‌ها کشیده‌ام، زن‌های
چادری و خانمها و مسائلی که
در اداره میگذرد. به کشیدن
روی جلد کتابها هم علاقه
فراوان دارم روی جلد کتاب
۱۴۹۰ را کشیده‌ام و آخرین
کارم روی جلد «هنر عشق»
ورزیدن است.

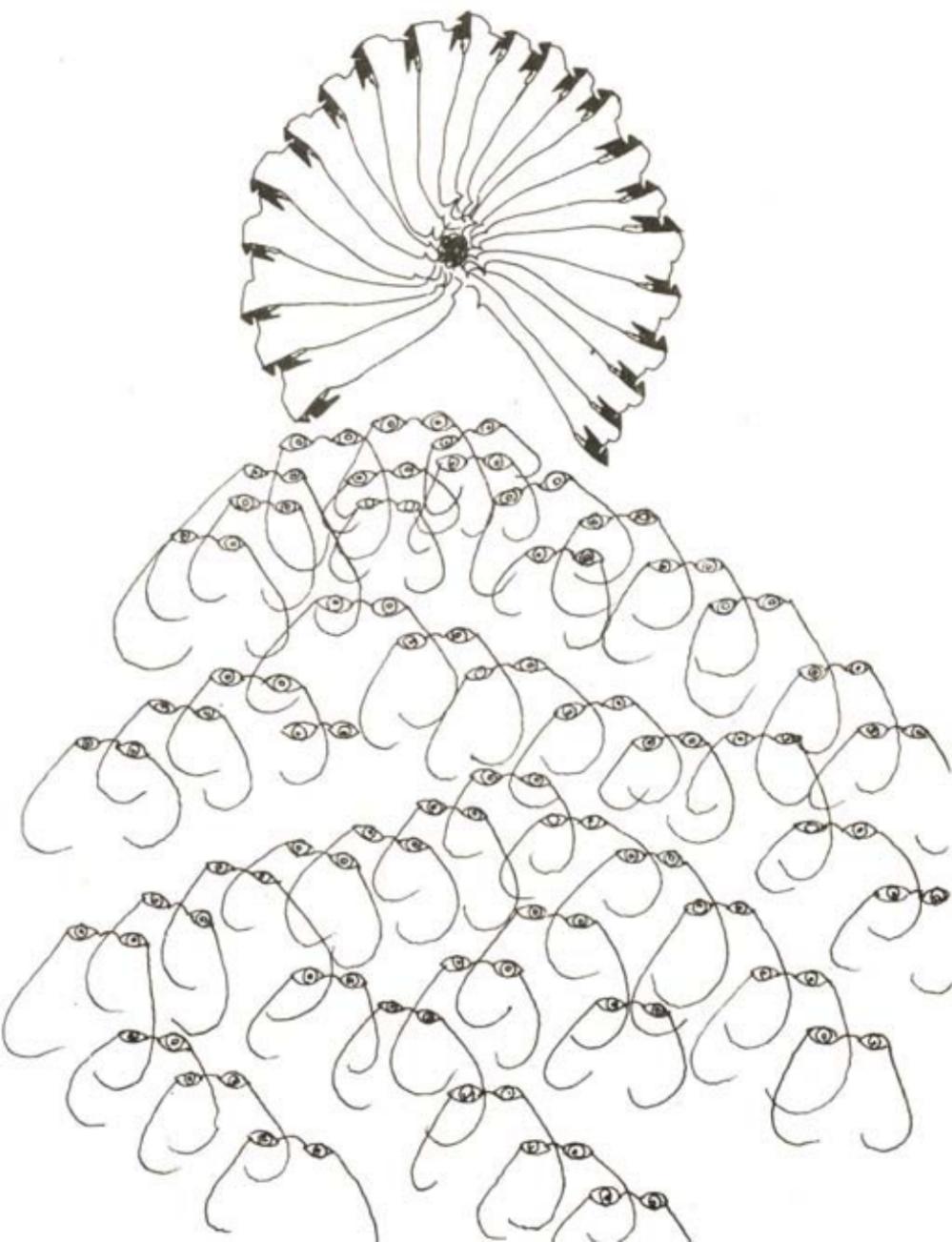
وضع فعلی کاریکاتور را
 در ایران چگونه می‌بینید؟
 - با تجربه مختصری که دارم
 نسبت به کارهای خودم خیلی
 امیدوارم. در مورد دیگران
 حرفی ندارم بگوییم؛ چون
 چیزی بنظرم نمیرسد. از نظر
 سلیقه خودم باید خدمتتان
 عرض کنم که بیشتر کارهای
 آقای شاپور و محصص را
 دوست دارم.

برای آینده چه تصمیمی
دارید؟

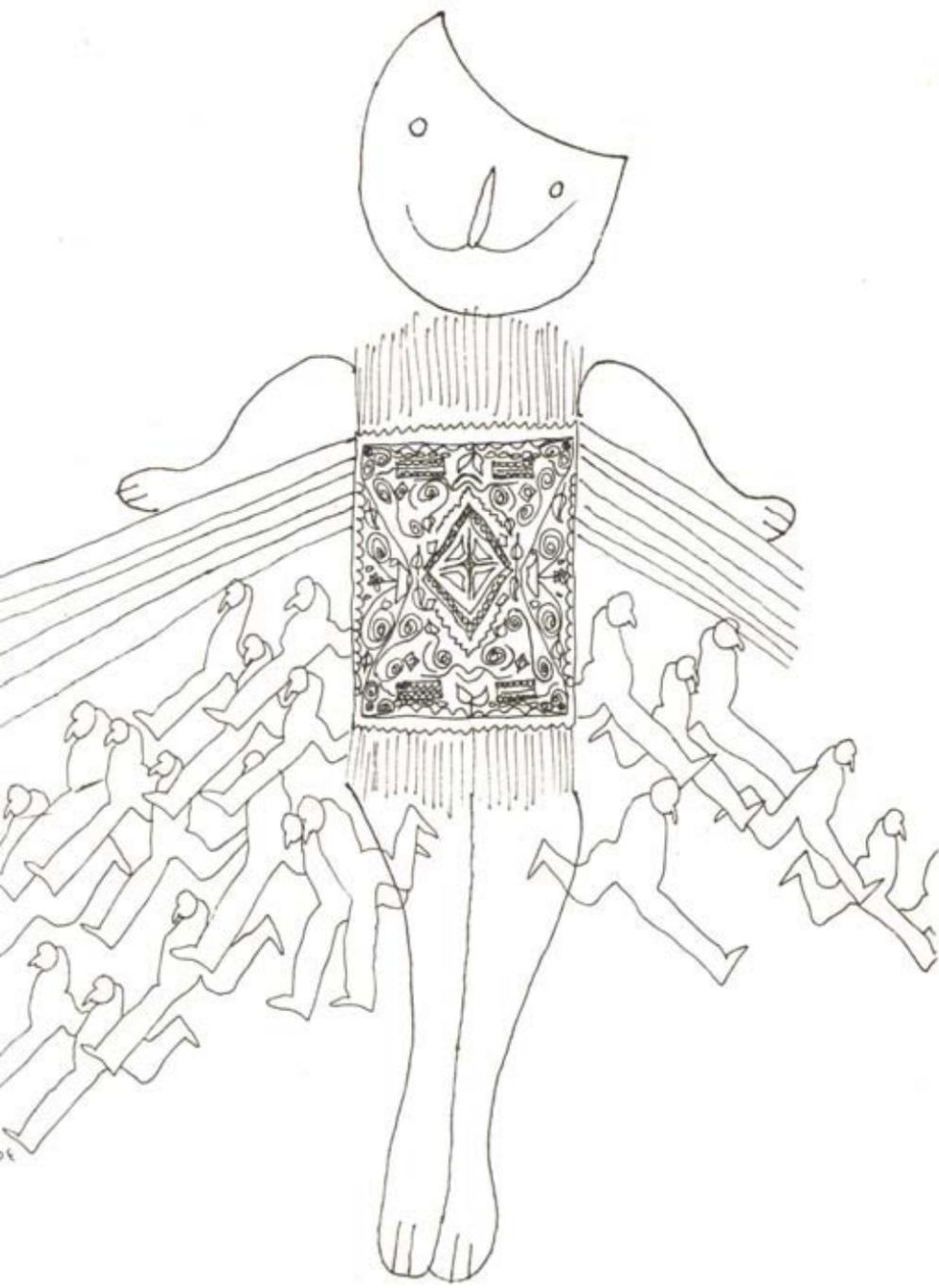
عرض کردم که به کارهای
خودم خوبی امیدوارم ...
از چه جنبه؟
فکر میکنم بتوانم به پله‌های
بالاتری برسم.

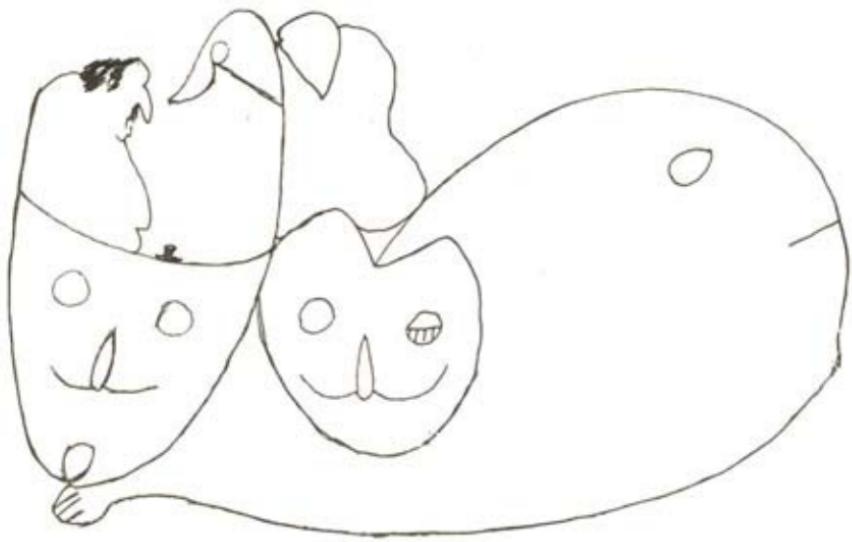
پله‌های بالا مثلاً کجاست؟
در کادر بین المللی ...
خوبی دوست دارم زنهای
چادری من جهان را فتح کنند.

کاریکاتور ، شیطان ترین هنر هاست

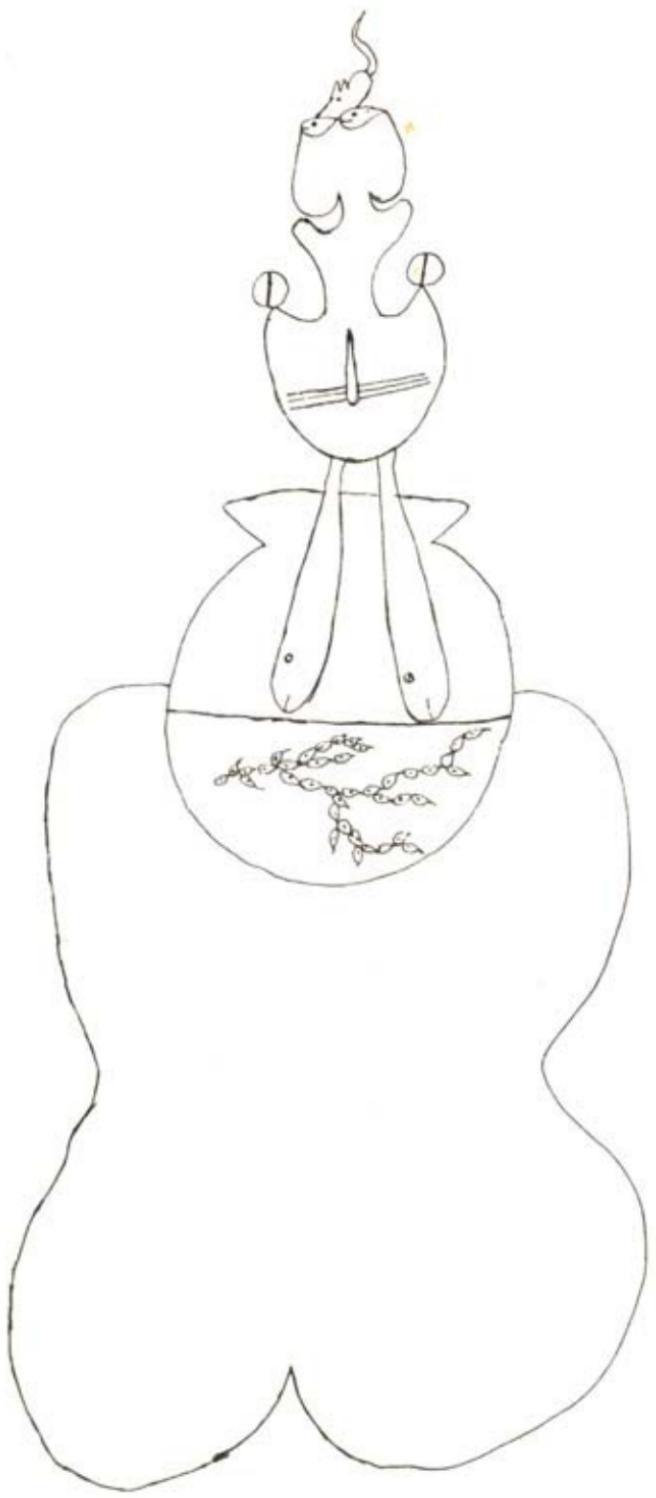
پرویز شاپور در اسفند ۱۳۰۲
به دنیا آمده ، لیسانسیه
اقتصاد از دانشگاه تهران و
کارمند عالیرتبه وزارت
دارایی است که اخیراً به
افتخار بازنیستگی نایل
آمده است . نوشته های
کوتاه طنز آمیزش که
(کاریکلماطور) نامیده میشود
بسیار مشهورند . اما طرح های
زیبایش در زیر حجاب موقتیست .
نوشته هایش پنهان مانده
است .

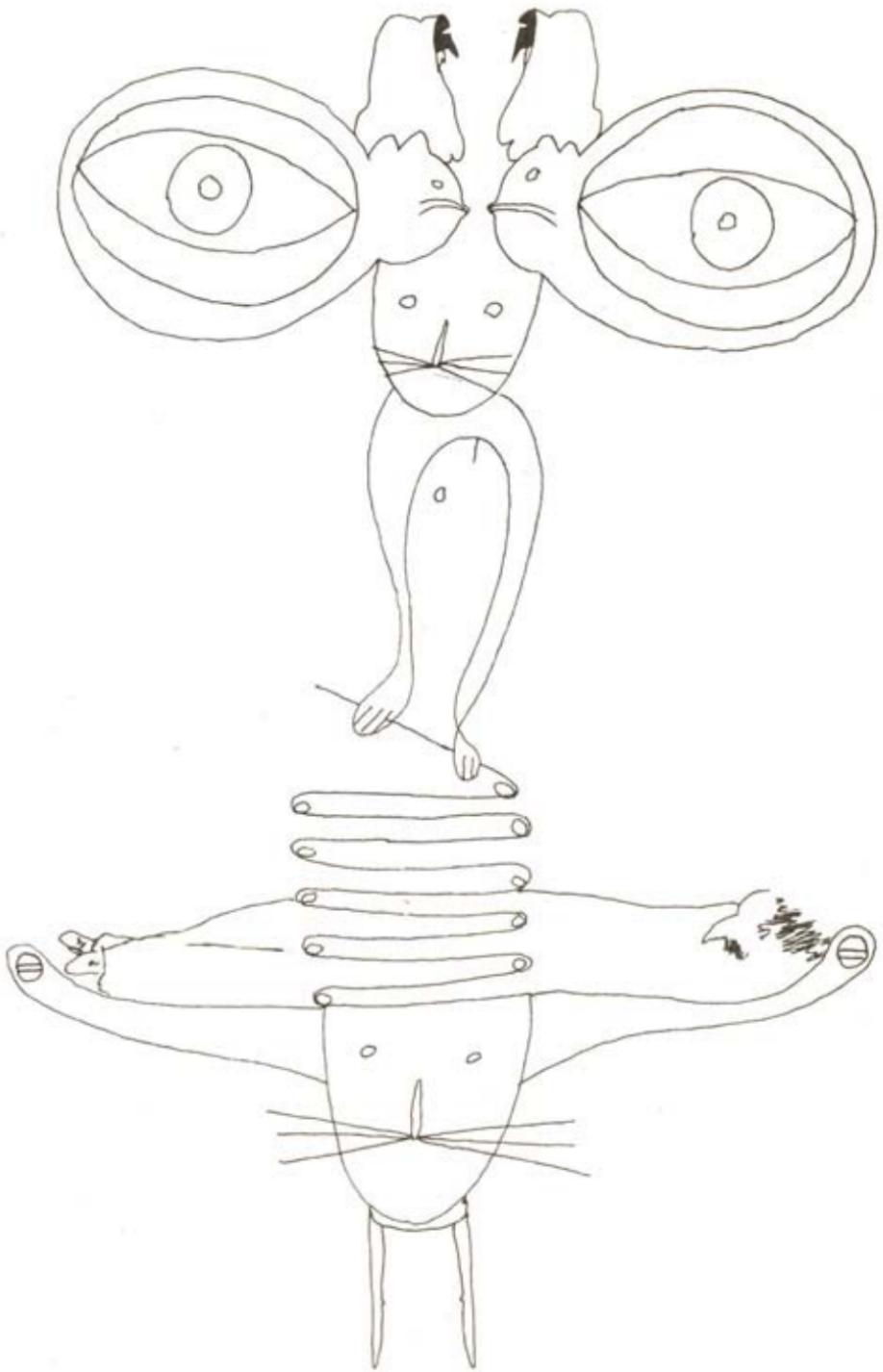

از پرویز شاپور دو کتاب
بچاپ رسیده (کاریکلماتور)
در سال ۱۳۵۰ و (موس و گریه)
در سال ۱۳۵۲ نمایشگاهی نیز
از آثار طراحی او در گالری
زروان در سال ۵۴ برپا شده

است.

شاپور در نهایت، از بازی -
هایی که در پشت درهای بسته
خانه‌های ما و در کوچه و
خیابانها با جوهر و مفهومی
یگانه‌امادر اشکالی بینهایت
نسل اندرونسل در جریان و
نکرار است، حرف میزند:

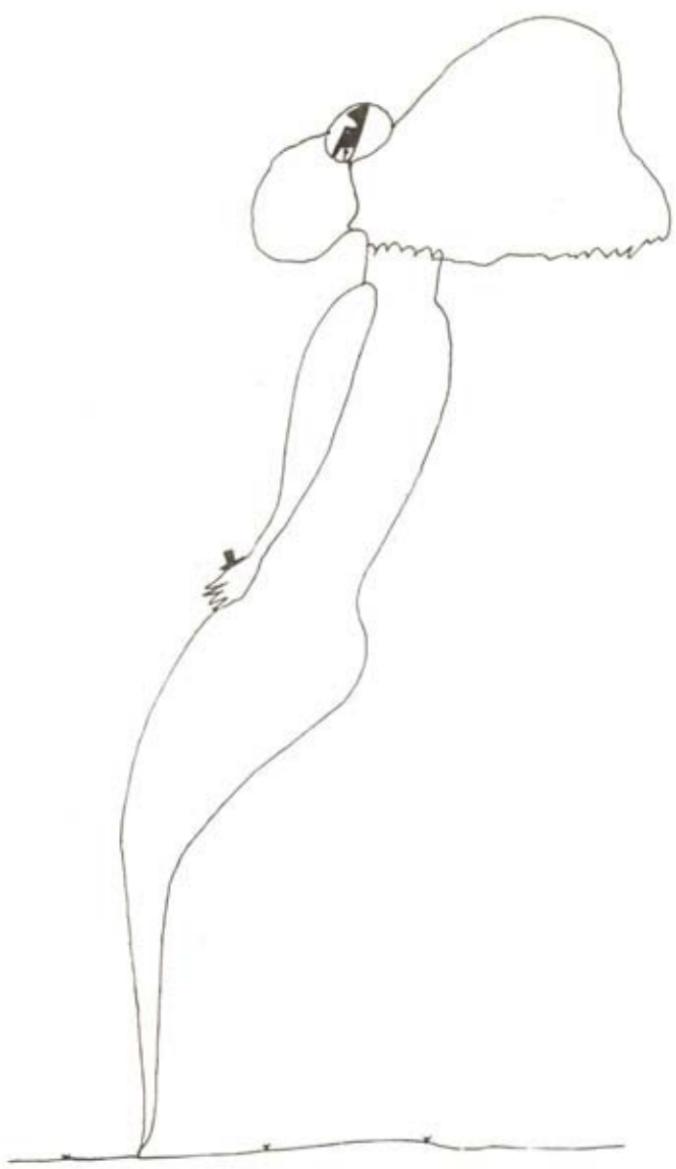
طنزشماردموش و گرسه،
تبییست که نمیشود
تعیین گرد کجاجدی -
ست و کجا شوخی، چرا؟!
فکر میکنم لطف موضوع
همین جاست. من بطور کلی
وقتی هم حرف میزنم، معلوم
نیست کجایش جدیست و
کجایش شوخی. بطور کلی
گاهی پیش می‌آید که وقتی
دارم با مادرم جدی حرف

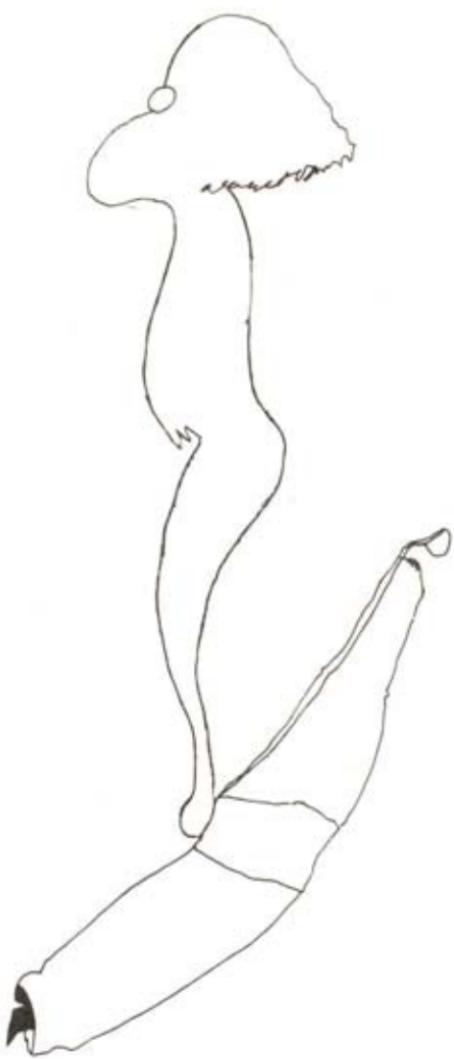

میز نم ، سرمش را تکان میدهد
و اشک در چشممش حلقه میرند
و با ناراحتی میگوید ۵۴ سال
بچه بزرگ کردم ، یک کلمه
حروف حسابی از دهانش
نشنیدم !

دنیای شما ، دنیای
ذره ها و ظرافت هاست و
خطوط نازک و محظوظ که
انگار دیده نمیشوند ...
بله ، از نظر ساختمان
روحی طوری هست که
ناخود آگاه بطرف اشیاء
ظریف و حیوانات کوچک
جلب میشوم . مثلا باور
بفرمایید من سنجاق قفلی را

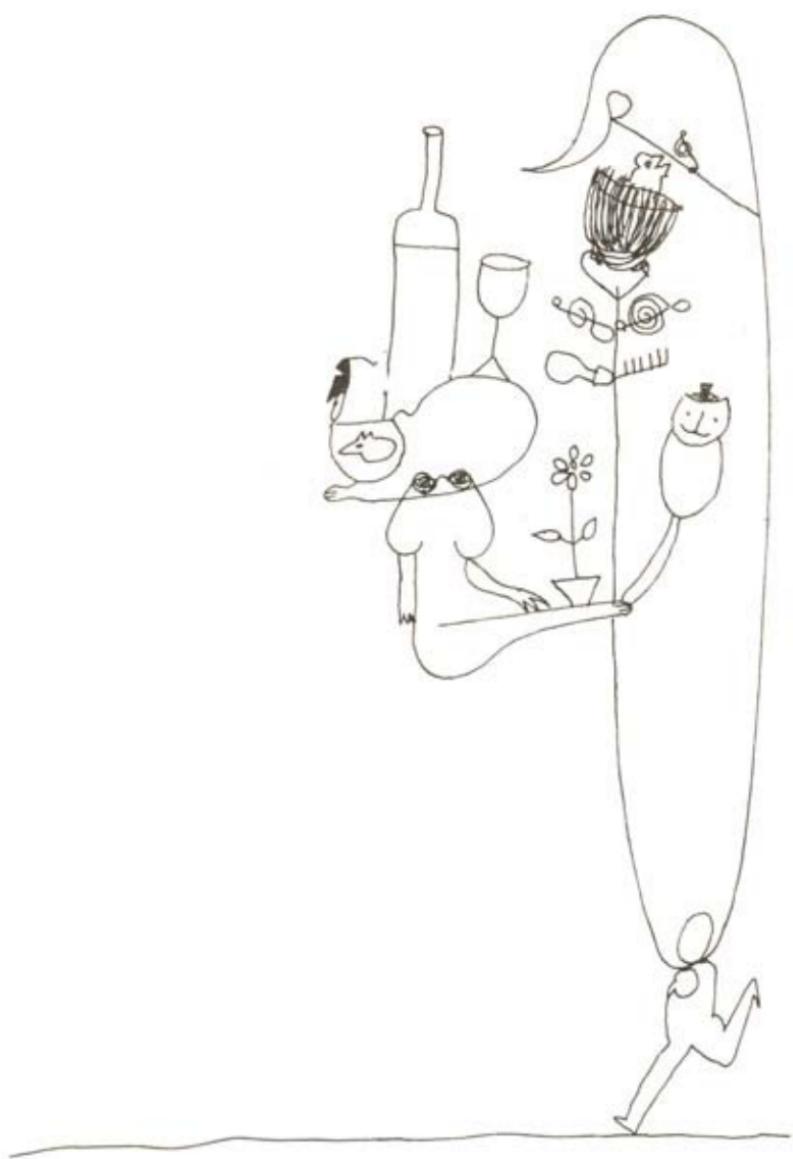
بیشتر از سو فیالرن و رادیکال
را بیشتر از بریژیت باردو
دوقت دارم!

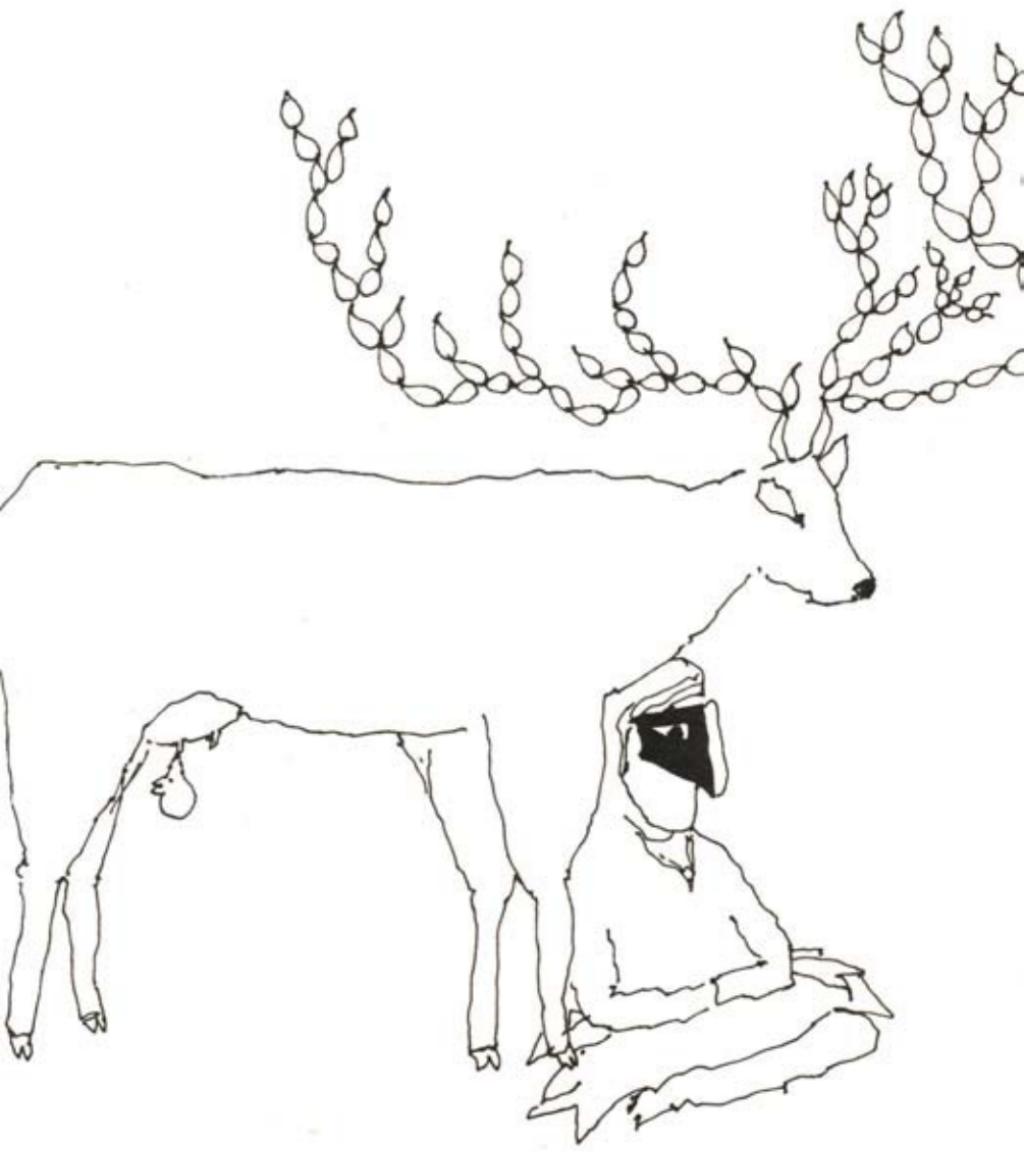
چه کارهایی کرده‌اید؟
از وقتی بازنشسته شدم
کارهای نوشته و طراحیها بام
بطور تصاعد هندسی بالا
رفته‌است بطوریکه کم کم باید
دستم را بعنوان کمک ازلای
کارها بیرون بباورم!

در آینده چه کارهایی
دارید؟
کار باندازه‌ای زیاد دارم
که نسل کاغذ سفید را در

آینده تهدید میکند! چون
خودنویسم هرگز سرش را از
روی کاغذسفید بلندمیکند.
و باور پفر مائید که خودنویسم
کلاهکش را فقط باحترام کاغذ
سفید بلند میکند! یک مرتبه
هم که جوهر و کاغذسفیدم
ته کشیده بود، آنرا از
کلرو فیل پر کردم و روی برگ
زرد پائیزی نوشتم: شادروان
برگ سبز!

نظر شما در باره
کاریکاتور چیست?
بنظر من کاریکاتور
شیطان ترین هنرهاست! و
هرگز قرار و آرام ندارد و
مرتب مثل بچههای شیطان از
سر و کله بزر گترهای بالا میرود

بیشتر شما را با
«کاریکلماتور» هایتان
می‌شناسیم آنها را چگونه
می‌باید؟

من (نوشته‌ها) را خیلی
دوست دارم ، بخصوص
آنها بی که طنزآلودند. ولی
مردم بیشتر شاعرانه را
دوست دارند . البته ناگفته
نمایند شاعرانه را من خیلی

آسان میگویم، در صورتی که
نوشتن طنز برایم کار
مشکلیست!

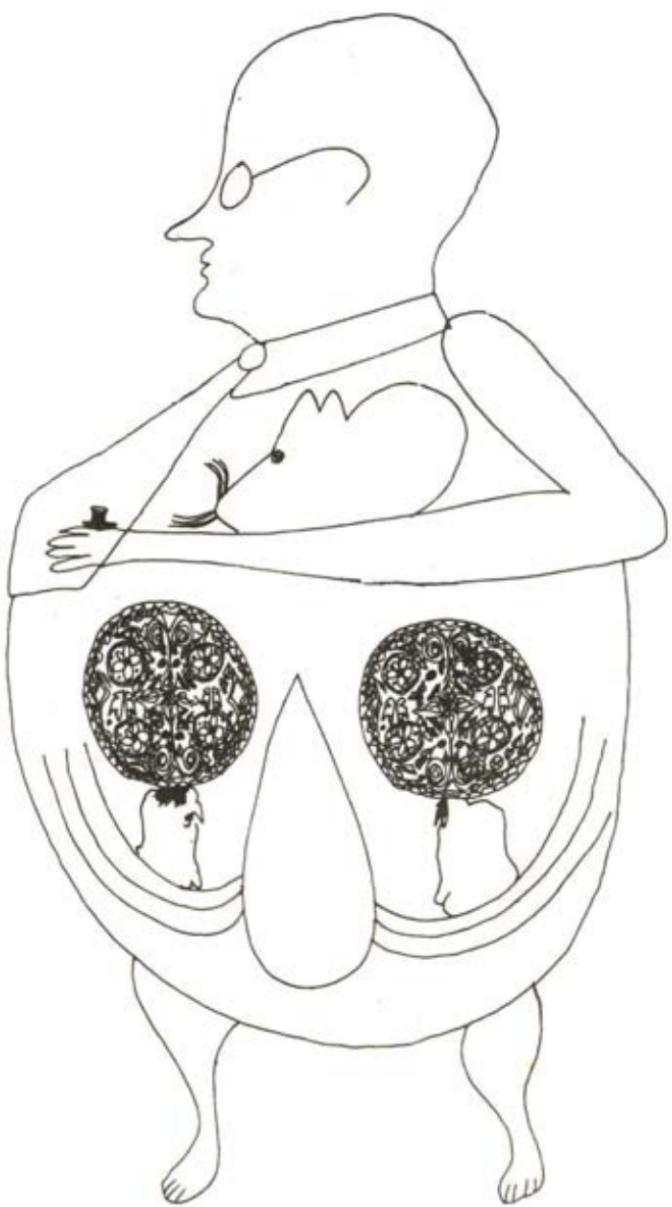
آخرین شاعرانه: شب بارانی
زیبائی بود، ستارگان همراه
قطرات باران پائین می آمدند.
و آخرین طنز: با چوب
درختی که برف کمرش را
شکسته بود پارو ساختم!

گفتگوی
فهیمه فرسائی (بهجت امید)
با ییژن اسدی بور و پرویز شاپور

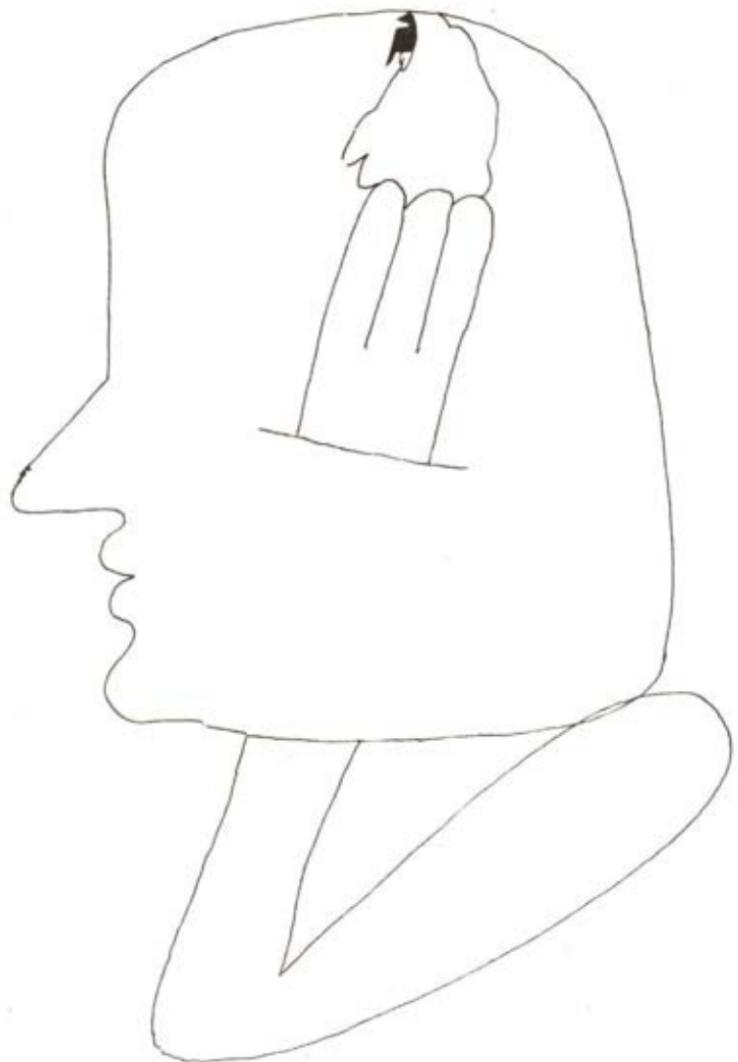
روزنامه کیهان
شماره ۹۸۱۶ صفحه ۹۵

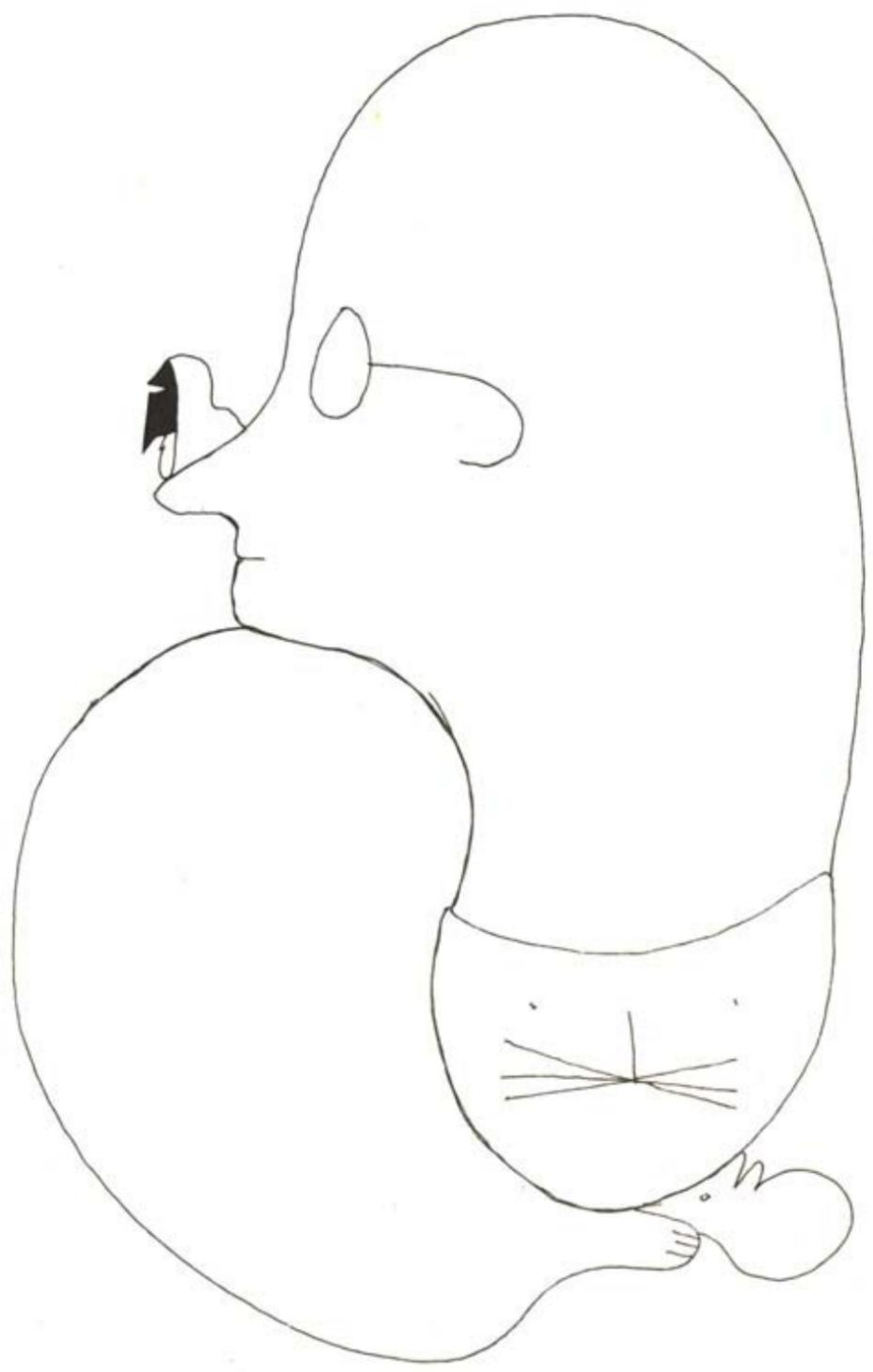

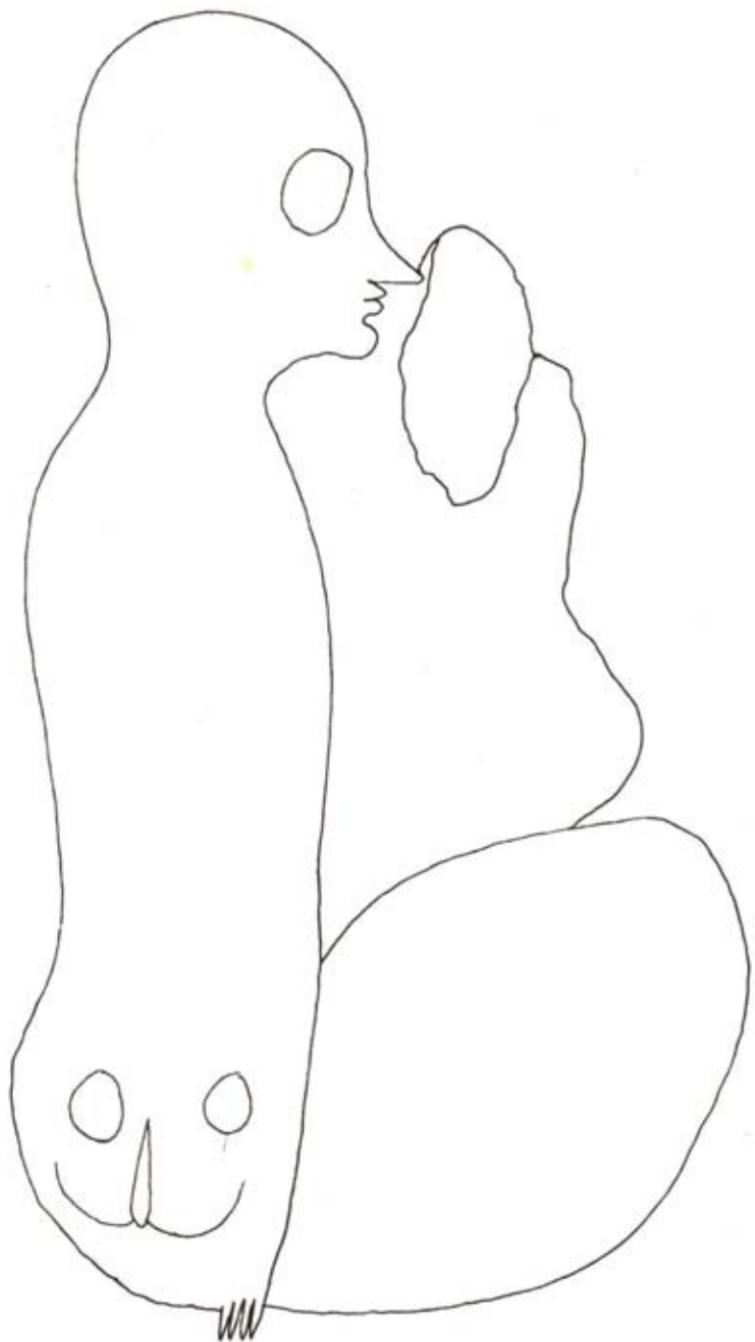

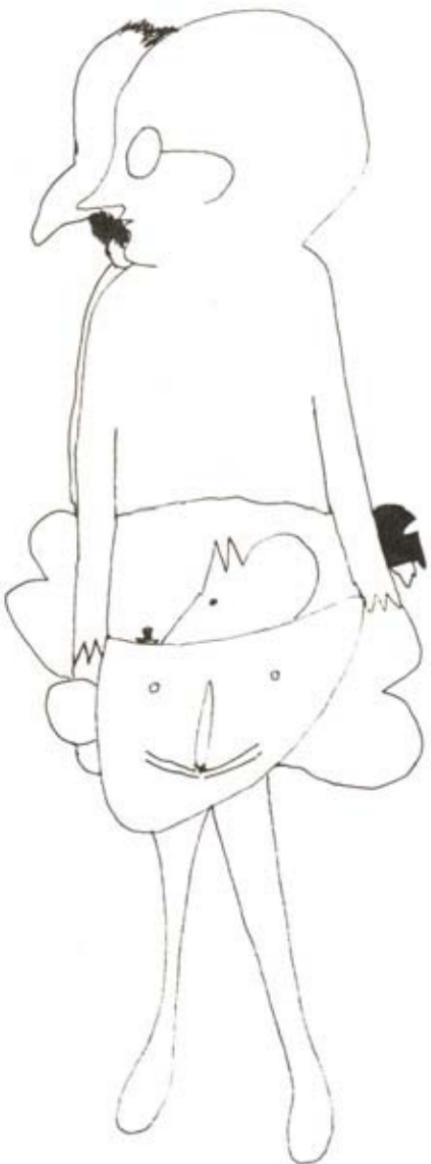

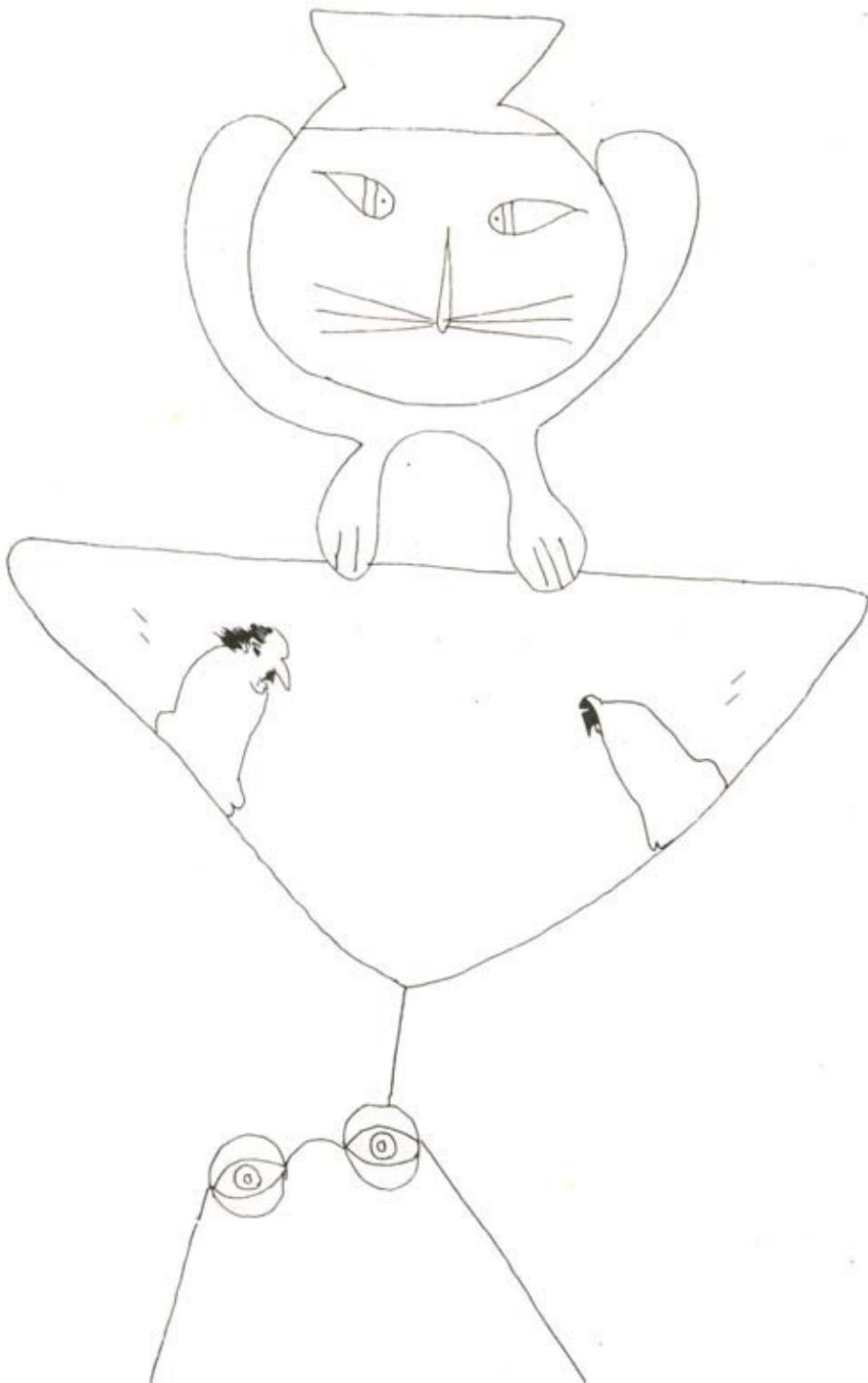

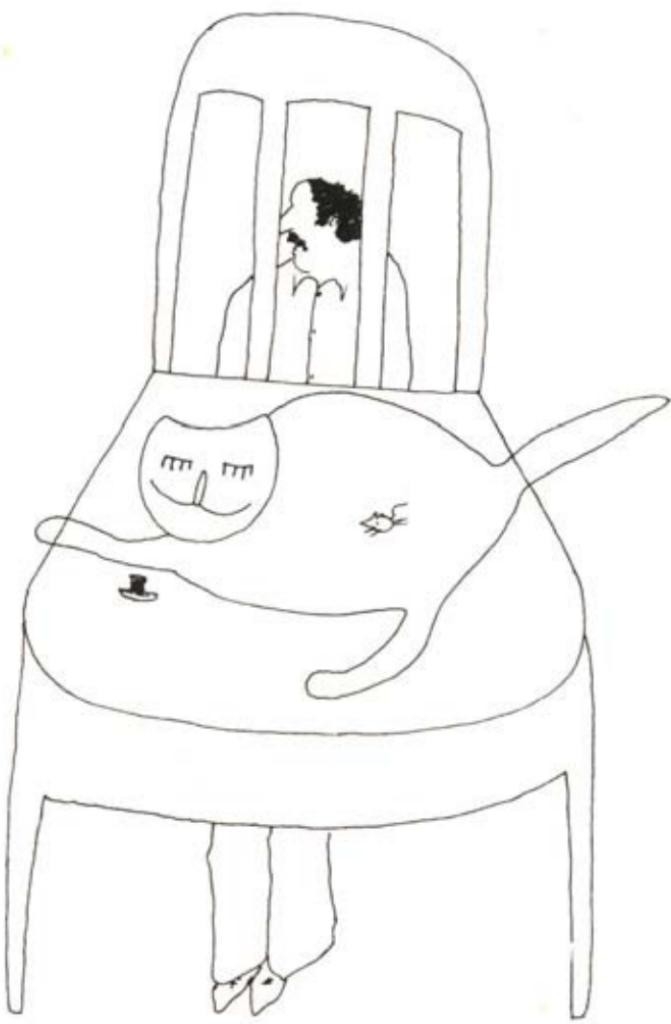

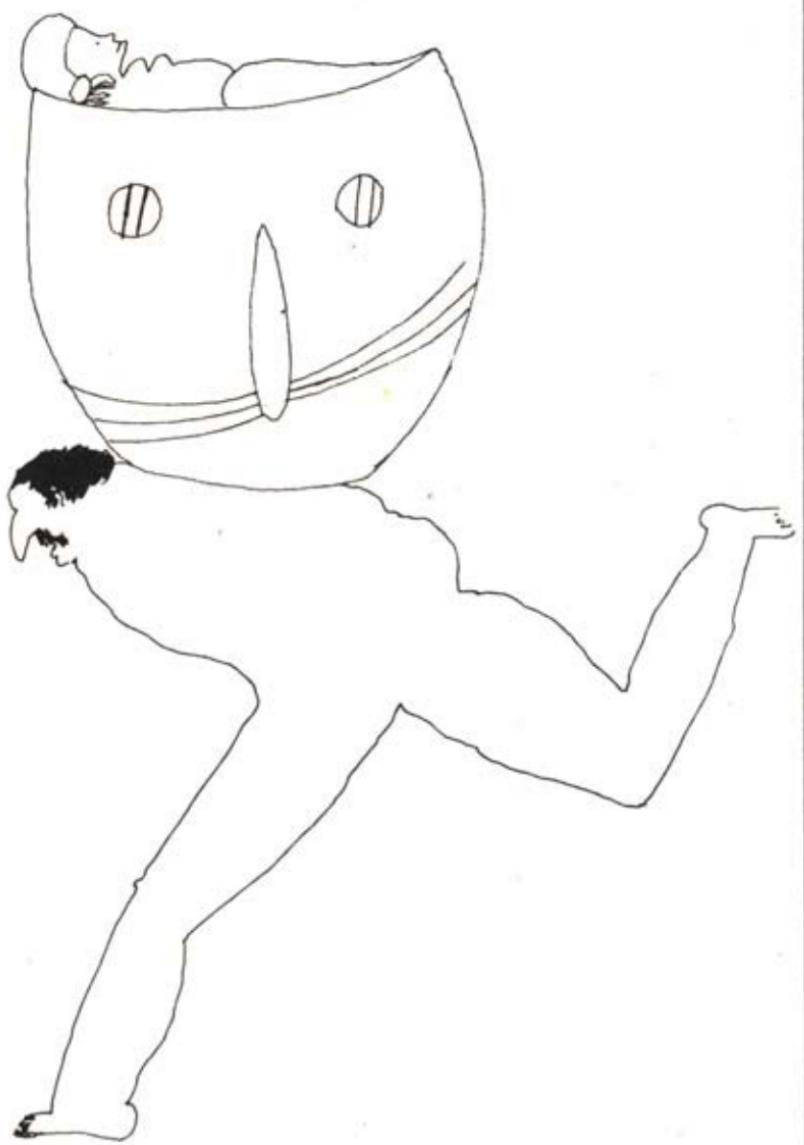

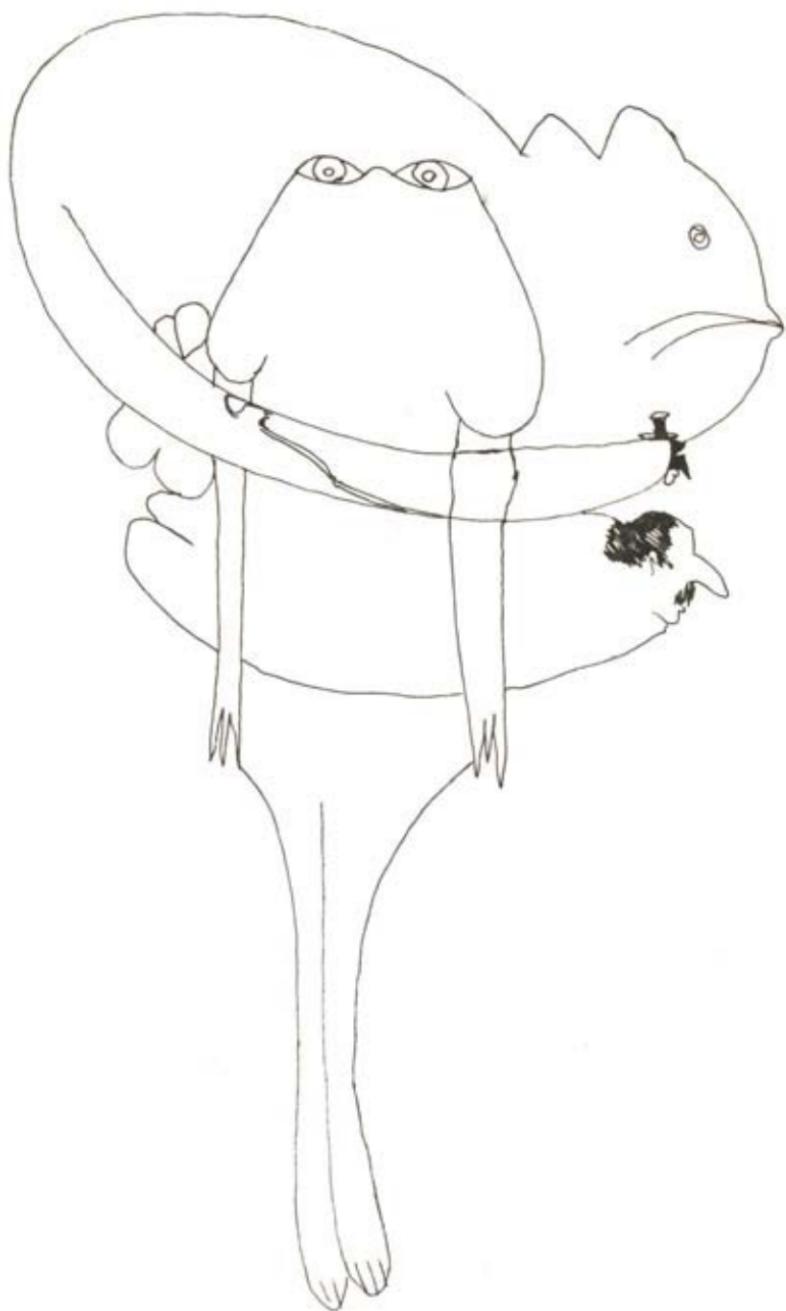

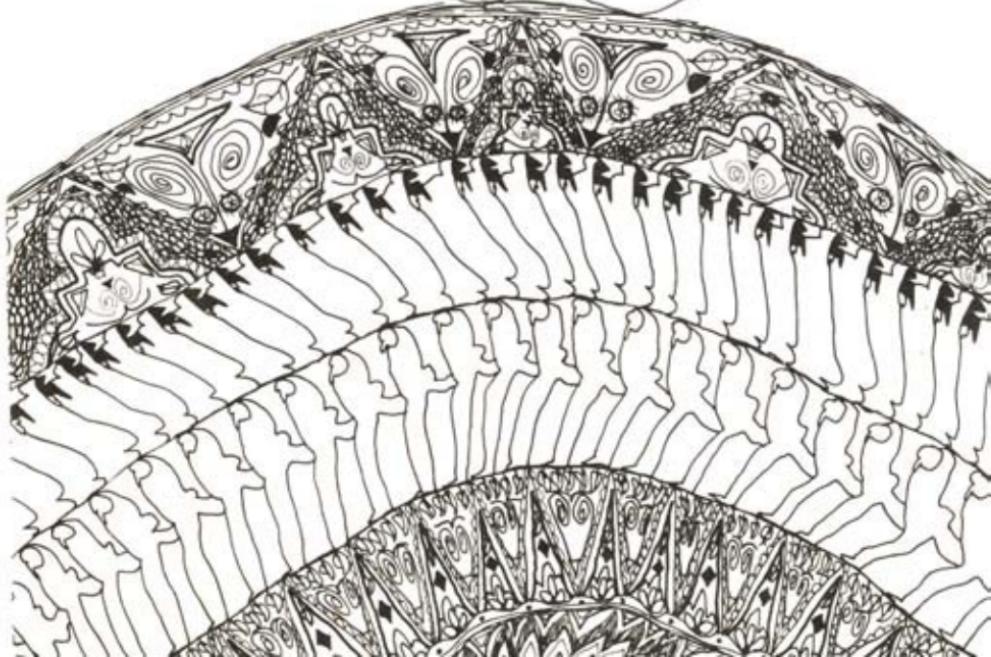
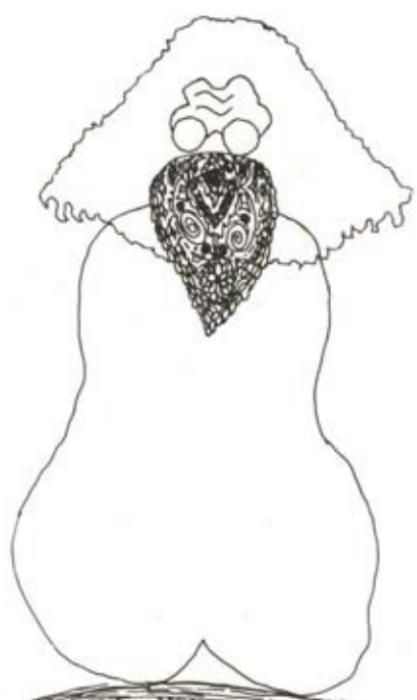

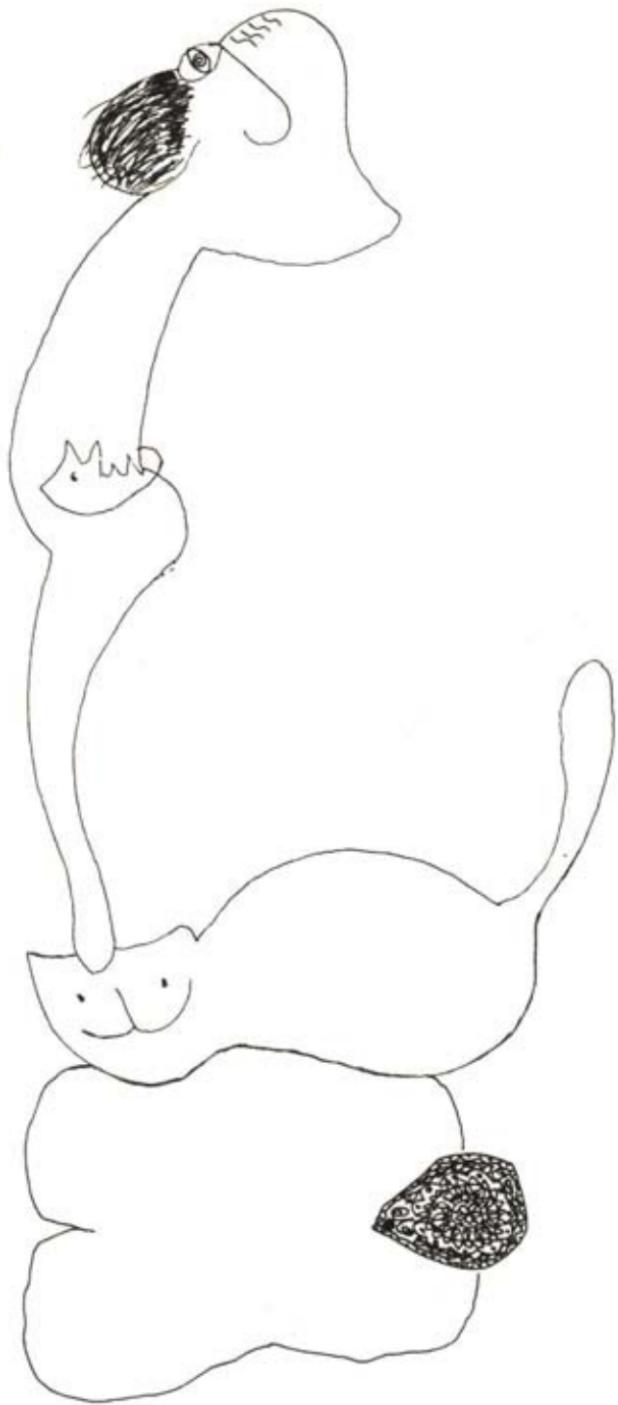

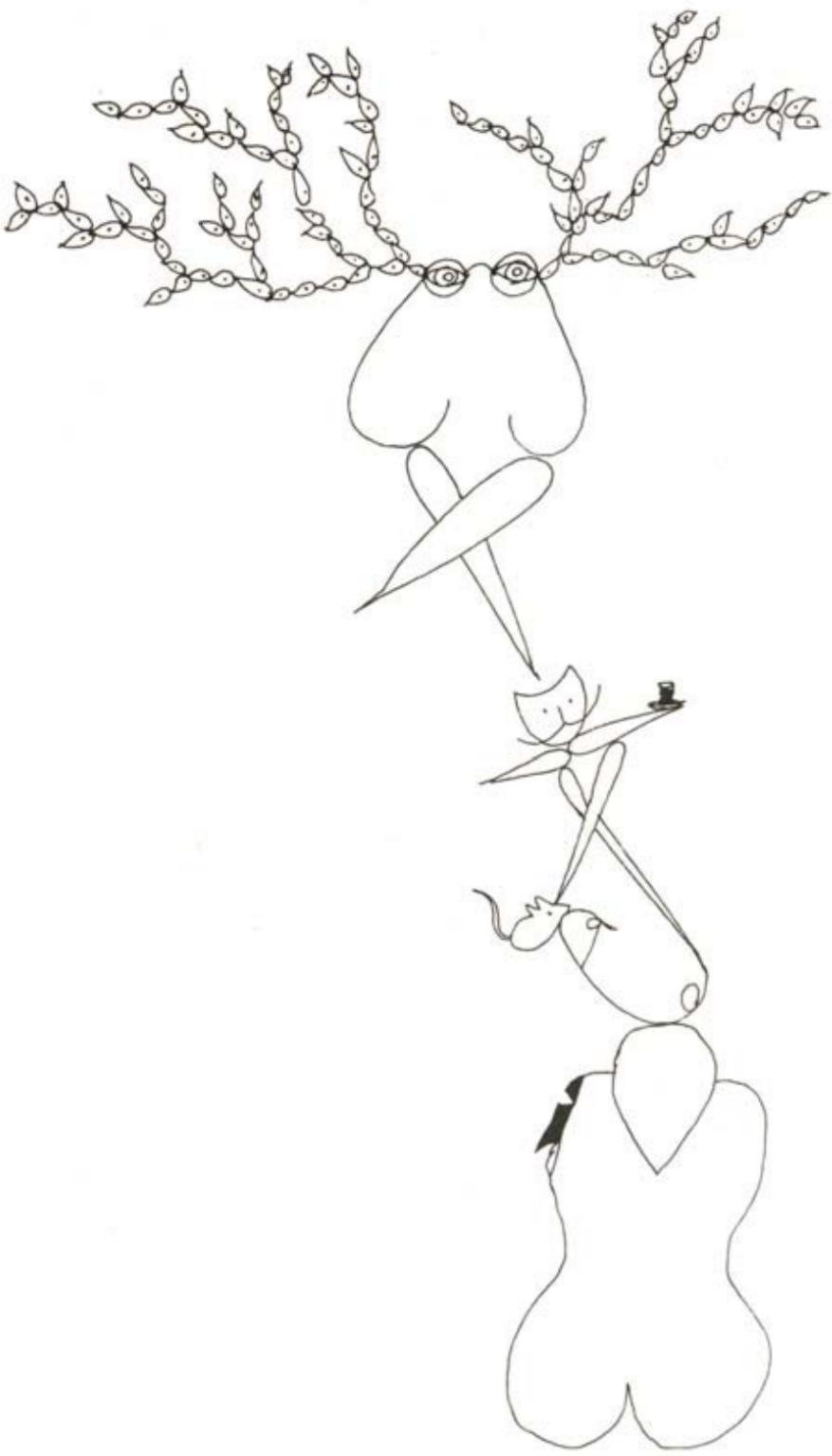

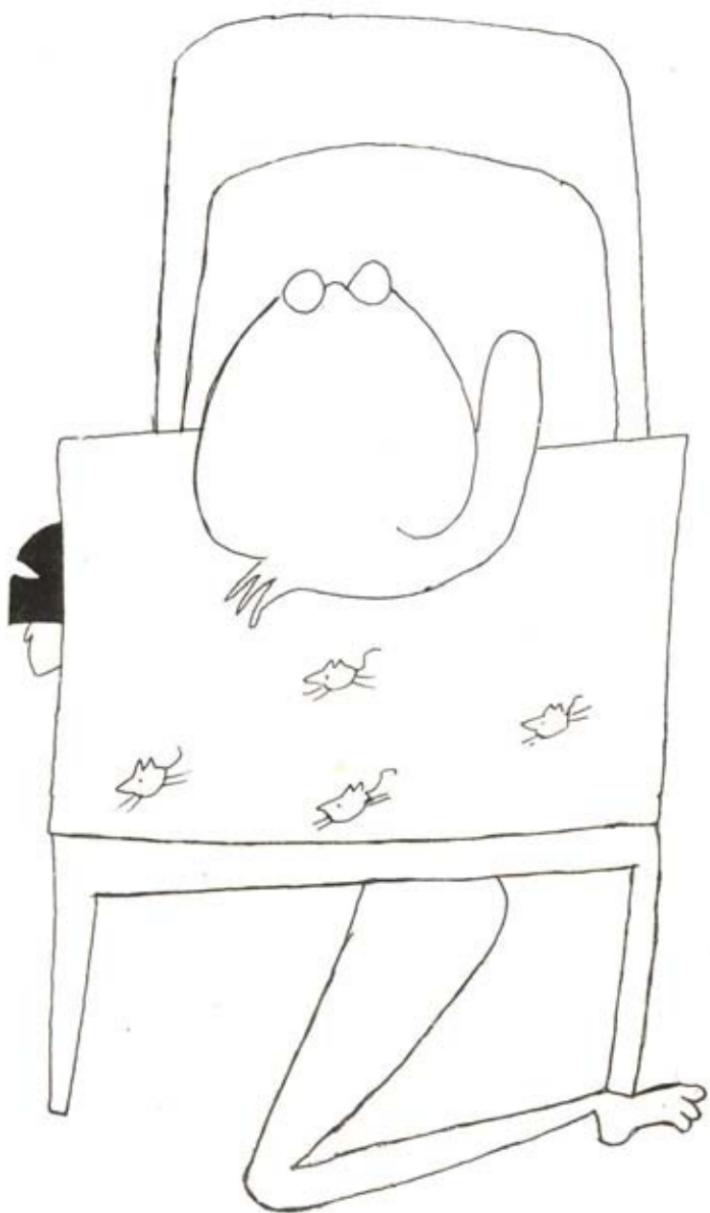

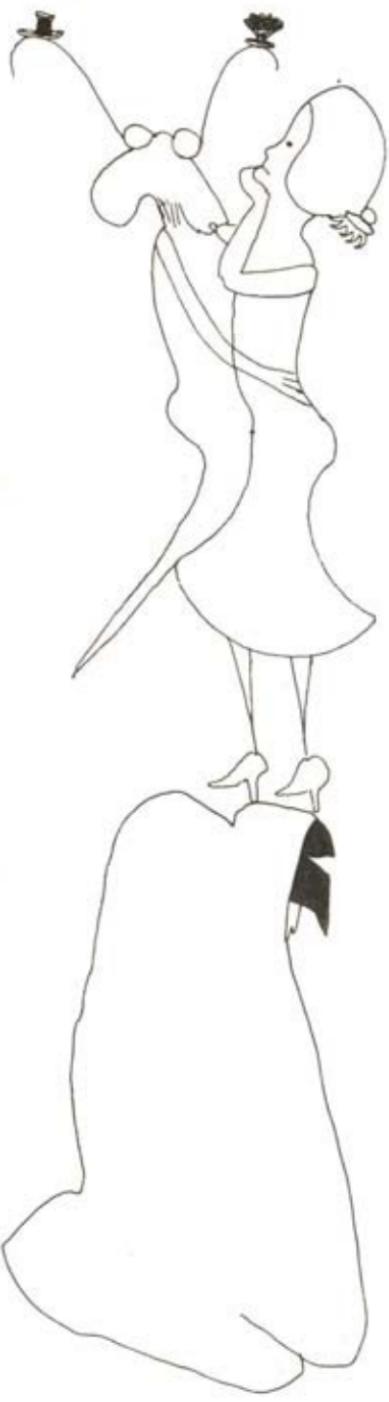

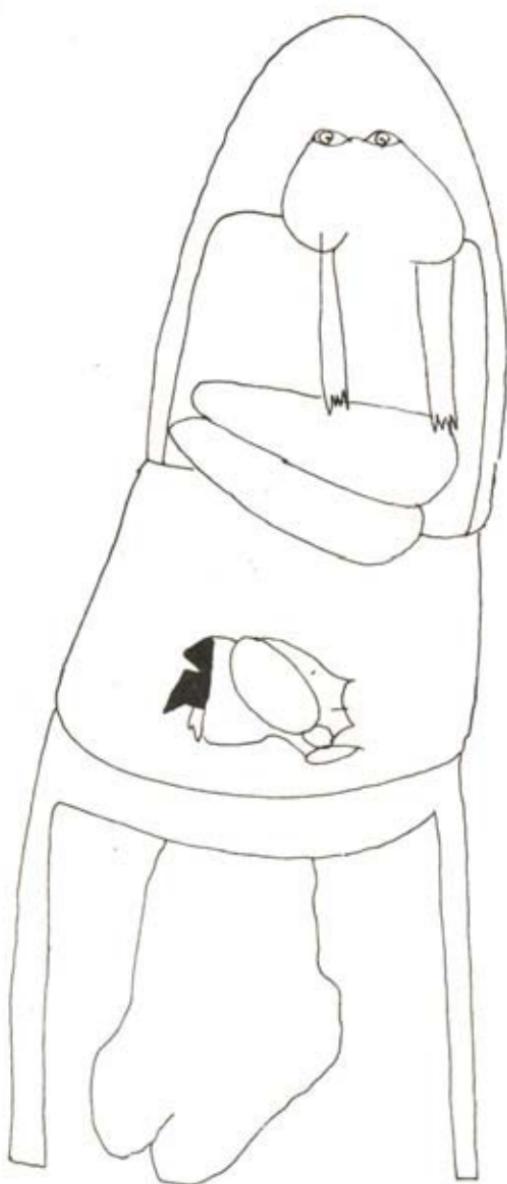

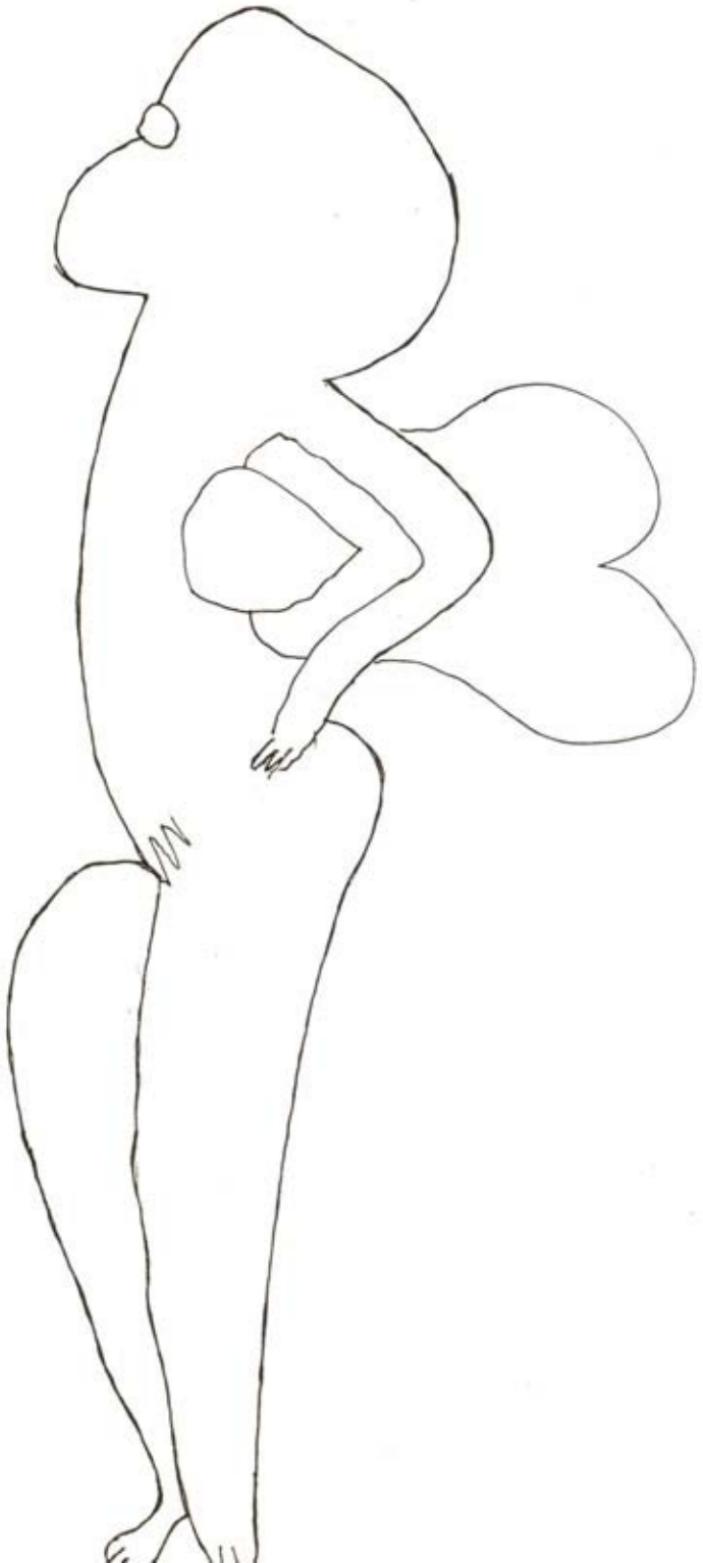

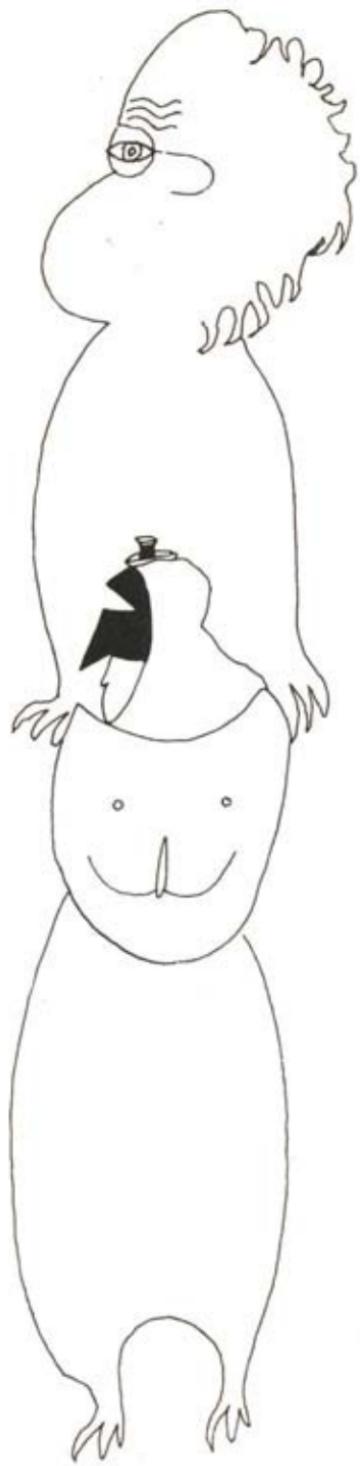

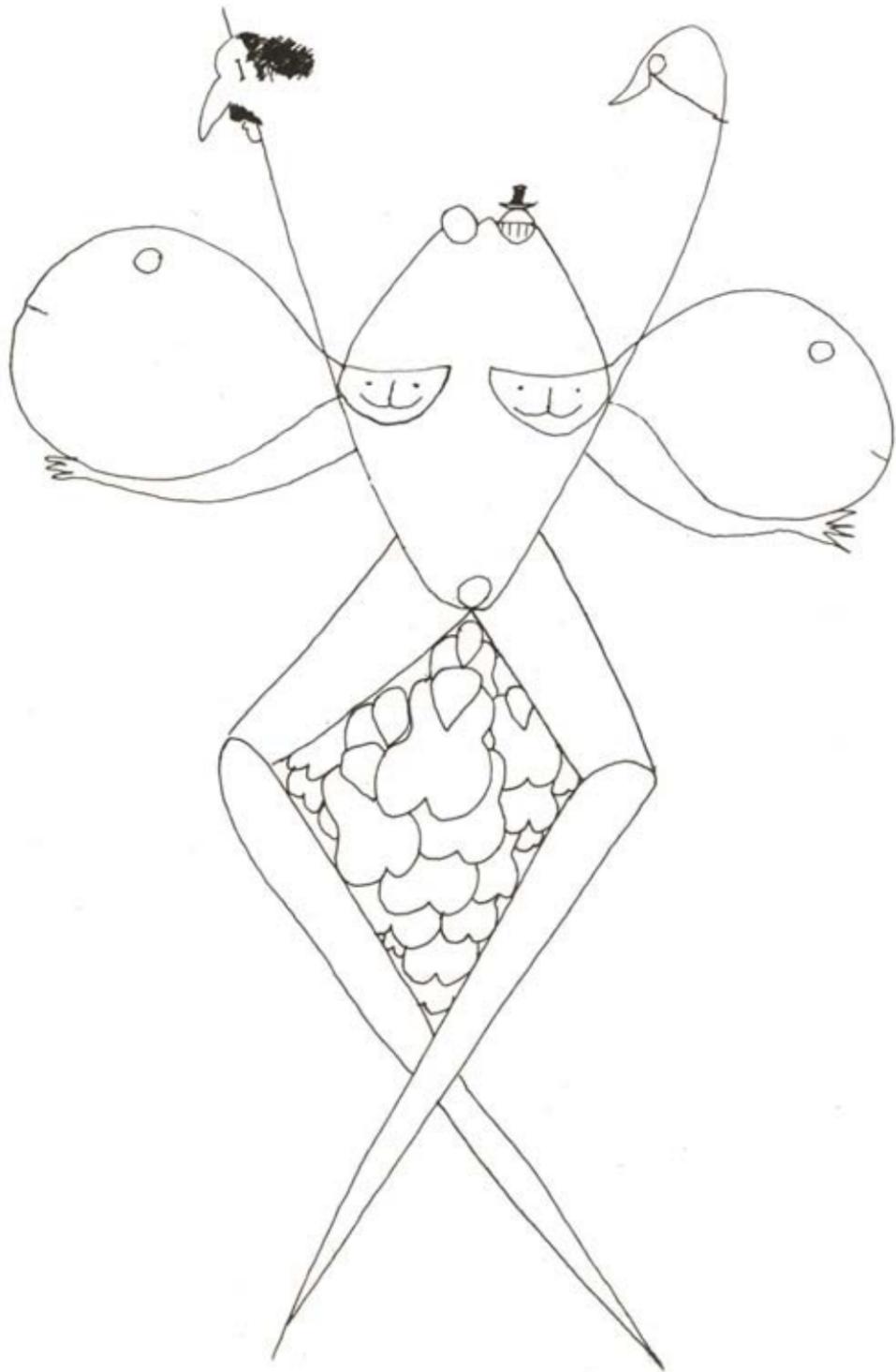

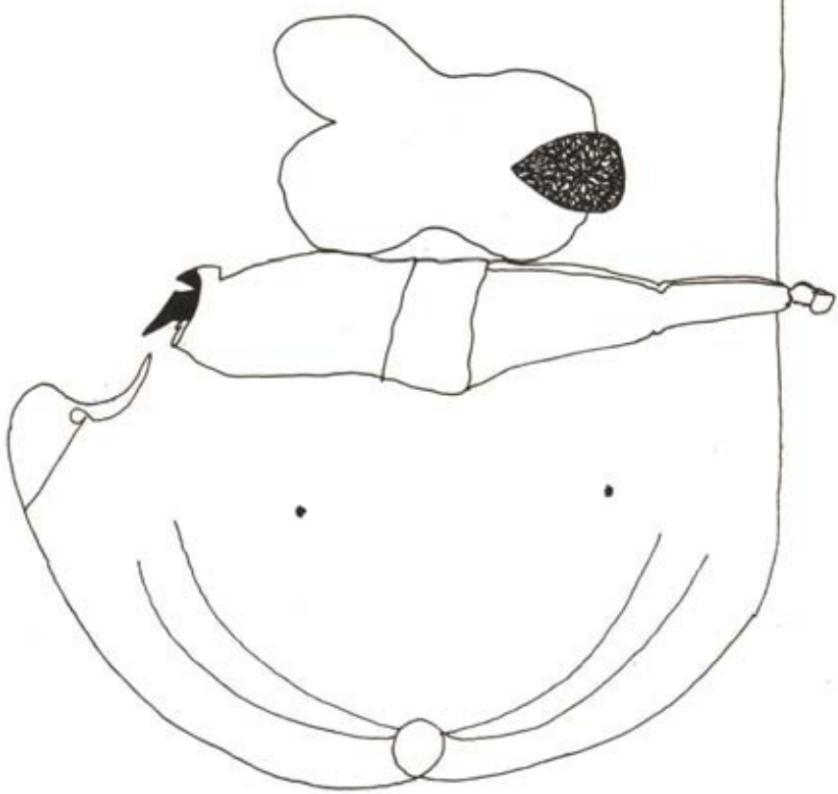

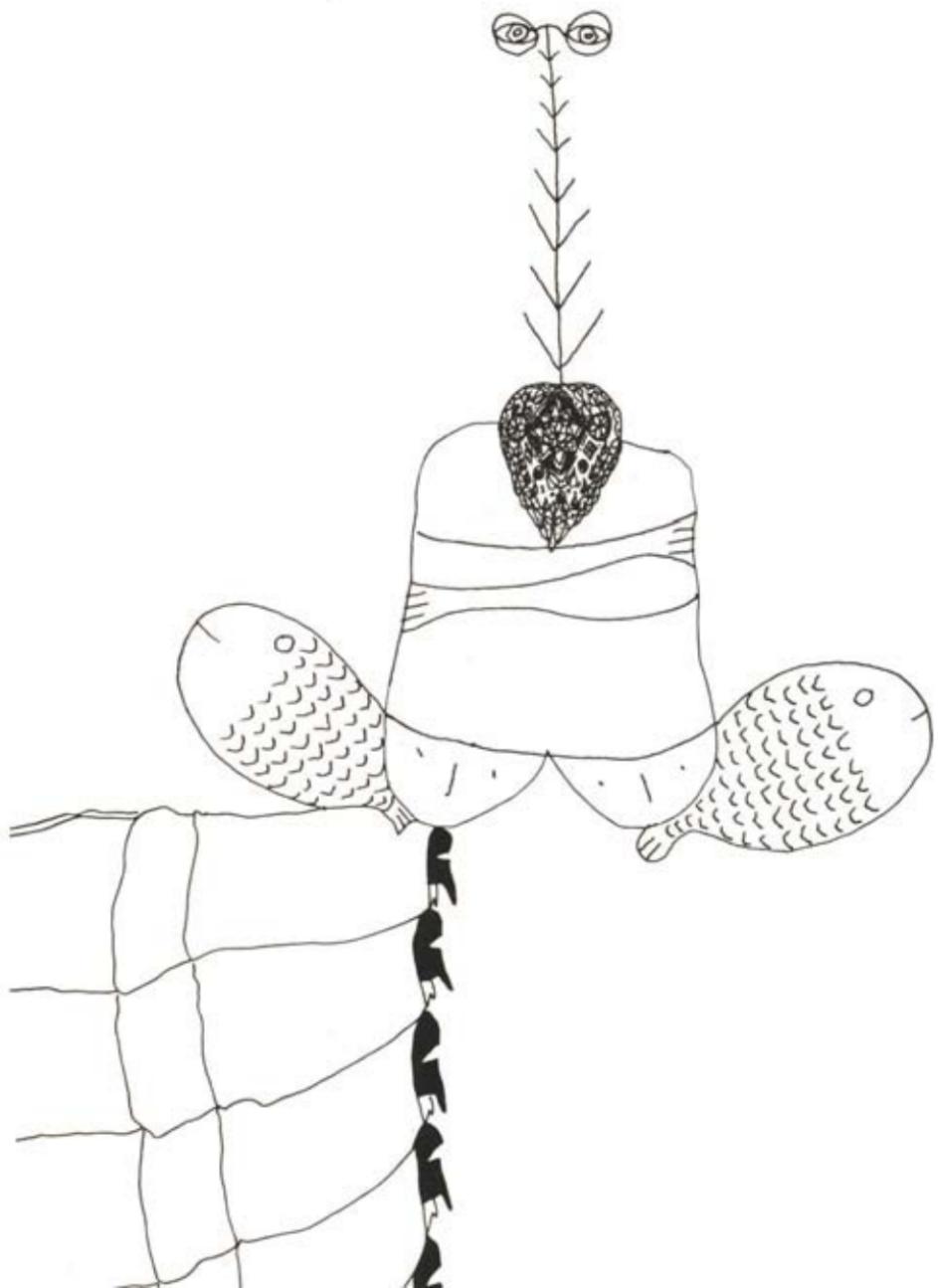

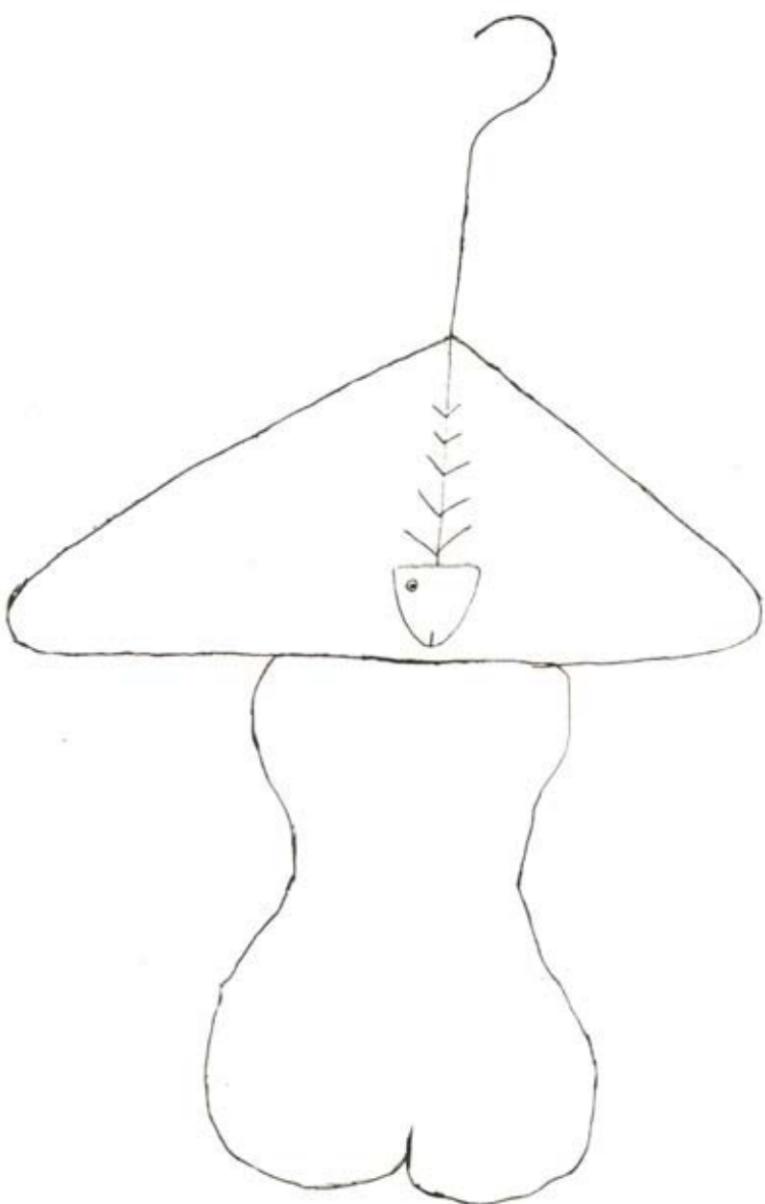

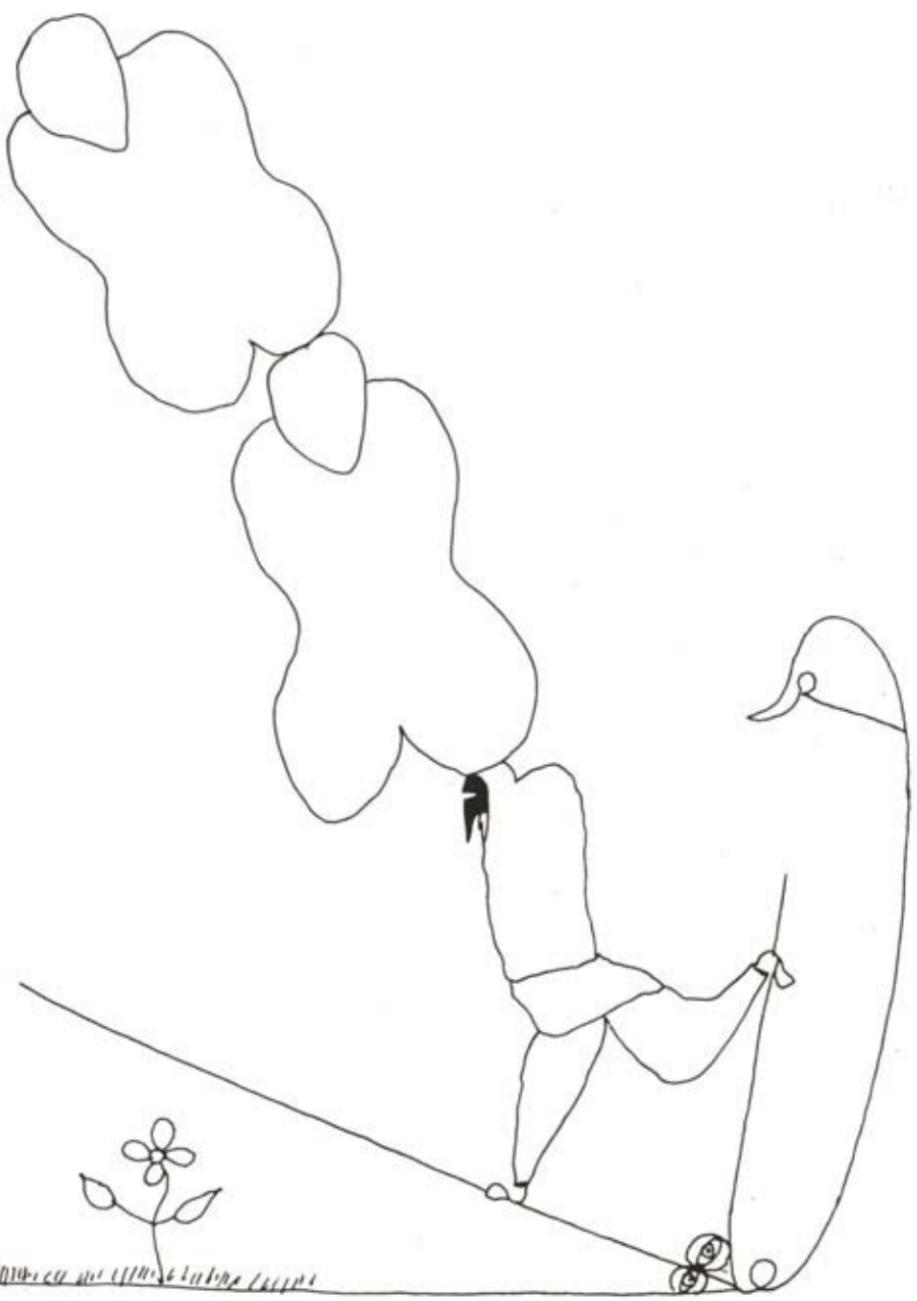

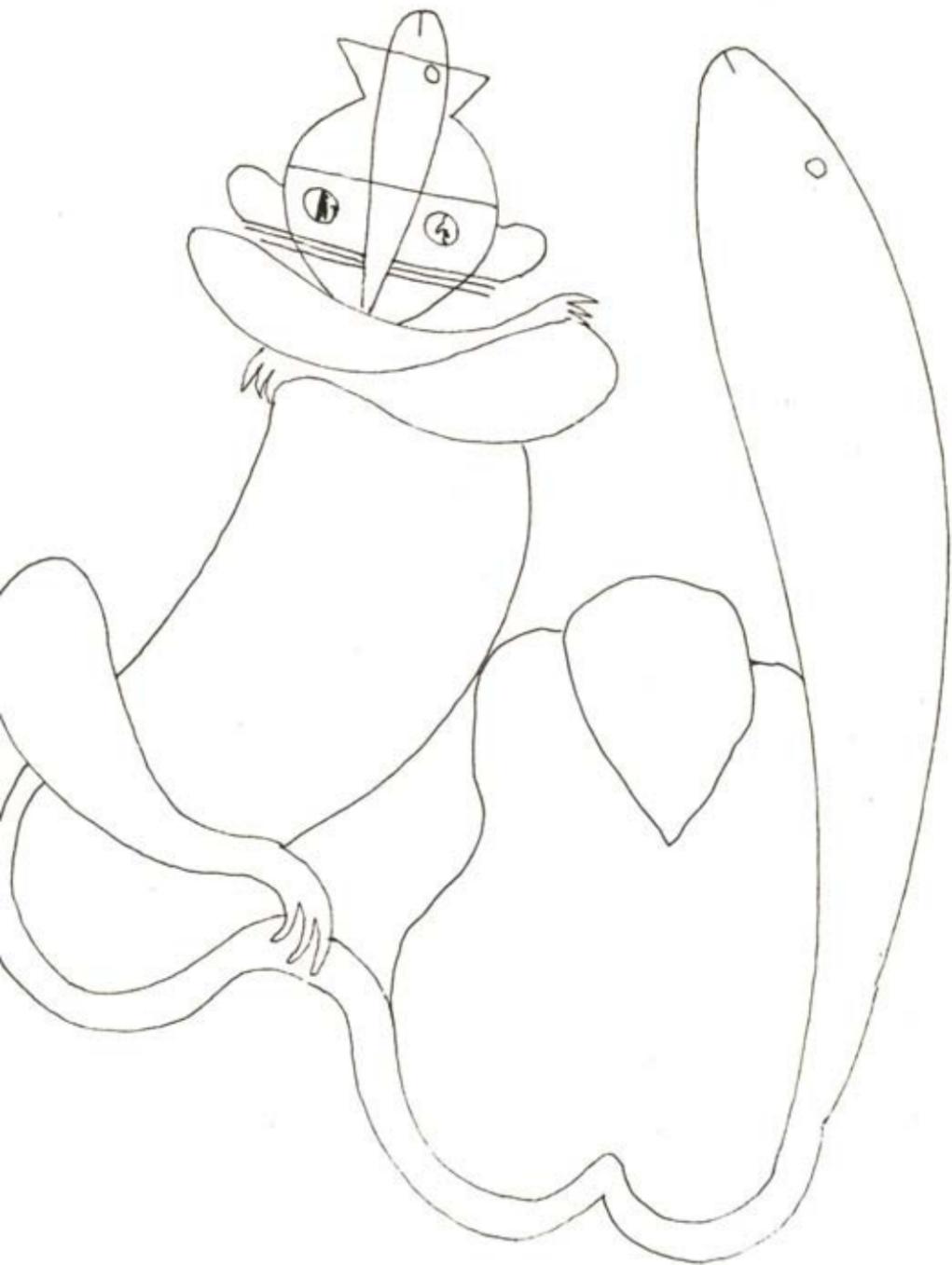

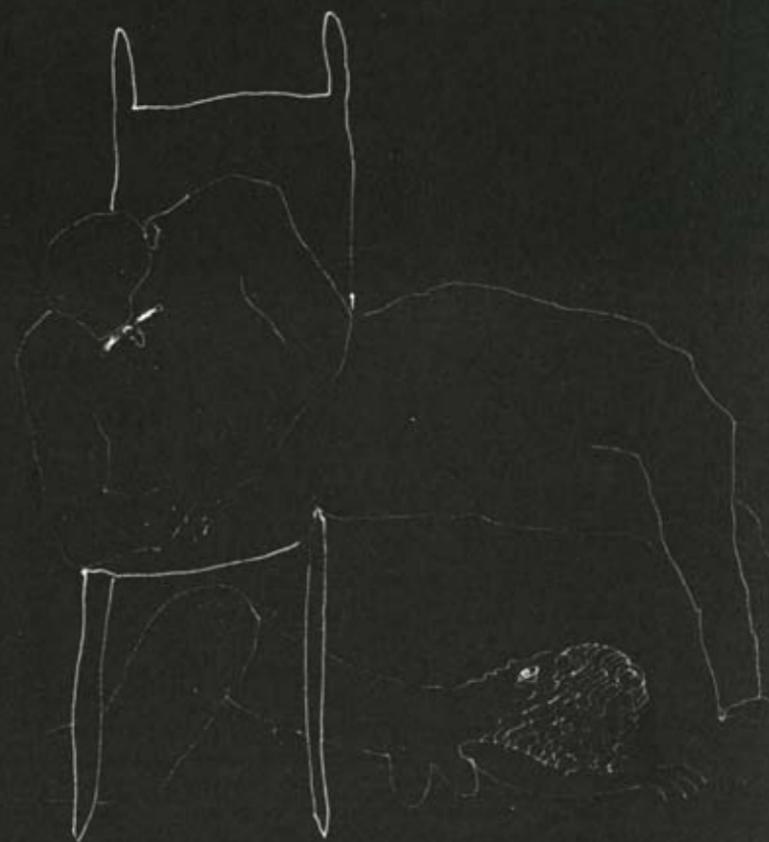

SHARON'S GARDEN

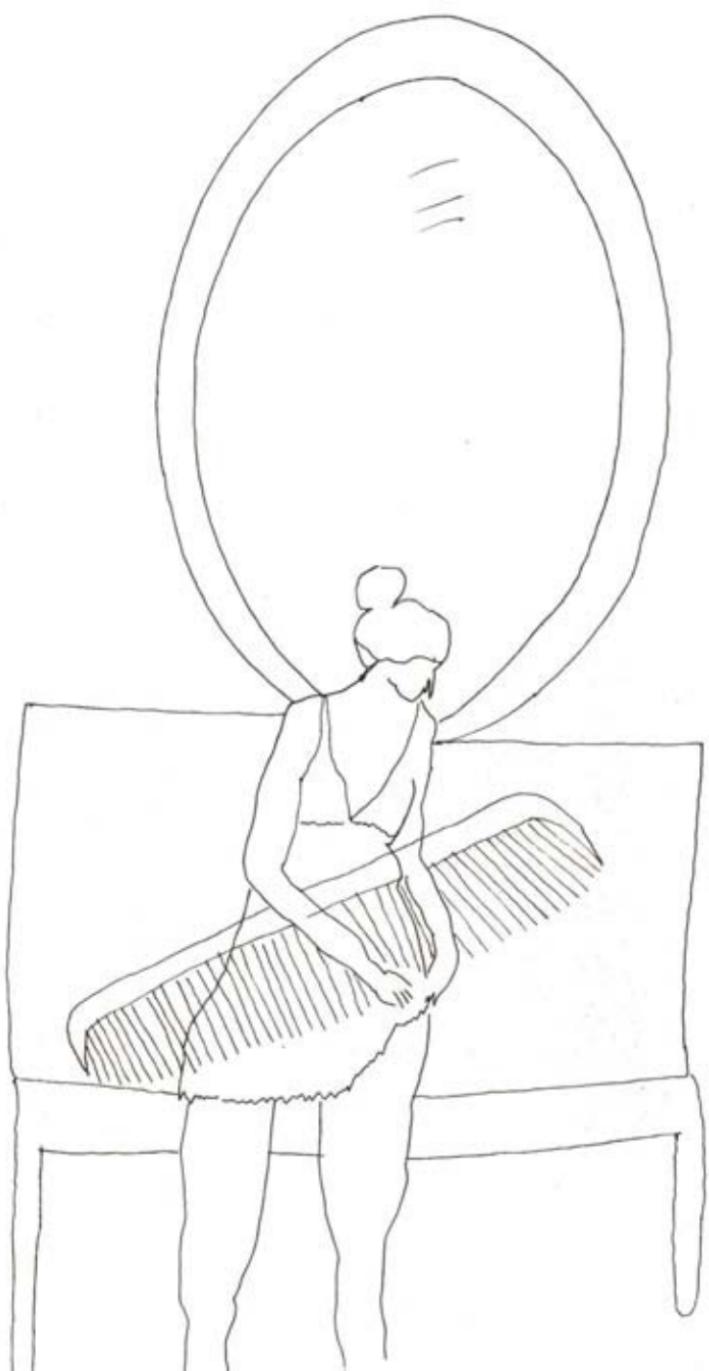

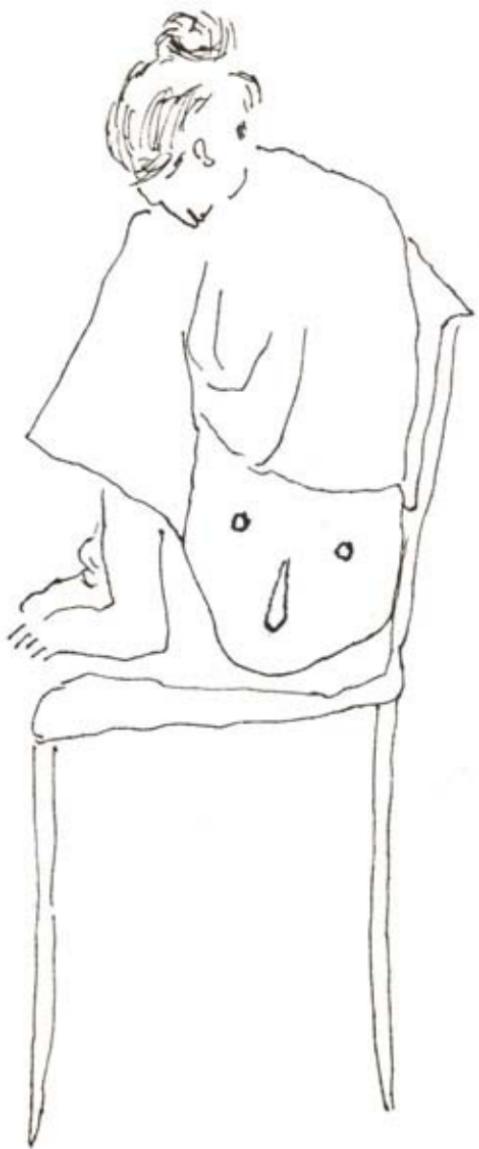

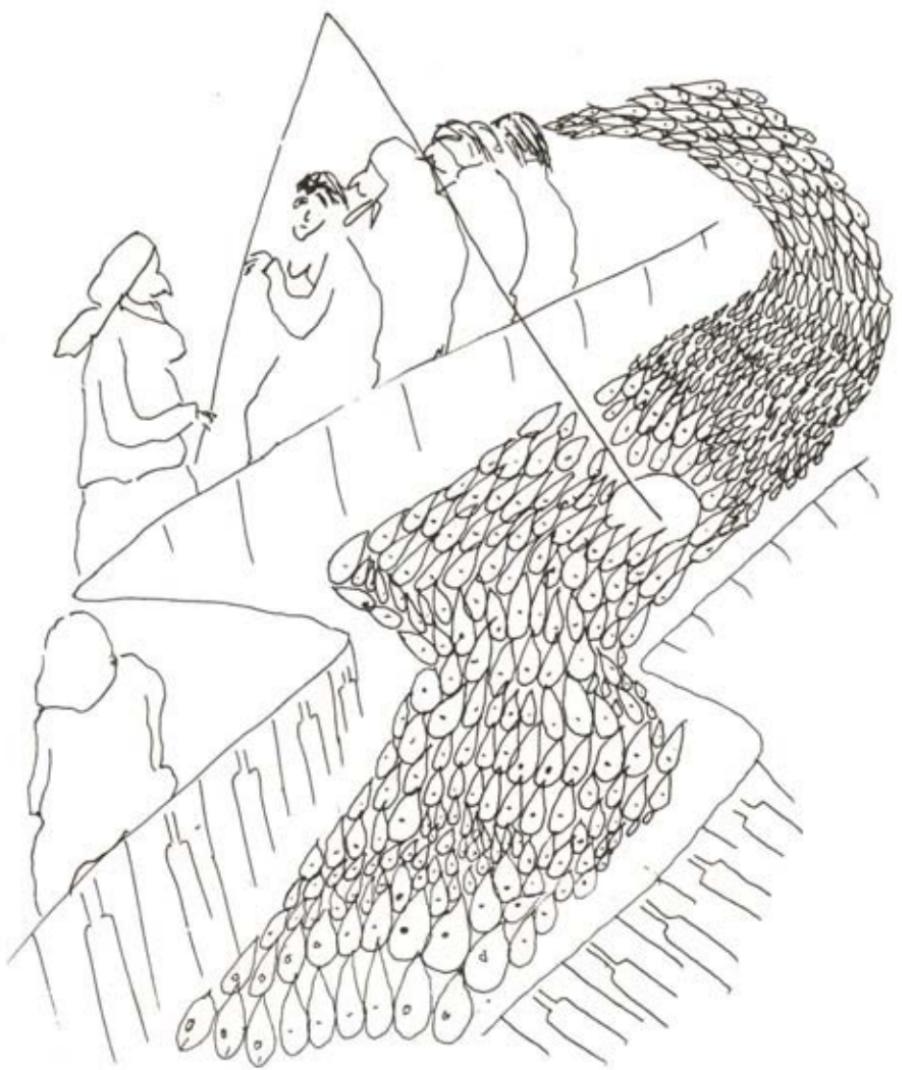

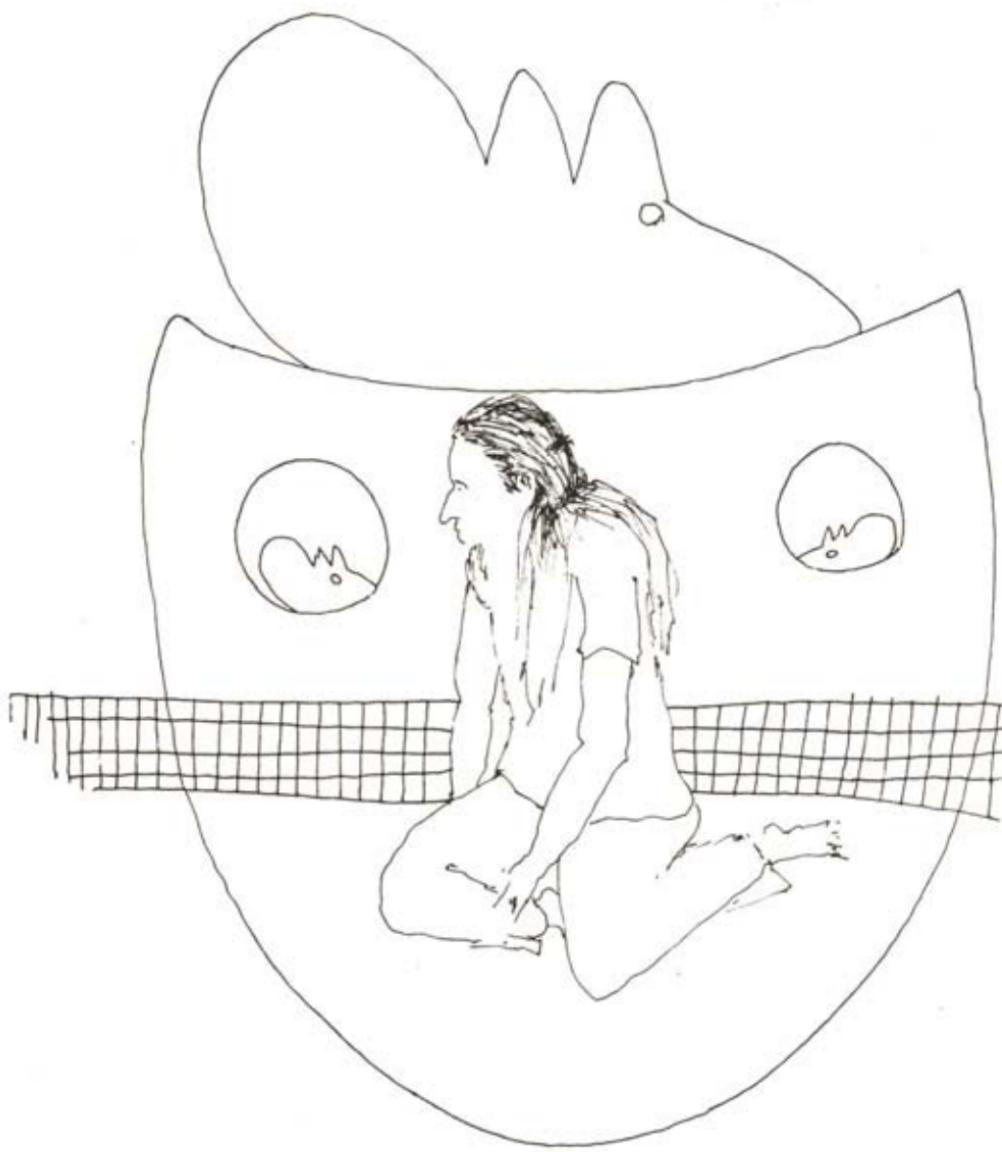

30

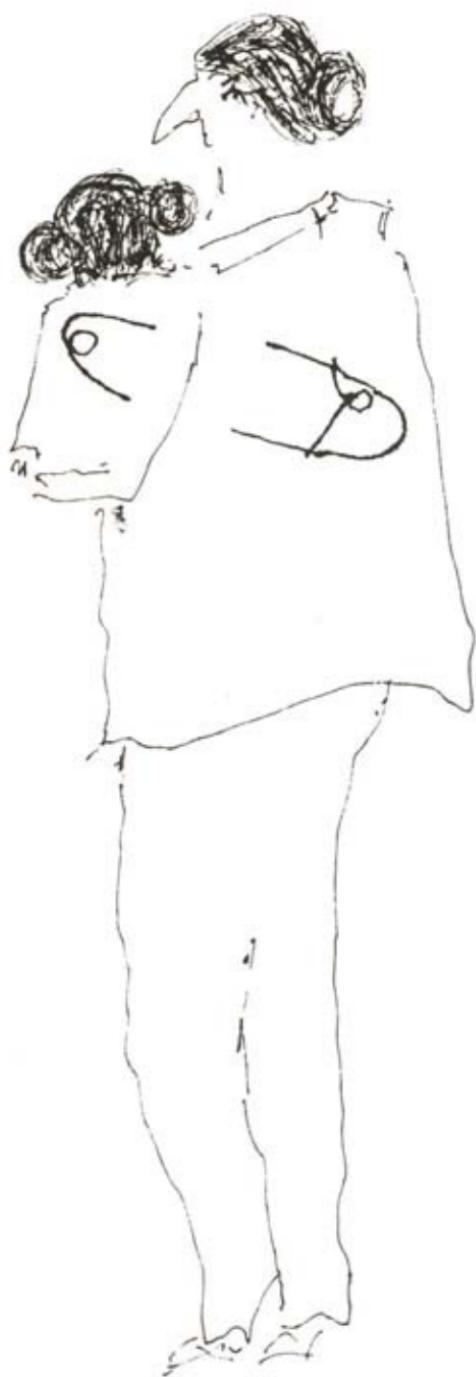

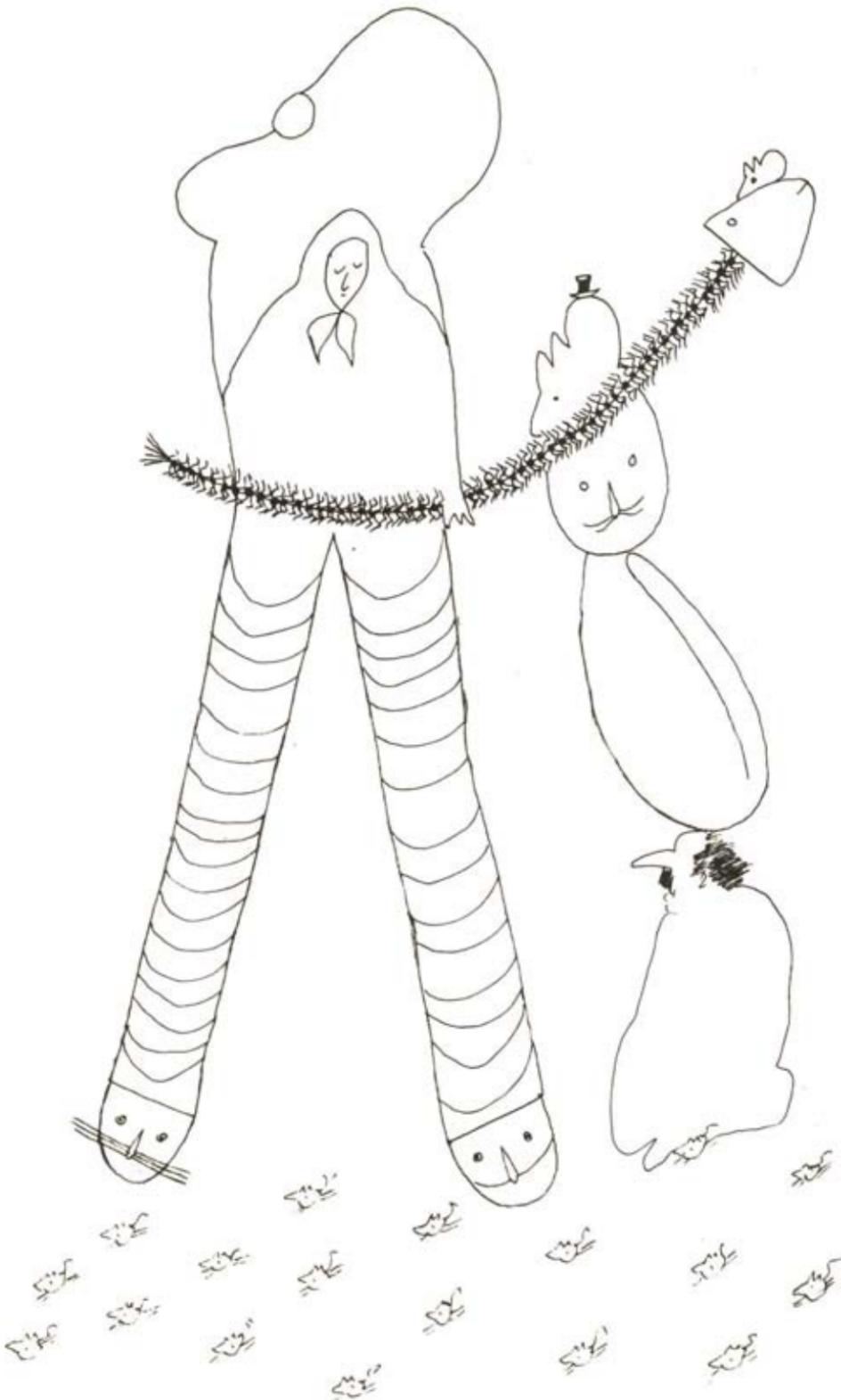

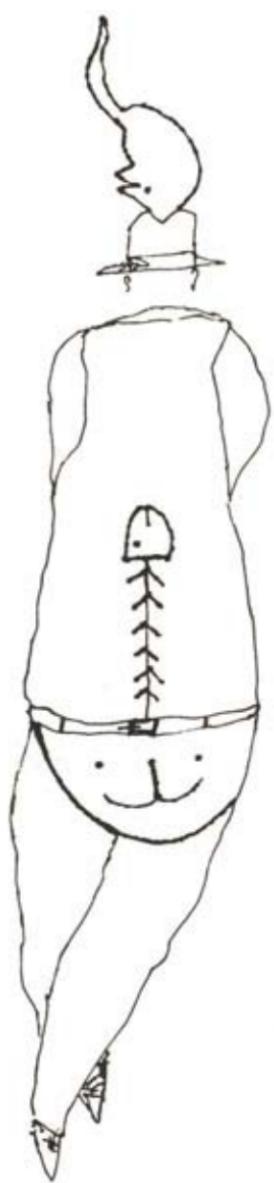

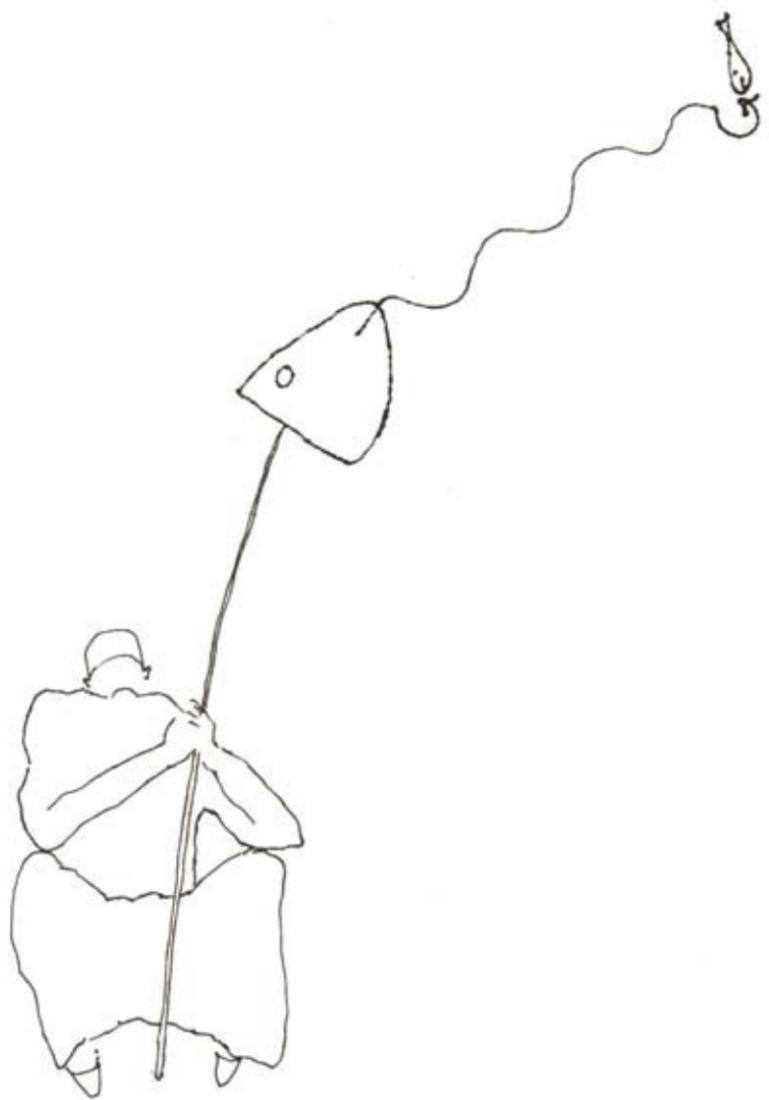

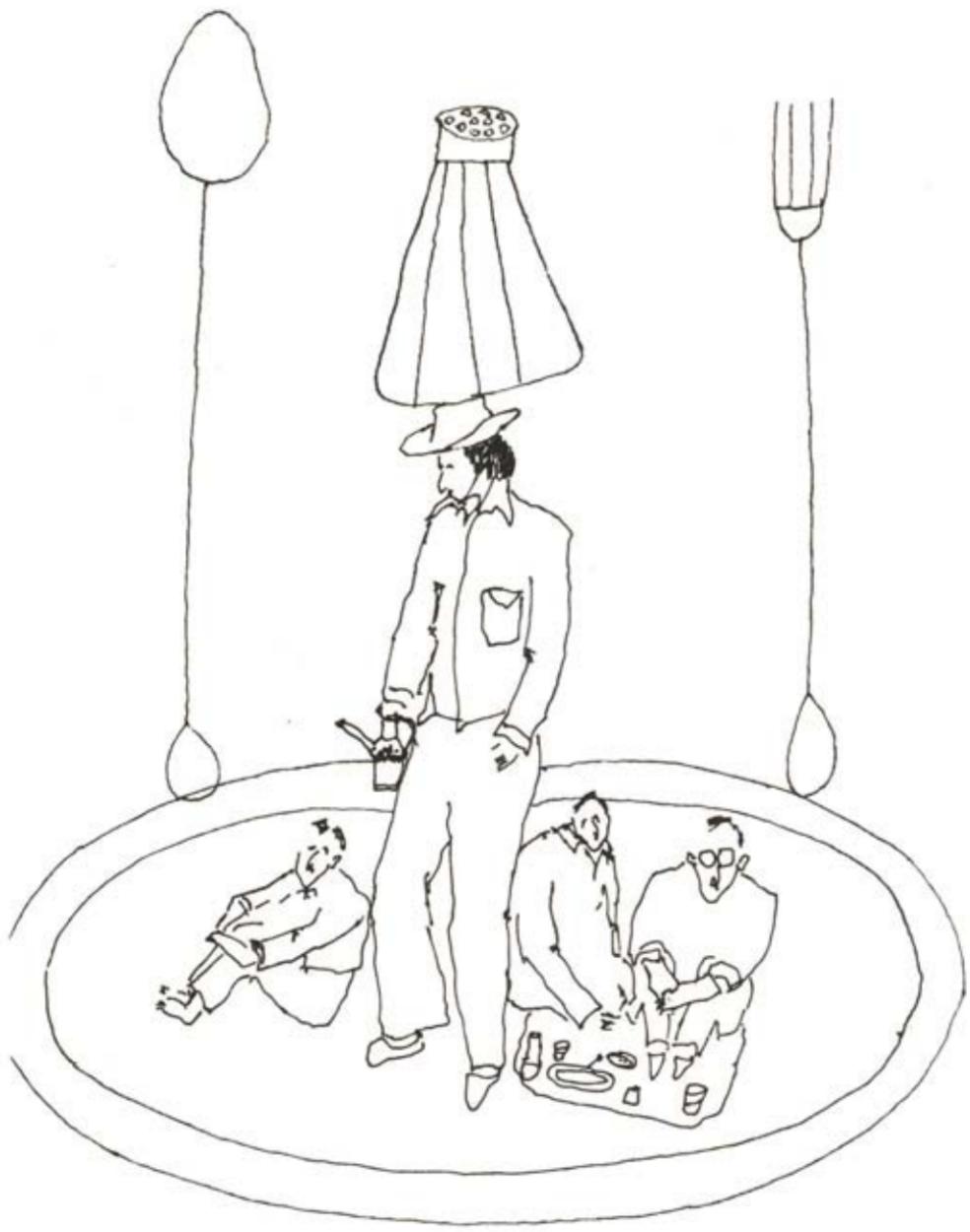

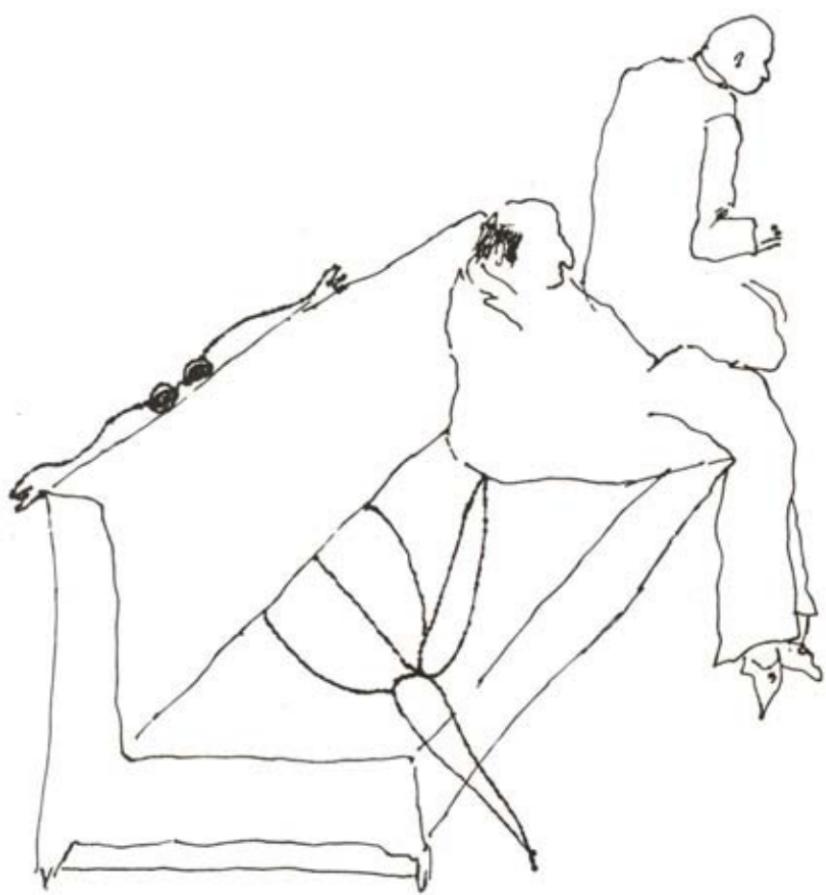

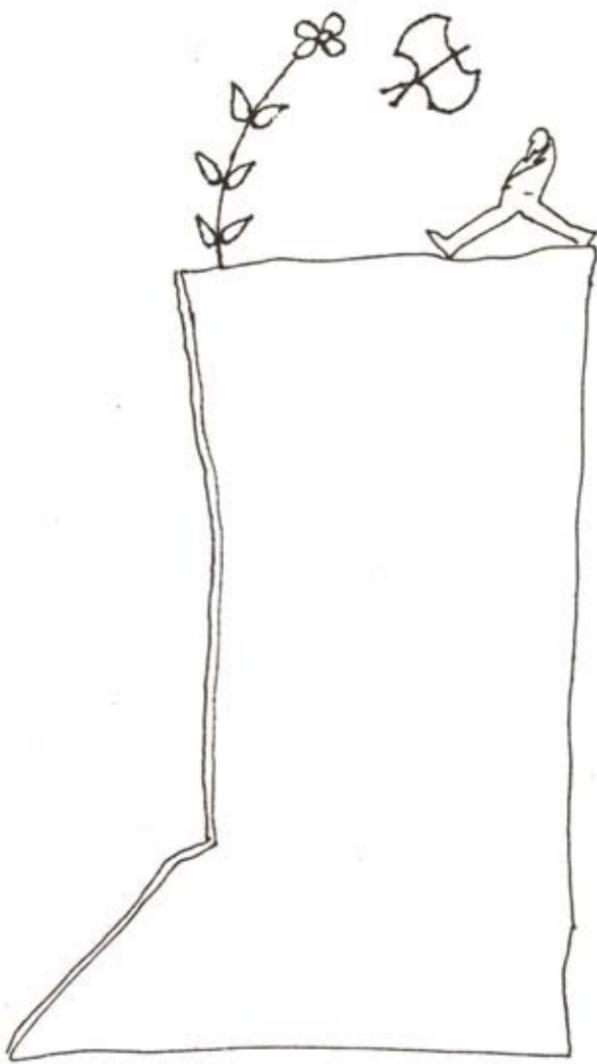

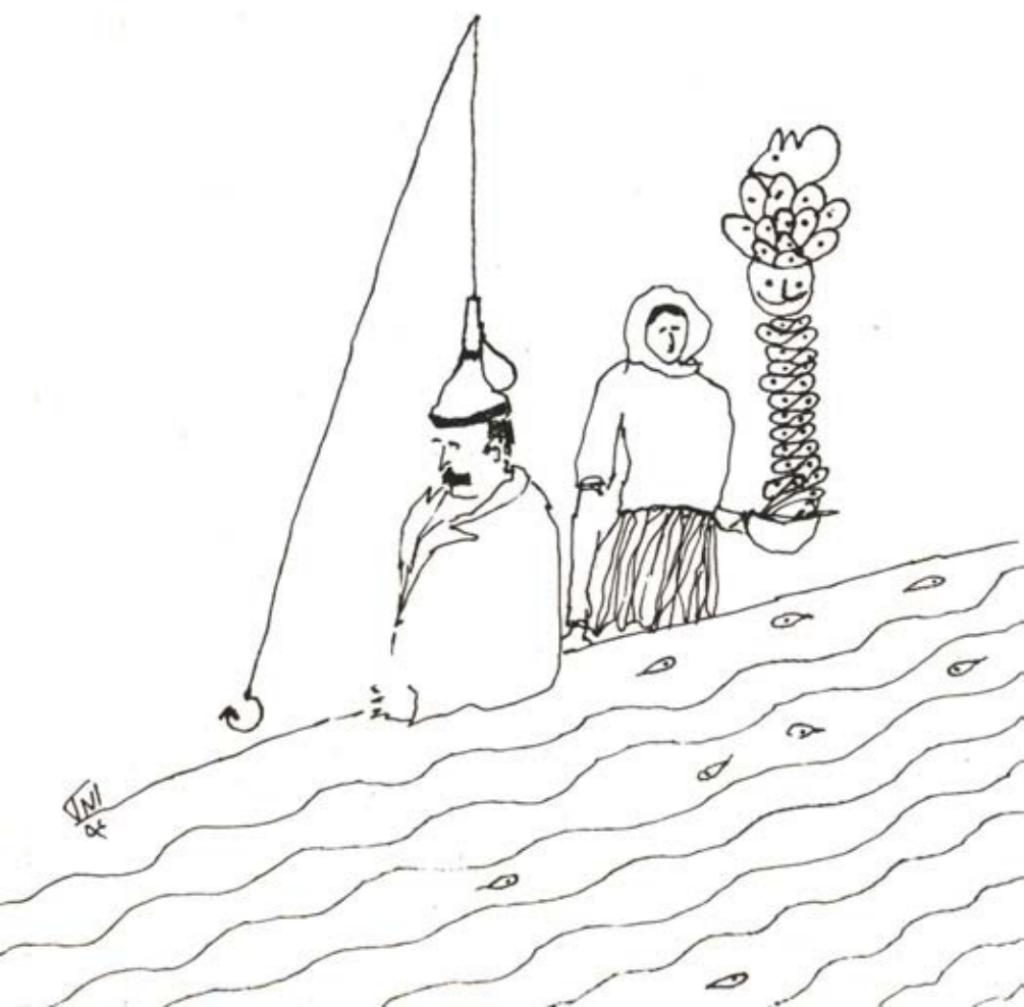

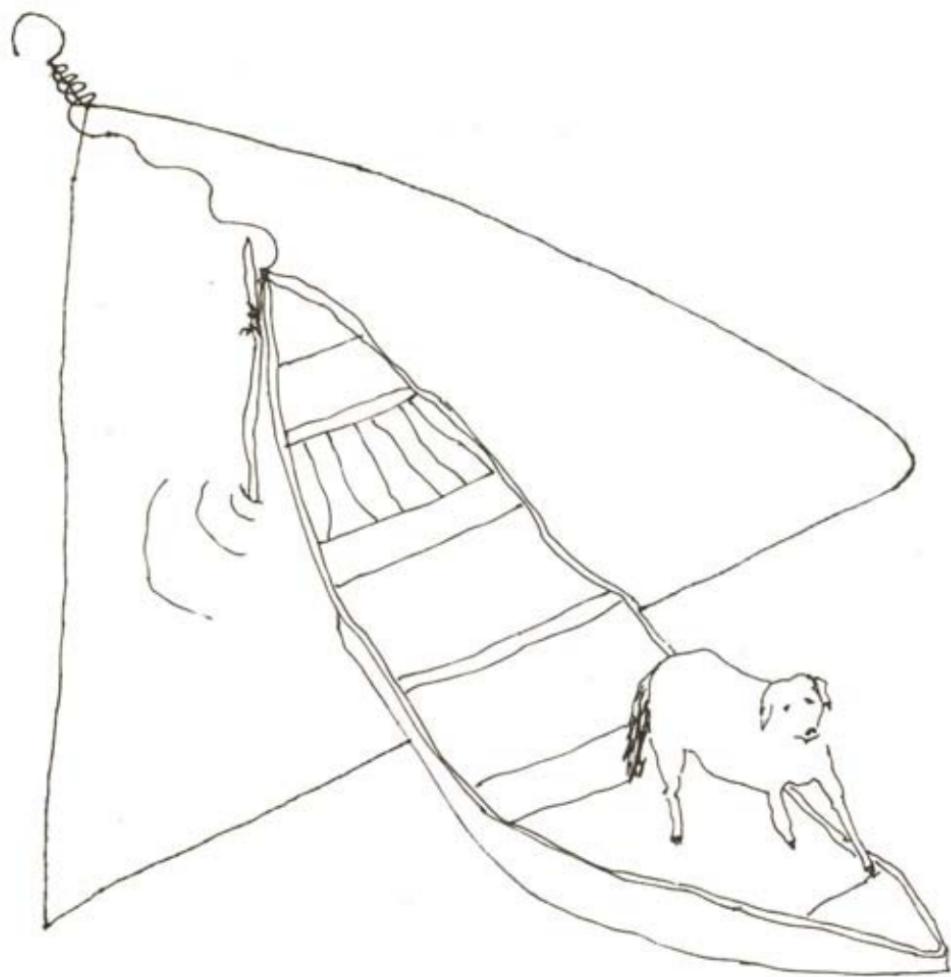

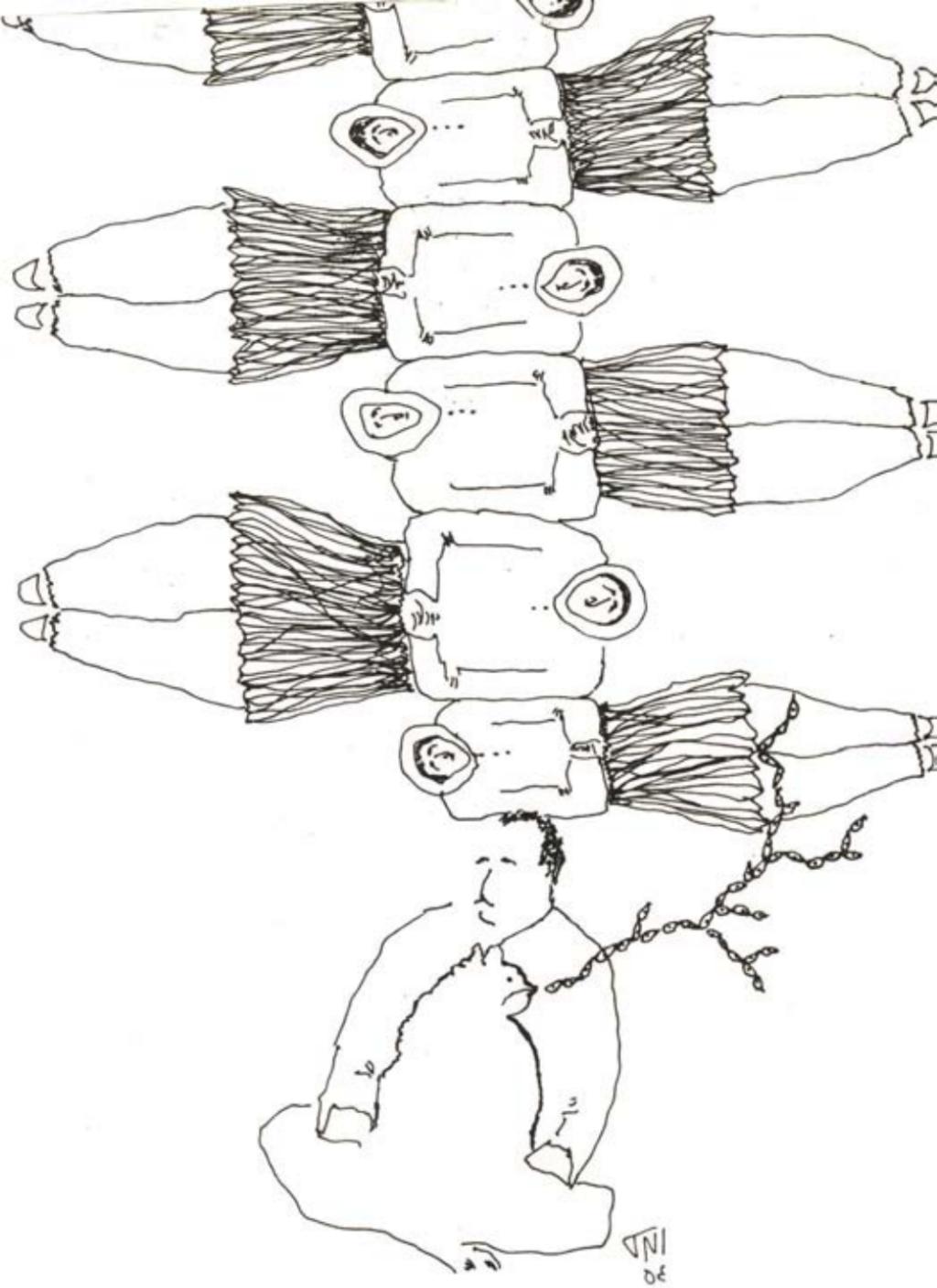

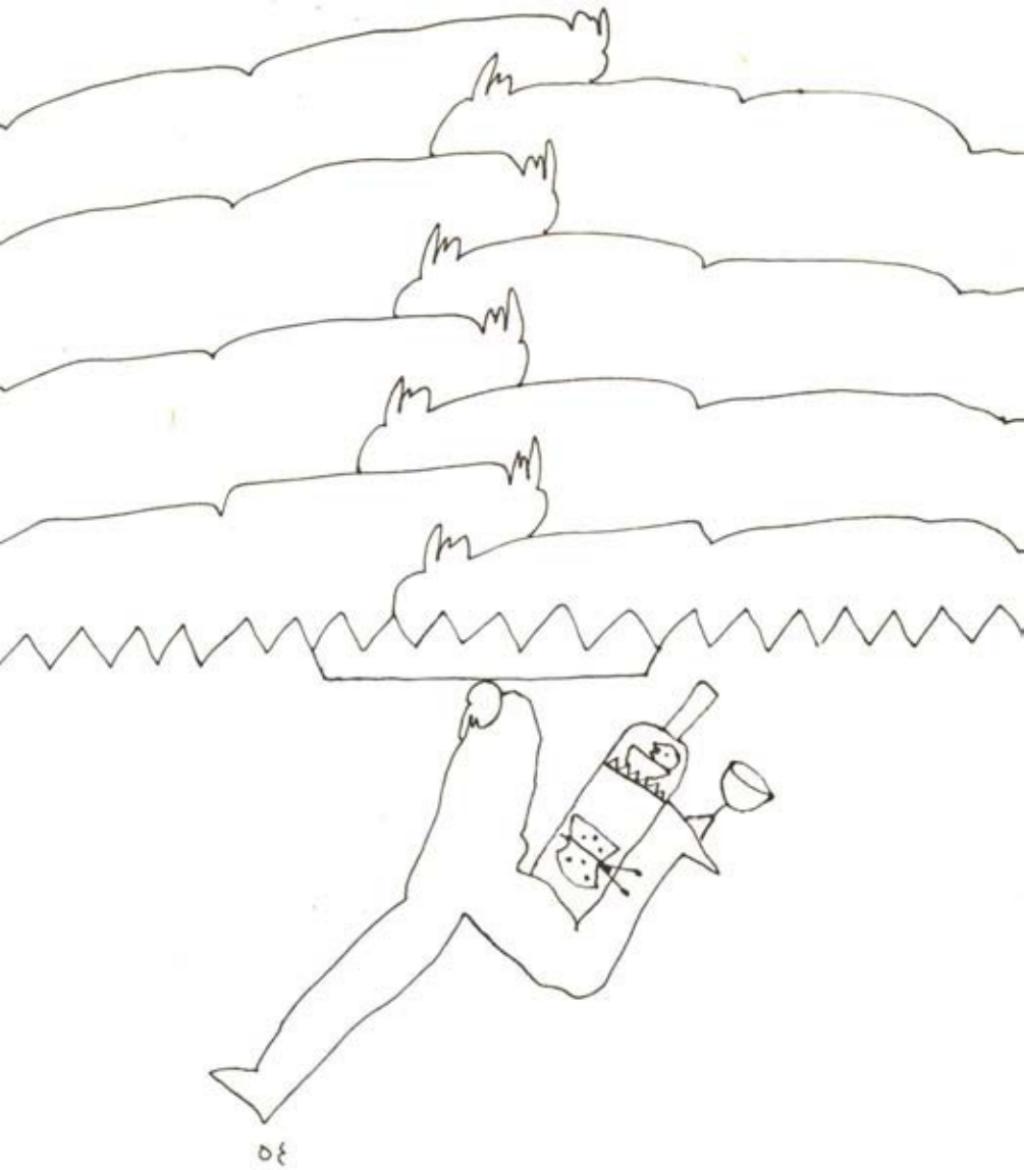

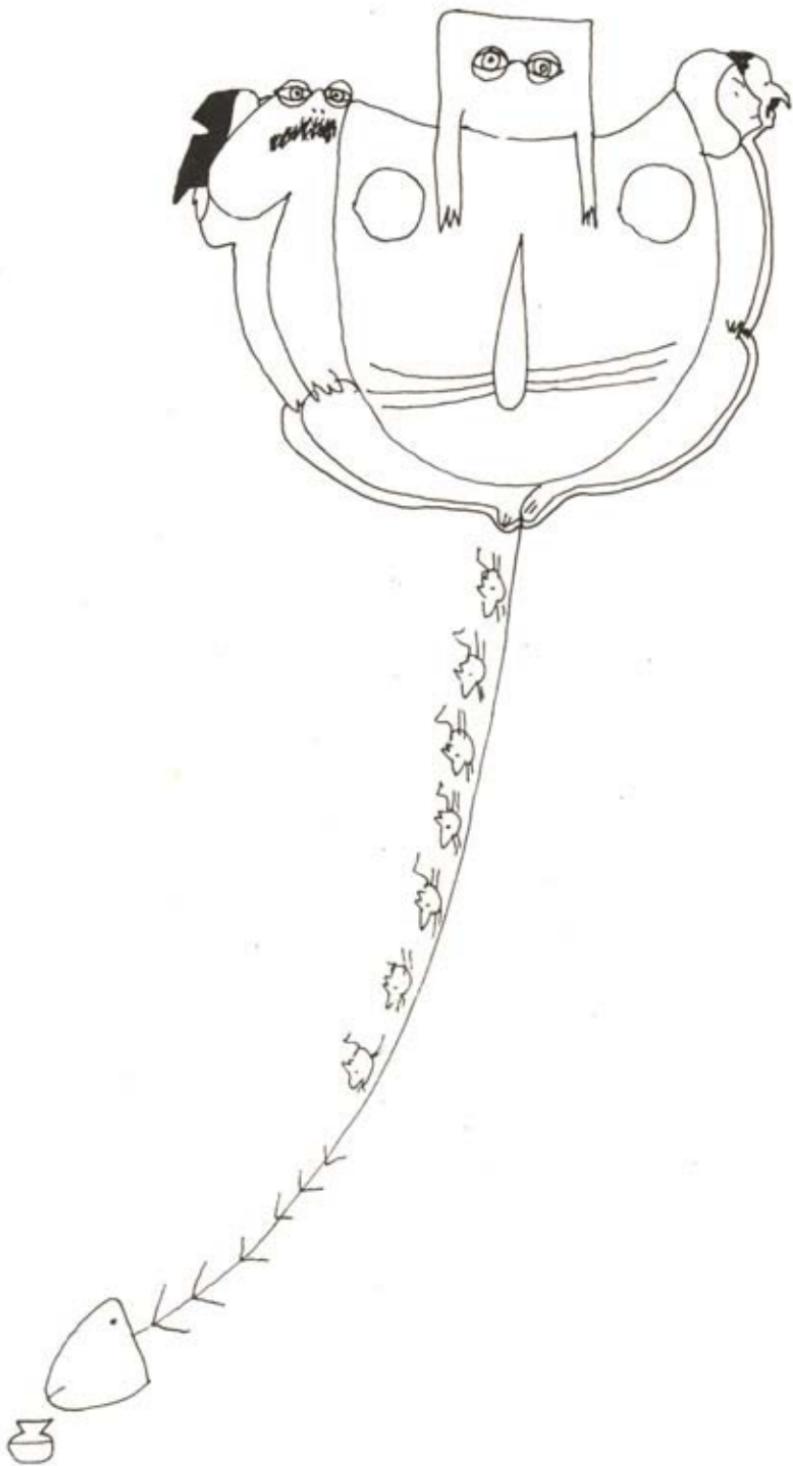

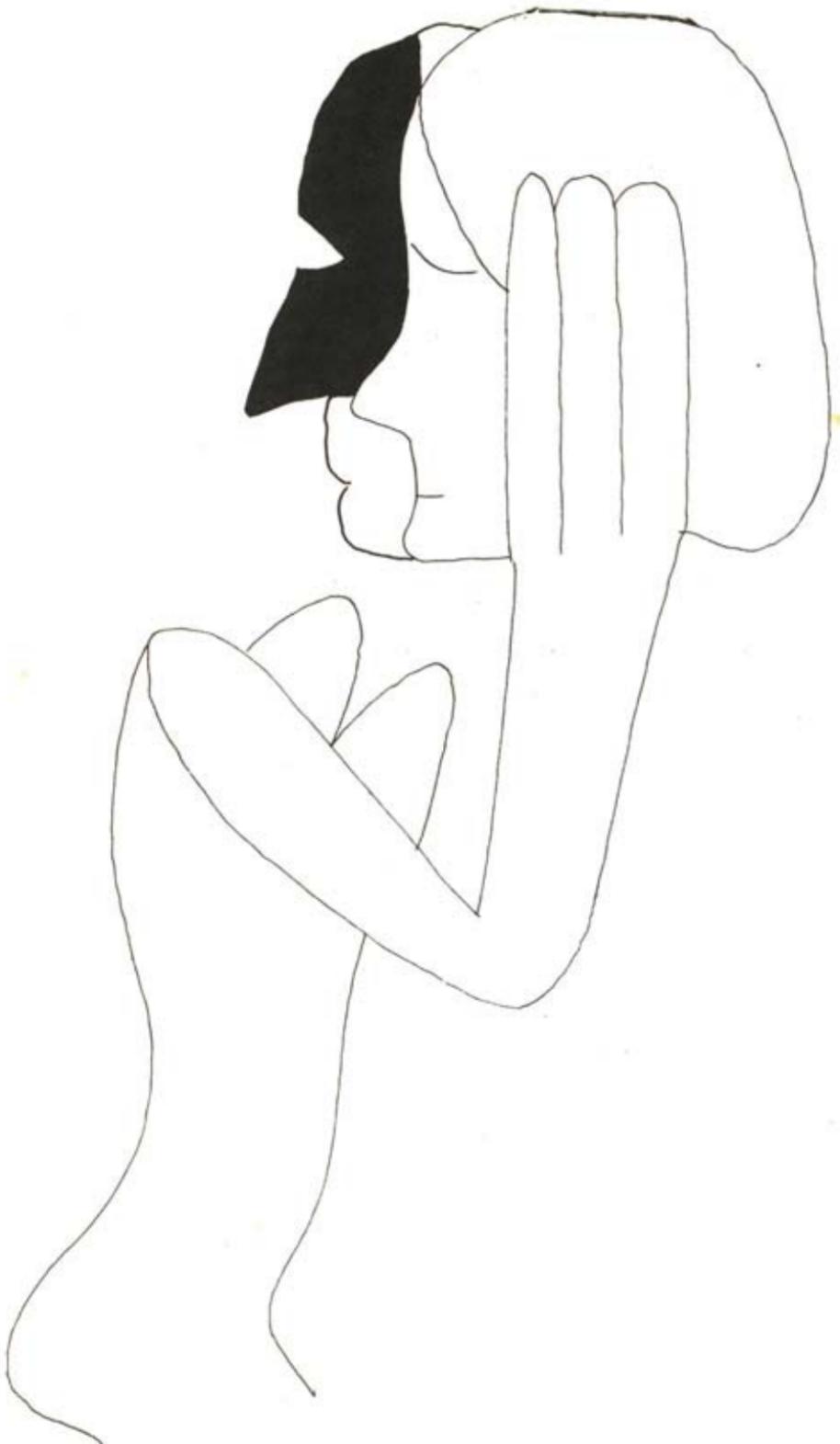

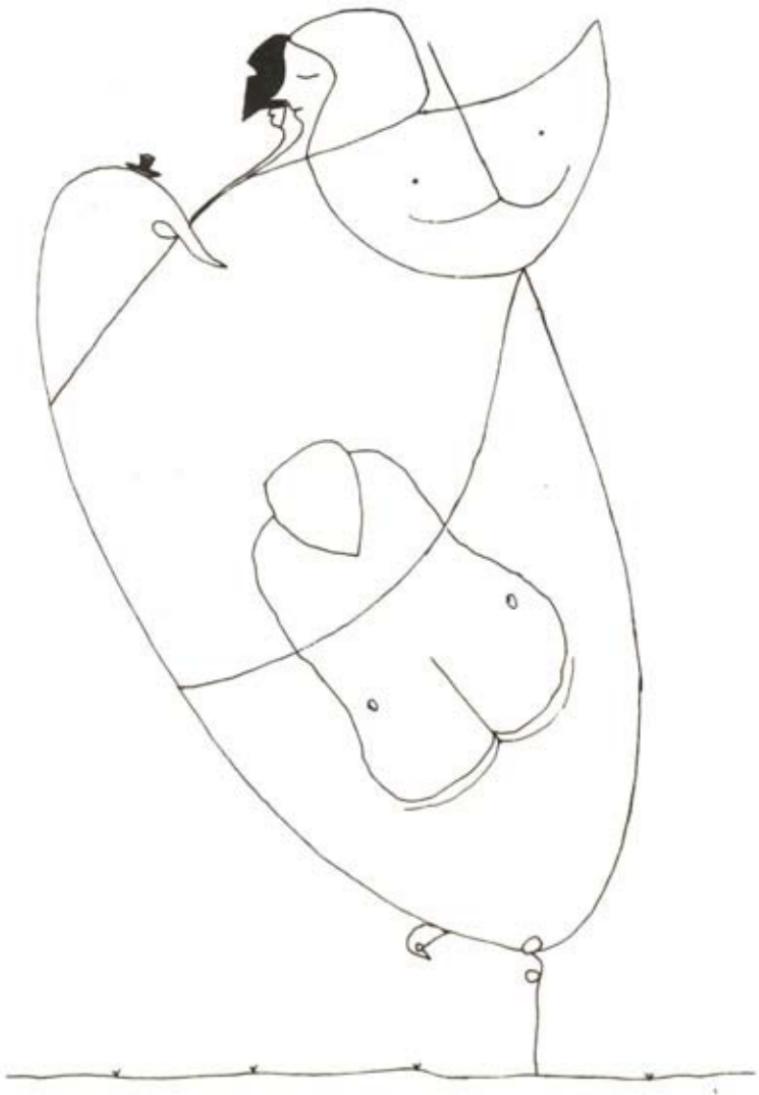

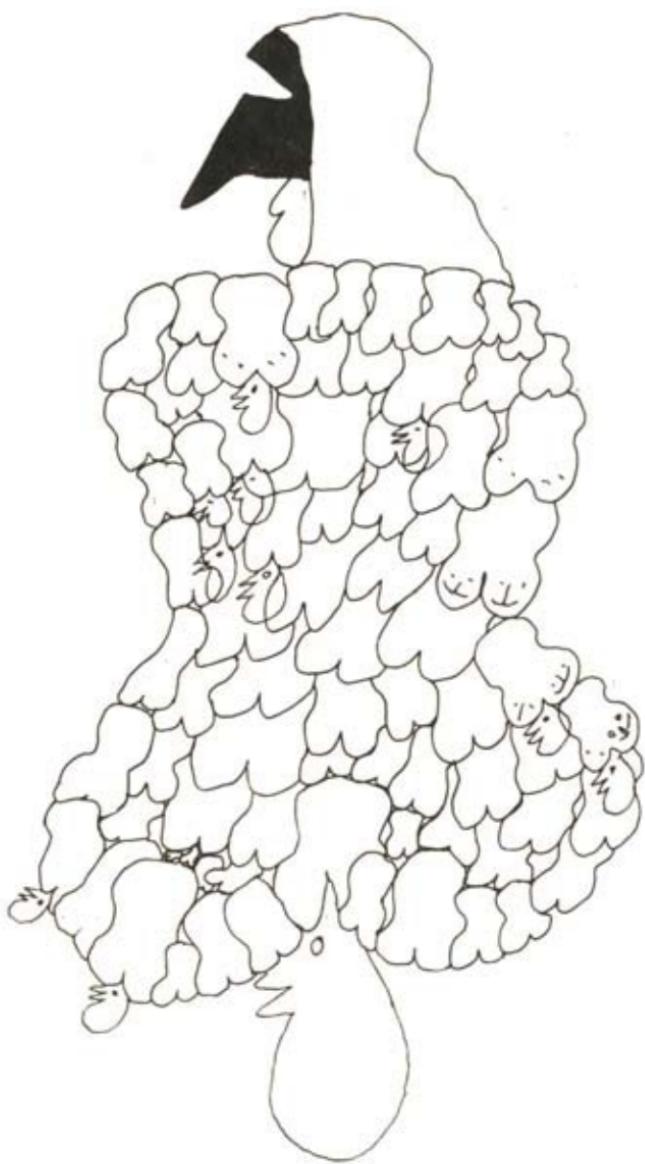
08

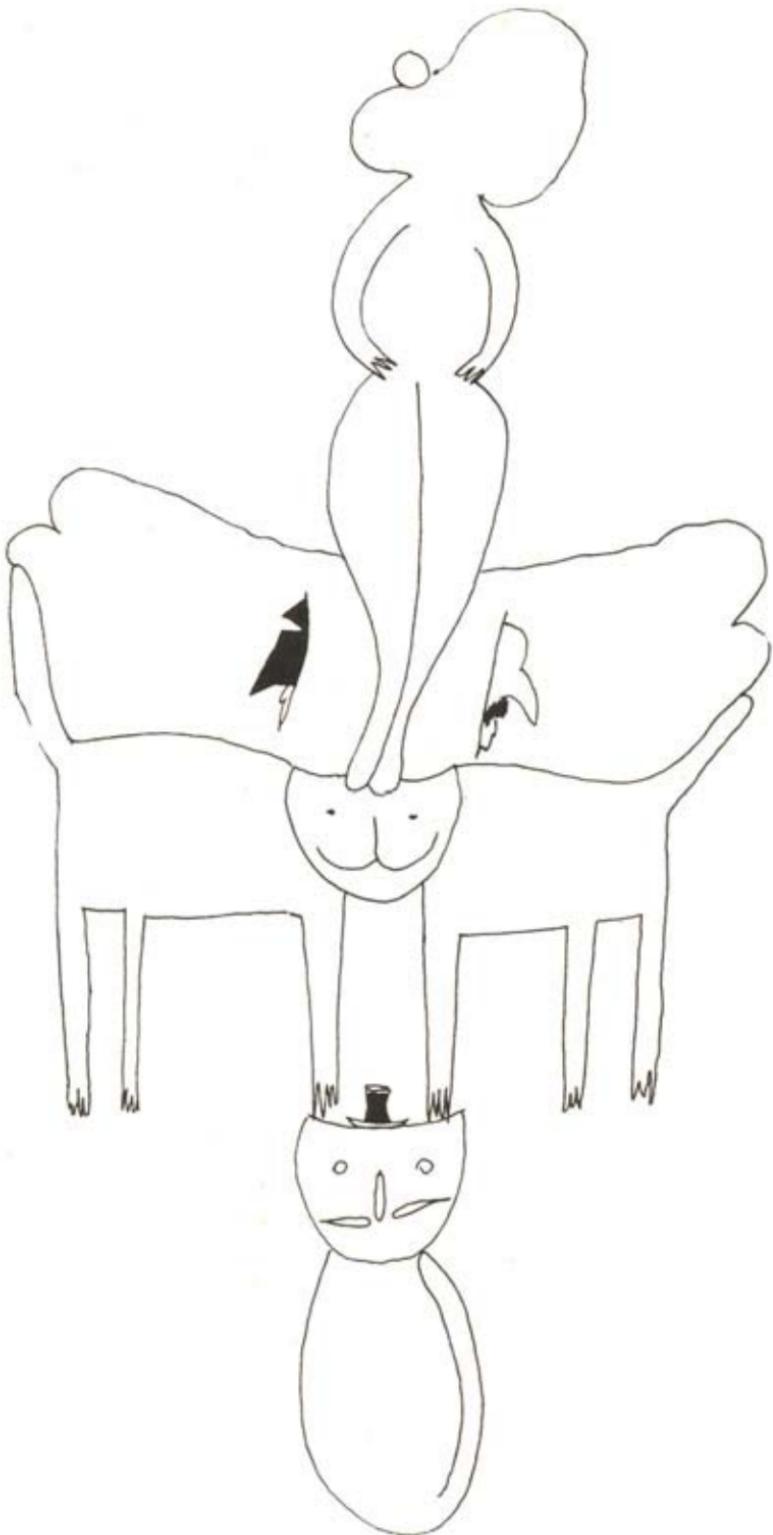

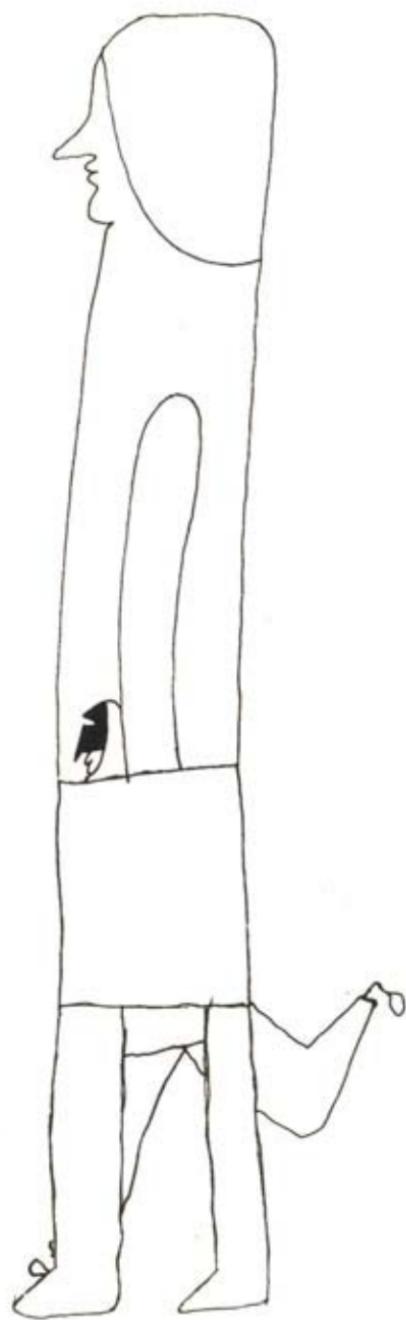

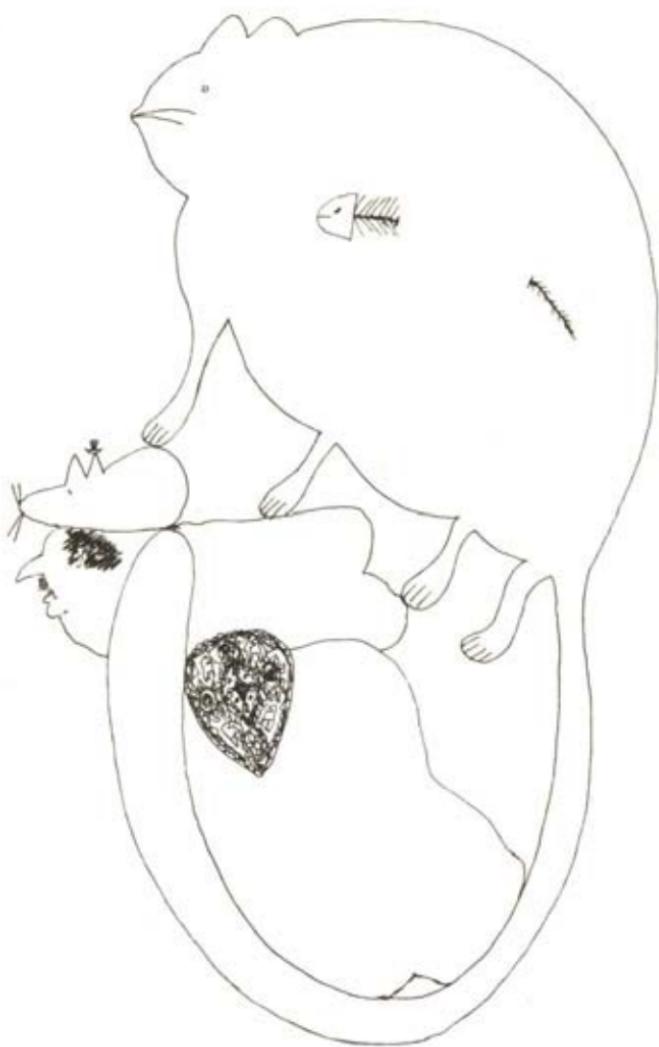

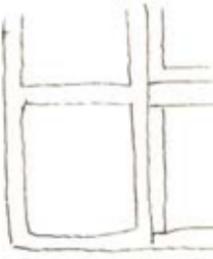
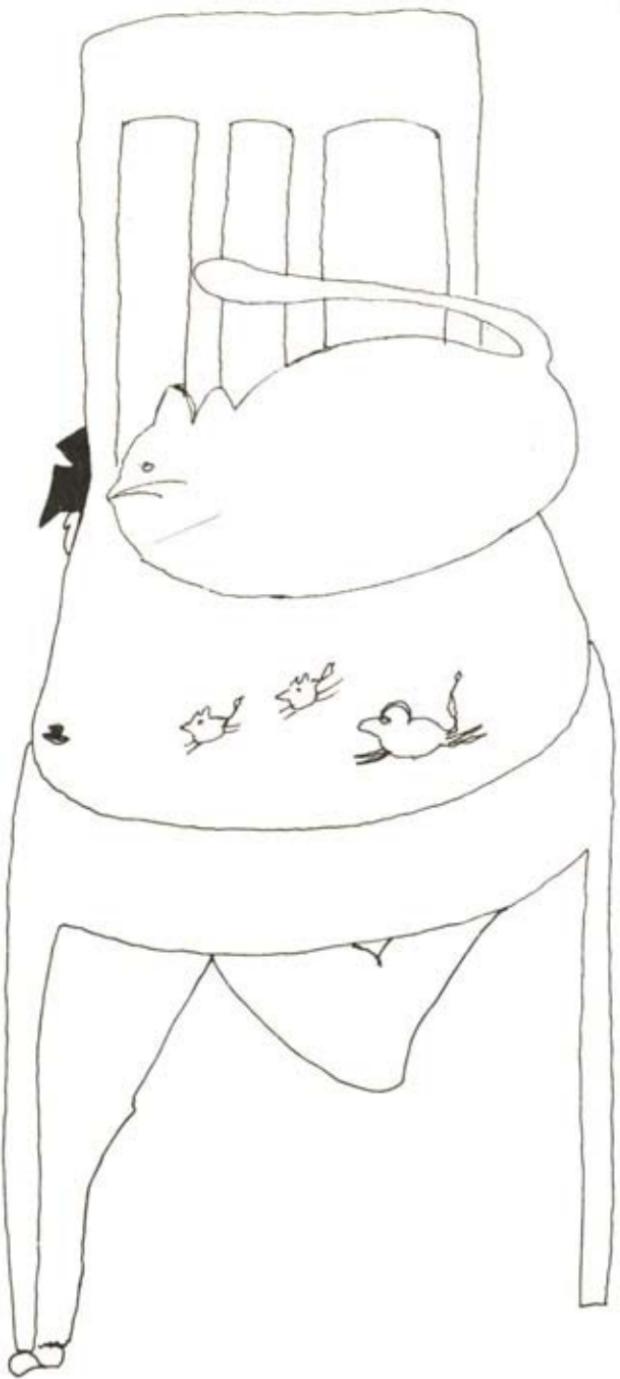

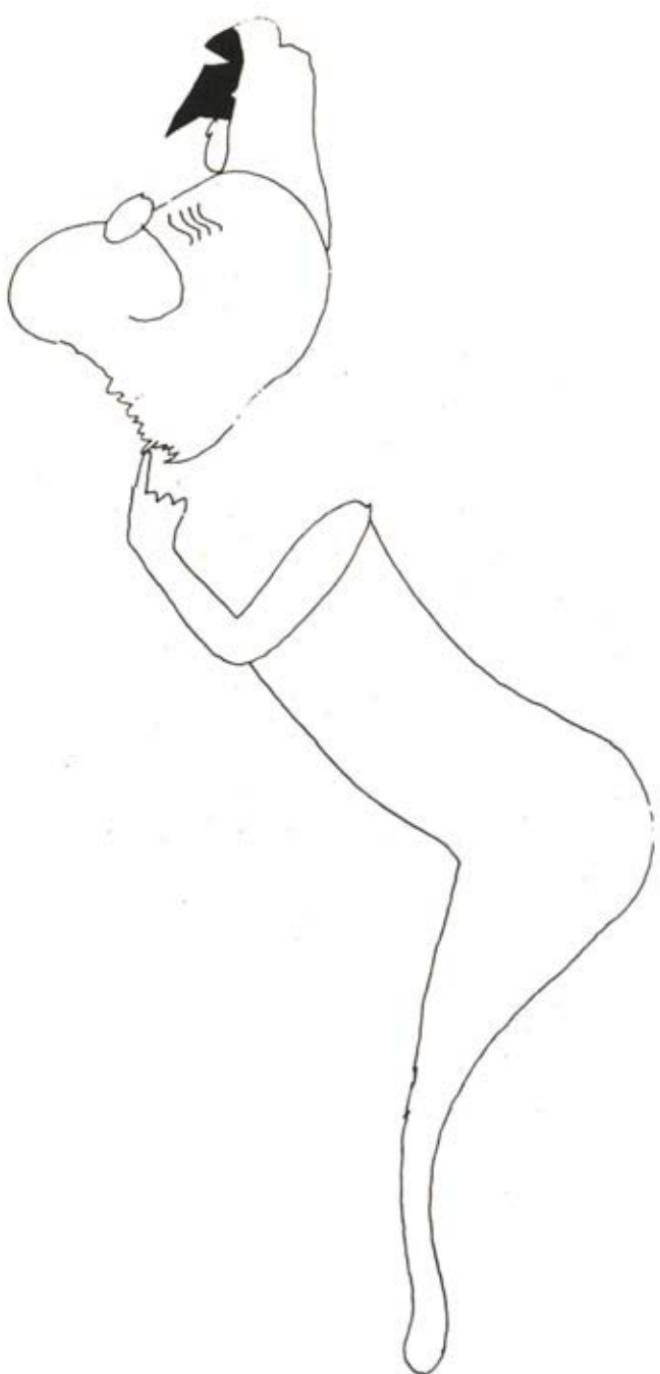

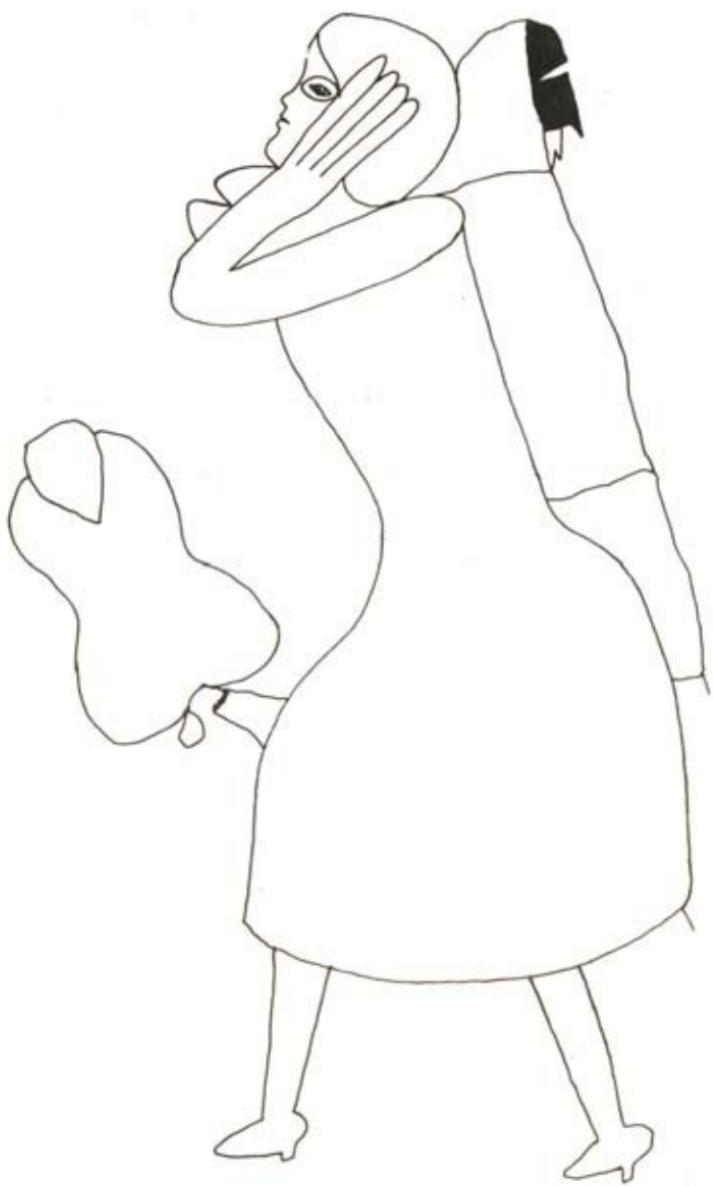

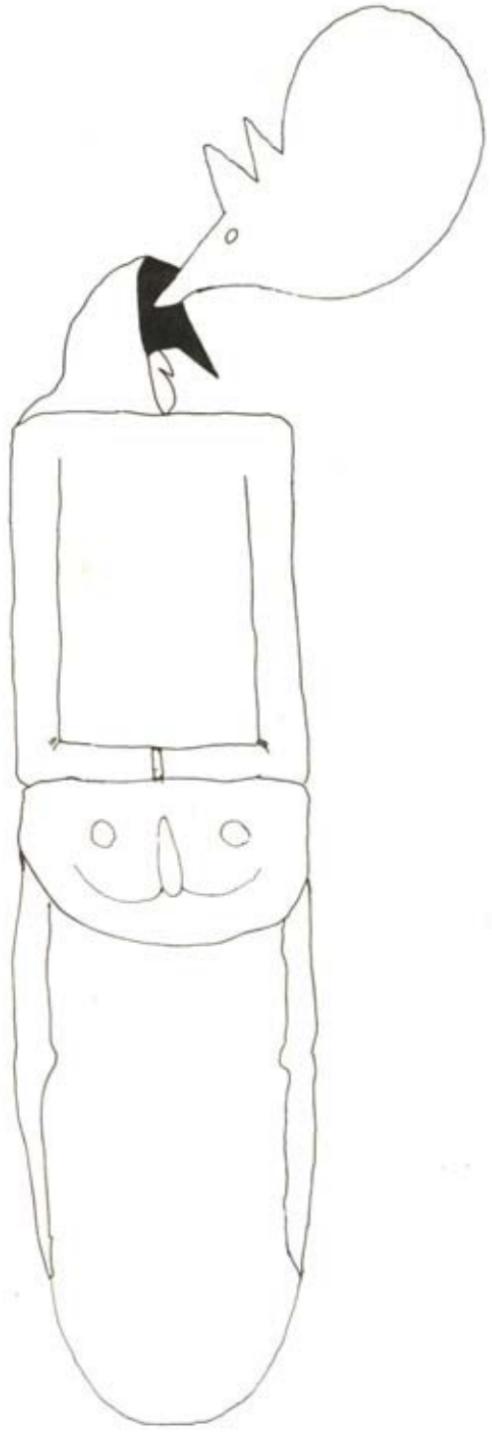

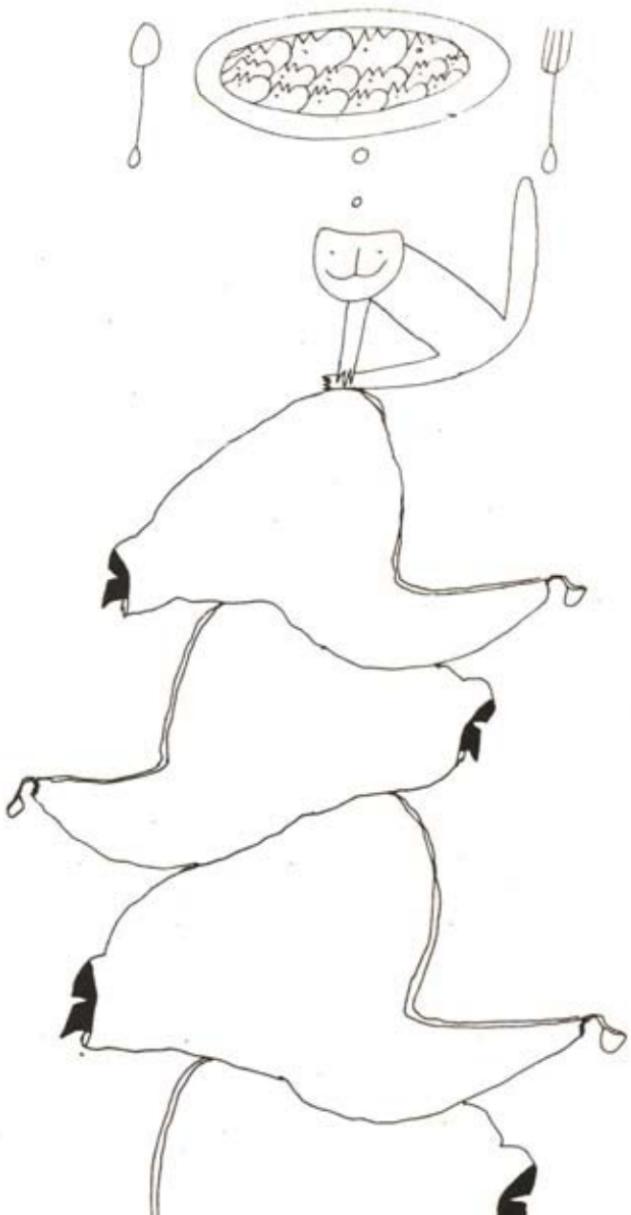

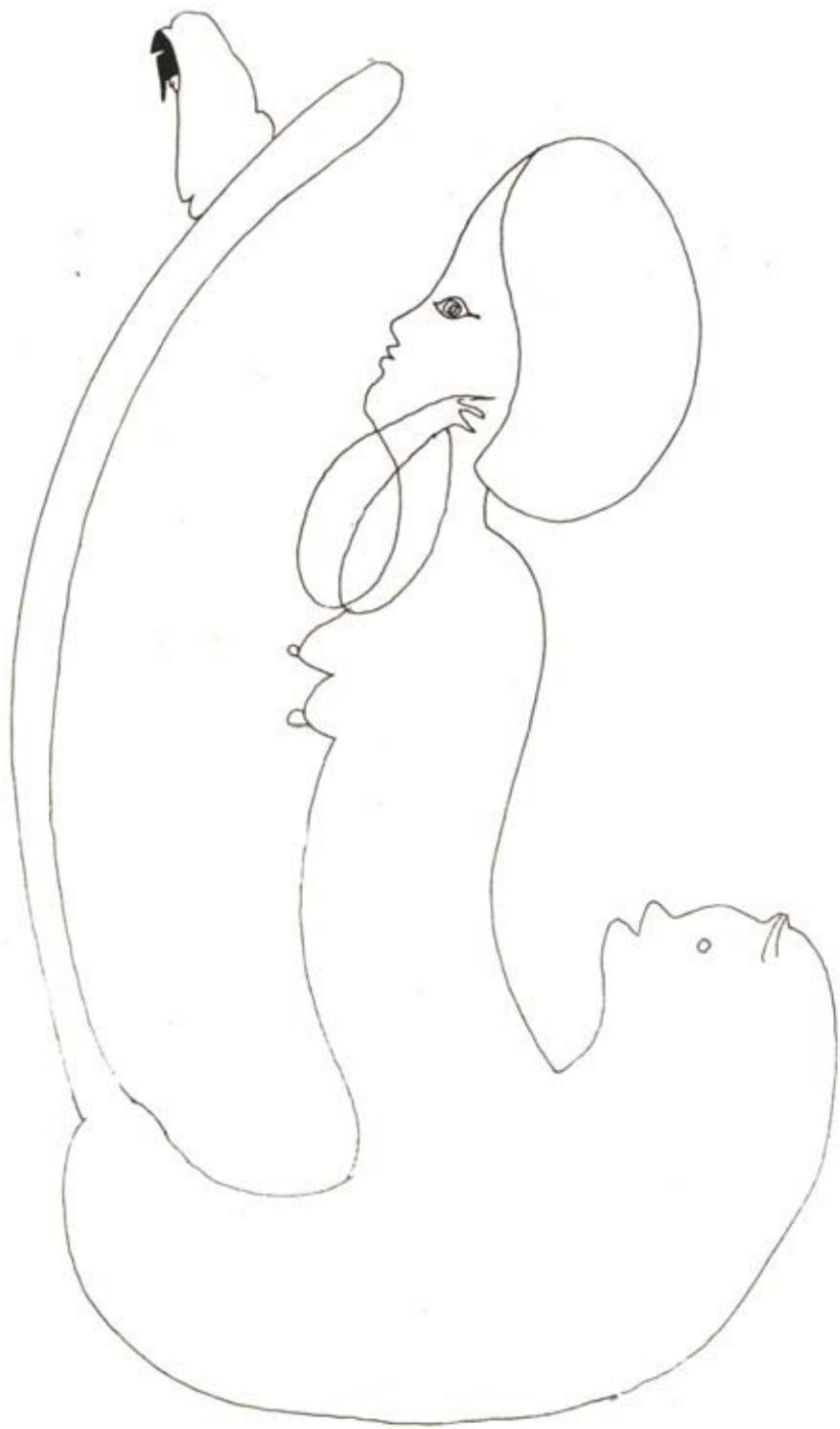

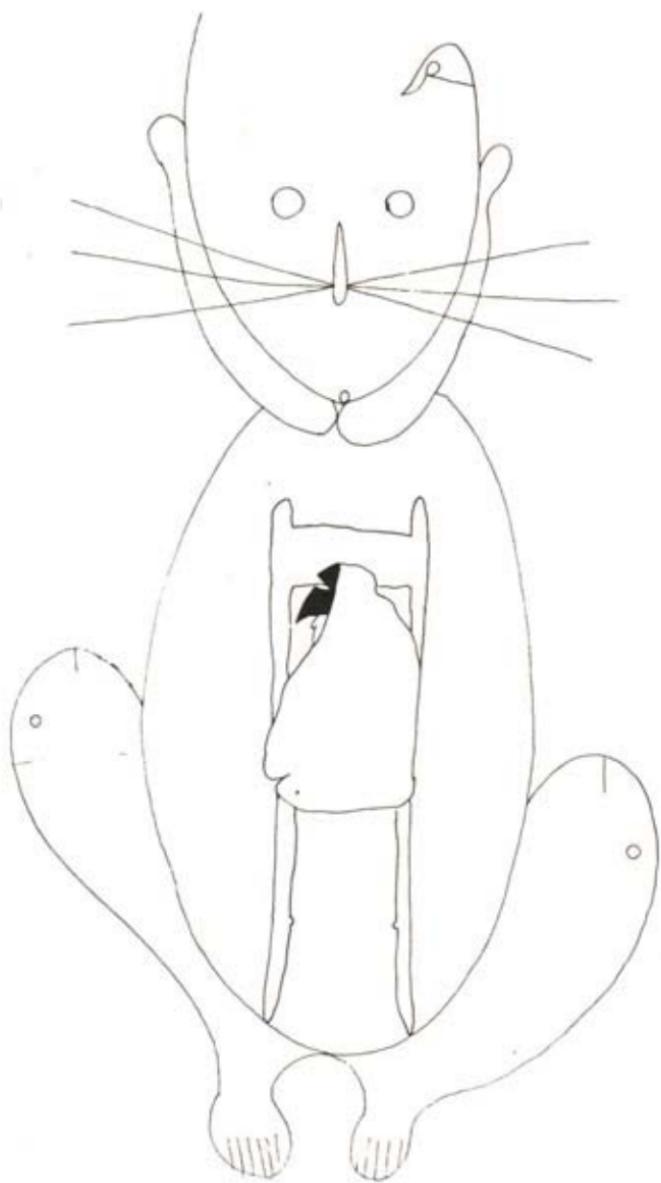

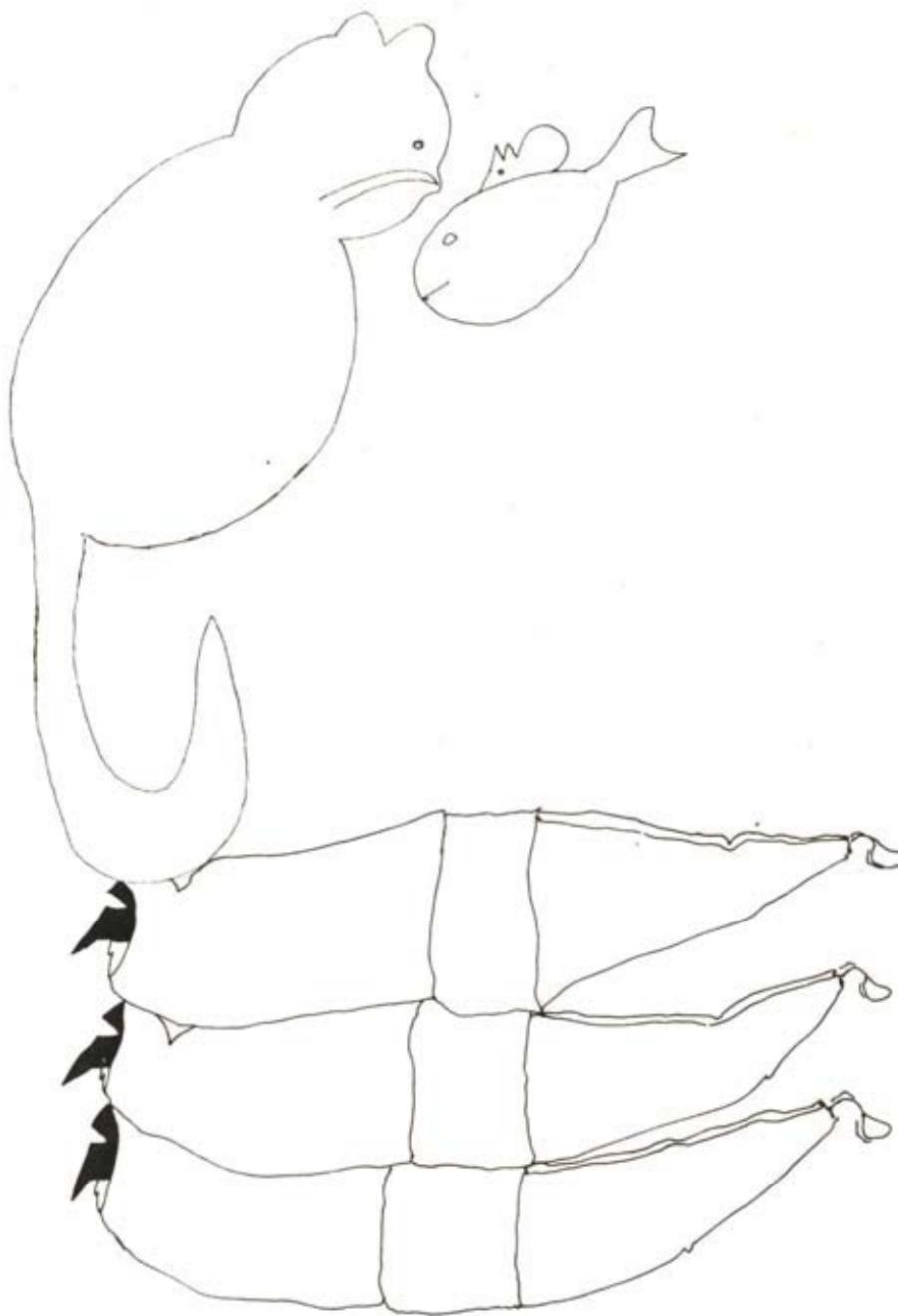

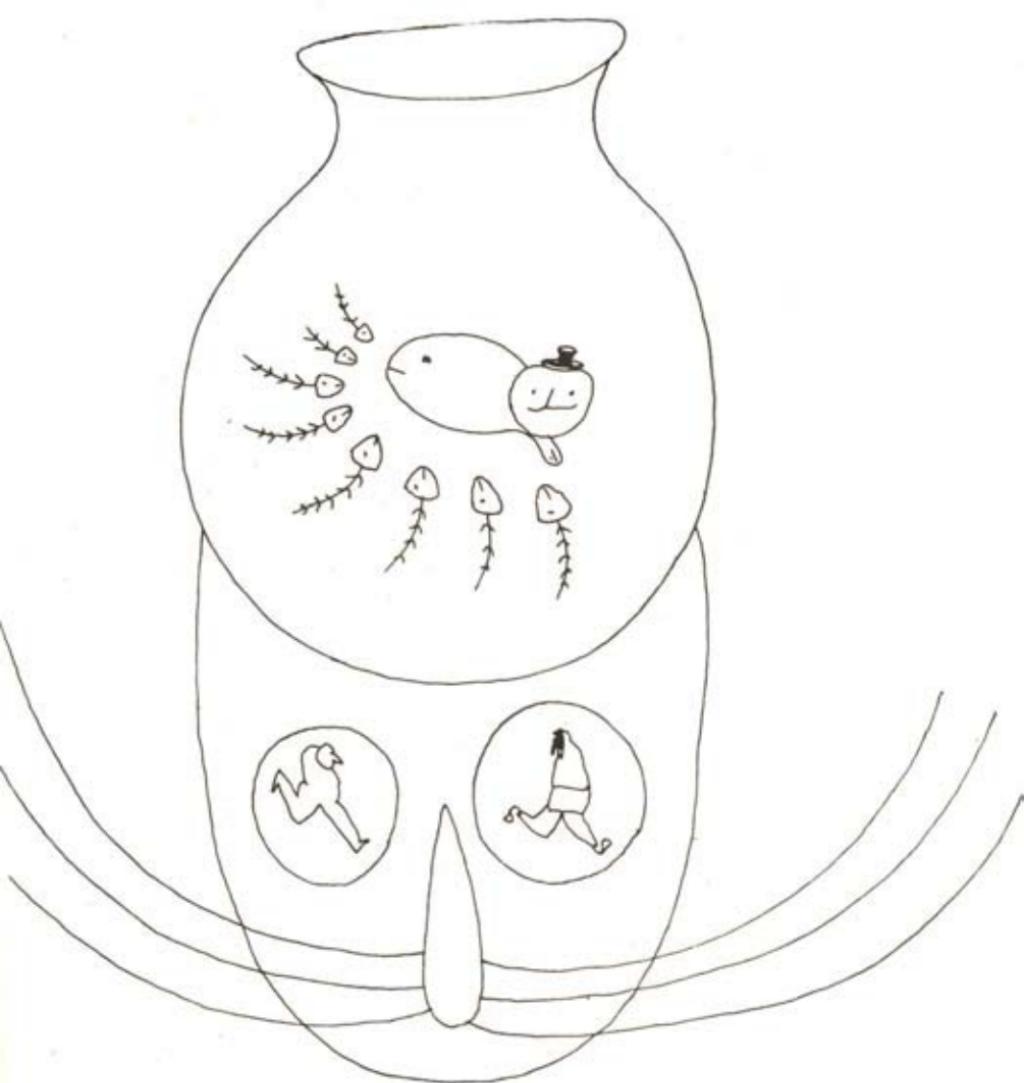

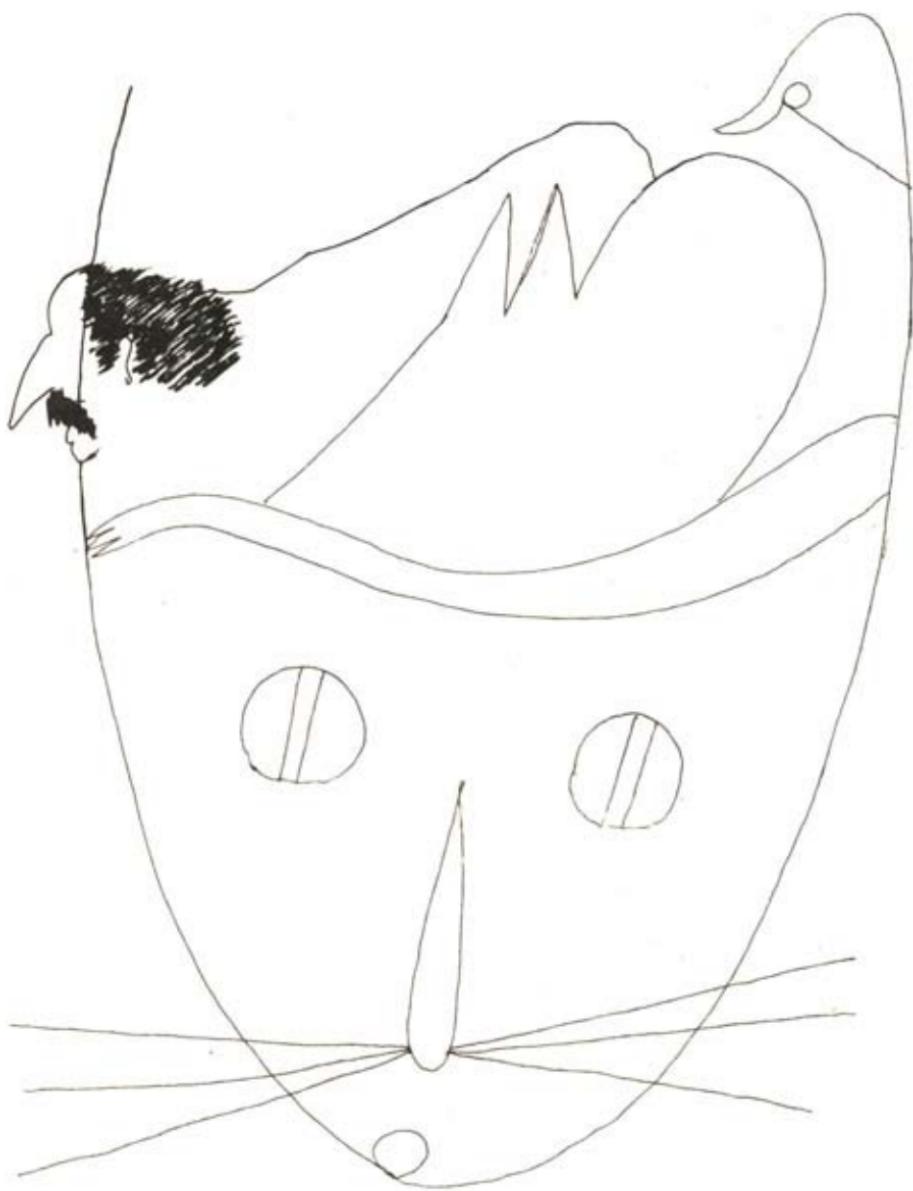

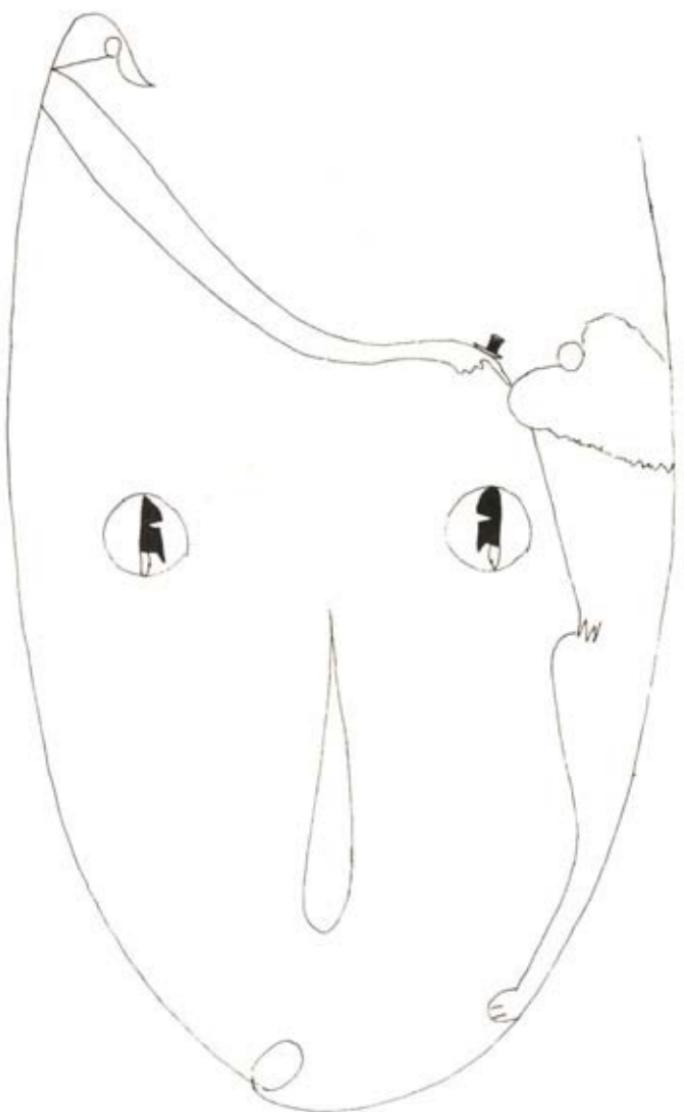

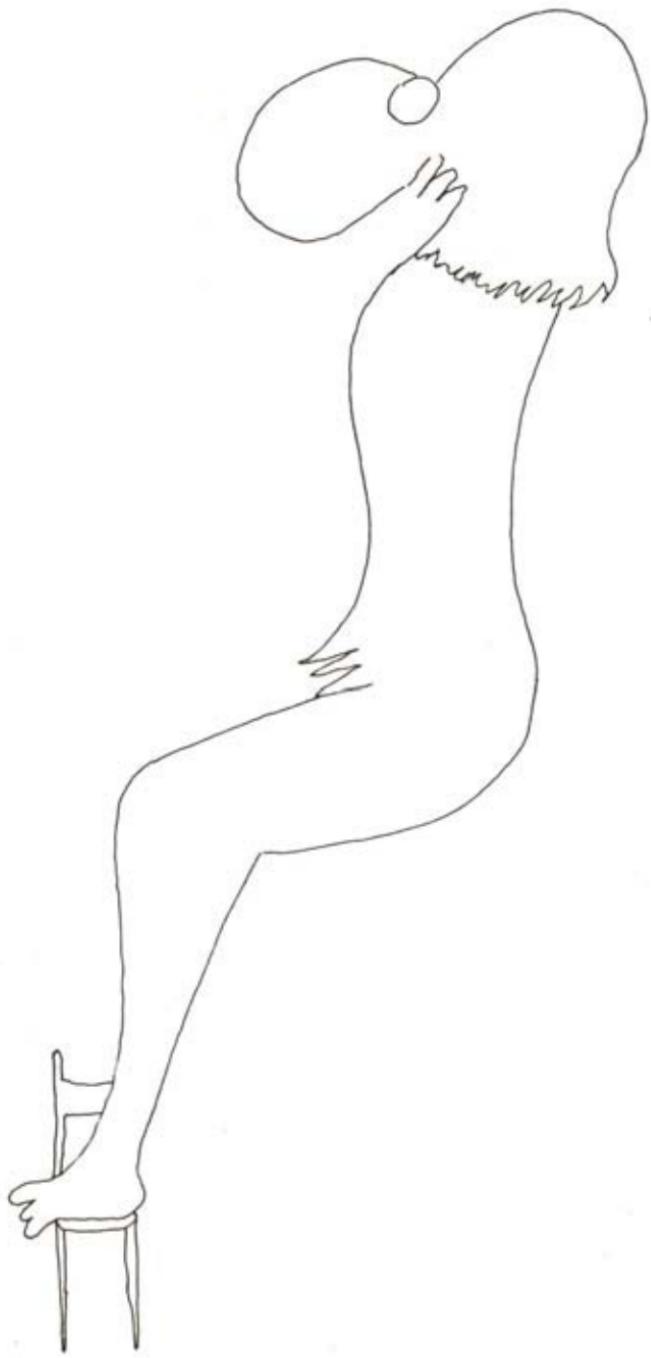

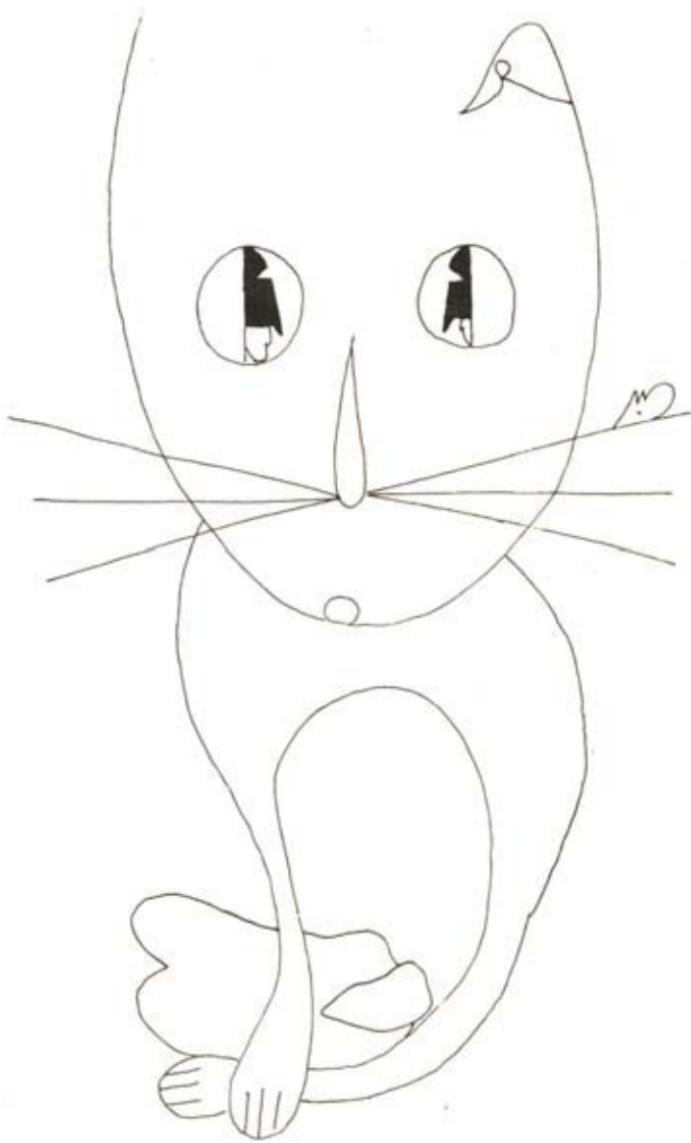

about the authors:

BIDJAN ASSADIPOUR,

Born in Bandar Pahlavi, 1946, B.A. in Economics, Tehran University, editor of *Tahghighat-e-Eghtesadi* (economic journal, Tehran University), Contributor to *Kayhan*, *Kayhan Yearbook*, *Negin*, *Ettelaat*, *Tamasha*, *Ferdosi*. «Molla Nasreddin» a book which contains his works is published.

PARVIZ SHAPOUR,

Born in Tehran, 1923, B.A. in economics Tehran University. inspector, Ministry of Finance, contributor to *Ferdosi*, *Kayhan Yearbook*, three collections of drawings published, single-man exhibition, Tehran, 1975.

To Wendy And Ardeshir Mohassess

امصارات مروارید

**ENTERTAINMENT BOOK
BIDJAN ASSADIPOUR & PARVIZ SHAPOUR**

First Edition

Technical Work By Fereidoun Soltani
Morvareed Publications, Tehran, 1976.

Entertainment Book

A Joint Sketch By
Bidjan Assadiipour & Parviz Shapour

